

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
*	Europaparlamentets och rådets beslut nr 2455/2001/EG av den 20 november 2001 om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område och om ändring av direktiv 2000/60/EG ⁽¹⁾	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 2456/2001 av den 14 december 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	6
*	Kommissionens förordning (EG) nr 2457/2001 av den 14 december 2001 om fastställande av nedsättningsbeloppet inom ramen för de särskilda importbestämmelserna för sorghum till Spanien	8
*	Kommissionens förordning (EG) nr 2458/2001 av den 14 december 2001 om ändring av förordning (EG) nr 327/98 om öppnande och förvaltning av vissa tullkvoter för import av ris och brutet ris	10
*	Kommissionens förordning (EG) nr 2459/2001 av den 14 december 2001 om ändring av förordning (EG) nr 28/97 och om upprättande av en prognostiserad försörjningsbalans för vissa vegetabiliska oljor (utom olivolja) avsedda för bearbetningsindustrin i de utomeuropeiska franska departementen	13
	Kommissionens förordning (EG) nr 2460/2001 av den 14 december 2001 om inledandet av en stående anbudsinfordran för export av korn som innehåller av det franska interventionsorganet	15
	Kommissionens förordning (EG) nr 2461/2001 av den 14 december 2001 om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 260:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 429/90	20
	Kommissionens förordning (EG) nr 2462/2001 av den 14 december 2001 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 88:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97	21

Pris: 24,50 EUR

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(Fortsättning på nästa sida)

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

* Kommissionens förordning (EG) nr 2463/2001 av den 14 december 2001 om tillåtelse att göra överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textil- och beklädnadsprodukter med ursprung i Taiwan	23
* Kommissionens förordning (EG) nr 2464/2001 av den 14 december 2001 om ändring av förordning (EG) nr 1623/2000 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, vad beträffar marknadsmekanismerna	25
Kommissionens förordning (EG) nr 2465/2001 av den 14 december 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2007/2001	28
Kommissionens förordning (EG) nr 2466/2001 av den 14 december 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder i Europa, inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2008/2001	29
Kommissionens förordning (EG) nr 2467/2001 av den 14 december 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001	30
Kommissionens förordning (EG) nr 2468/2001 av den 14 december 2001 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2010/2001	31
Kommissionens förordning (EG) nr 2469/2001 av den 14 december 2001 om fastställande av en maximisubvention för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris inom ramen för den anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2011/2001	32
Kommissionens förordning (EG) nr 2470/2001 av den 14 december 2001 om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 41:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999	33
Kommissionens förordning (EG) nr 2471/2001 av den 14 december 2001 om ändring av förordning (EG) nr 668/2001 om inledandet av en stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det tyska interventionsorganet	34
Kommissionens förordning (EG) nr 2472/2001 av den 14 december 2001 om fastställande av högsta uppköpspris för nötkött för det sextonde delanbudsförfarandet enligt förordning (EG) nr 690/2001	35
Kommissionens förordning (EG) nr 2473/2001 av den 14 december 2001 om att inte fullfölja det tvåhundraåttionde delanbudsförfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89	36
Kommissionens förordning (EG) nr 2474/2001 av den 14 december 2001 om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn	37

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2001/892/EG:

* Kommissionens beslut av den 25 juli 2001 i ett förfarande enligt artikel 82 i EG-fördraget (COMP/C-1/36.915 – Deutsche Post AG – innehållande av internationella postförsändelser) ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 1934]	40
---	----

2001/893/EG:	
★ Kommissionens rekommendation av den 7 december 2001 om principer för användning av "SOLVIT" — problemlösningsnätverket för den inre marknaden ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 3901]	79
2001/894/EG:	
★ Kommissionens beslut av den 13 december 2001 om gemenskapens bidrag för 2001 till finansieringen av ett bekämpningsprogram mot skadegörare på växter och växtprodukter i de franska utomeuropeiska departementen [delgivet med nr K(2001) 4267]	83
2001/895/EG:	
★ Kommissionens beslut av den 13 december 2001 om bidrag för 2001 från gemenskapen till finansieringen av ett program för bekämpning av skadegörare på växter eller växtprodukter på Madeira [delgivet med nr K(2001) 4268]	89
2001/896/EG:	
★ Kommissionens beslut av den 12 december 2001 om fastställande av anvisningar för gemenskapens jämförande försök och tester av fruktplantsförökningsmaterial och fruktplantor enligt rådets direktiv 92/34/EEG [delgivet med nr K(2001) 4220]	95
2001/897/EG:	
★ Kommissionens beslut av den 12 december 2001 om villkor för gemenskapens jämförande försök och tester av utsäde och förökningsmaterial från vissa växter enligt rådets direktiv 66/400/EEG, 66/401/EEG, 66/402/EEG, 66/403/EEG, 68/193/EEG, 69/208/EEG, 70/458/EEG och 92/33/EEG ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2001) 4222]	97
2001/898/EG:	
★ Kommissionens beslut av den 12 december 2001 om fastställande av anvisningar för gemenskapens jämförande försök och tester av förökningsmaterial för prydnadsväxter enligt rådets direktiv 98/56/EG [delgivet med nr K(2001) 4224]	101

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS BESLUT nr 2455/2001/EG**av den 20 november 2001****om upprättande av en lista över prioriterade ämnen på vattenpolitikens område och om ändring av direktiv 2000/60/EG**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 175.1 i detta

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget ⁽³⁾, och av följande skäl:

- (1) Rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö ⁽⁴⁾ och de direktiv som antagits inom ramen för detta utgör för närvarande de viktigaste gemenskapsinstrumenten för reglering av punktutsläpp och diffusa utsläpp av farliga ämnen.
- (2) Gemenskapens regleringar enligt direktiv 76/464/EEG har ersatts, harmoniserats och vidareutvecklats genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽⁵⁾.
- (3) Enligt direktiv 2000/60/EG skall särskilda åtgärder antas på gemenskapsnivå mot förorening av vatten genom enskilda förorenande ämnen eller grupper av förorenande ämnen som innebär en betydande risk för vattenmiljön eller som via vattenmiljön utgör en sådan risk, inklusive sådana risker för vatten som används för uttag av dricksvatten. Sådana åtgärder skall syfta till en gradvis minskning och, med avseende på prioriterade farliga ämnen enligt artikel 2.30 andra meningen i direktiv 2000/60/EG, syfta till att utsläpp och spill upphör eller stegvis elimineras inom 20 år efter åtgärdernas antagande på gemenskapsnivå, med det slutgiltiga målet,

som erkänts i samband med uppnåendet av målsättningarna i relevanta internationella avtal, att uppnå koncentrationer i den marina miljön som ligger nära bakgrunds nivåerna för naturligt förekommande ämnen och nära noll för av människan framställda syntetiska ämnen. För att sådana åtgärder skall kunna vidtas är det nödvändigt att som bilaga X till direktiv 2000/60/EG fastställa listan över prioriterade ämnen, inklusive prioriterade farliga ämnen. Listan har tagits fram med beaktande av de rekommendationer som avses i artikel 16.5 i direktiv 2000/60/EG.

- (4) Det är omöjligt att fullständigt stoppa utsläpp och spill från alla potentiella källor av ämnen som förekommer i naturen eller uppstår vid naturliga processer, t.ex. kadmium, kvicksilver och polycykliskt aromatiskt kolväte (PAH). Vid utarbetandet av de relevanta särdirektiven måste detta sakförhållande beaktas på tillbörligt sätt, och åtgärder vidtas för att få slut på utsläpp och spill i vattnet av dessa prioriterade farliga ämnen som uppstår till följd av mänsklig verksamhet.
- (5) I artikel 16.2 i direktiv 2000/60/EG föreskrivs en vetenskapligt grundad metod för att välja ut ämnen som skall prioriteras på grund av den betydande risk de utgör för eller via vattenmiljön.
- (6) Den metod som fastställs i direktiv 2000/60/EG möjliggör som det mest praktiska alternativet tillämpning av ett förenklat riskbaserat bedömningsförfarande som bygger på vetenskapliga principer med särskilda hänsyn till
  - belägg för det berörda ämnets inneboende risk och i synnerhet dess akvatiska toxicitet och humantoxicitet via akvatiska exponeringsvägar,
  - genom övervakning erhållna belägg för en utbredd kontaminering av miljön, och
  - andra styrkta faktorer som kan indikera en möjlig utbredd kontaminering av miljön, till exempel produktions- eller användningsmängden av det berörda ämnet samt användningsmönstret.

⁽¹⁾ EGT C 177 E, 27.6.2000, s. 74 och EGT C 154 E, 29.5.2001, s. 117.

⁽²⁾ EGT C 268, 19.9.2000, s. 11.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 15 maj 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT) och rådets beslut av den 8 oktober 2001.

⁽⁴⁾ EGT L 129, 18.5.1976, s. 23. Direktivet ändrat genom direktiv 2000/60/EG (EGT L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽⁵⁾ EGT L 327, 22.12.2000, s. 1.

- (7) Kommissionen har på dessa grunder utvecklat ett system för fastställande av prioriteringar på grundval av en kombination av övervakning och modeller (COMMPS – Combined monitoring-based and modelling-based priority setting) i samarbete med experter som företrädare berörda parter, inklusive Vetenskapliga kommittén för toxicitet, ekotoxicitet och miljö, medlemsstaterna, Eftaländerna, Europeiska miljöbyrån, europeiska näringslivsorganisationer, inklusive sådana som företrädare små och medelstora företag, samt europeiska miljöorganisationer.
- (8) Kommissionen bör knyta de länder som är kandidater för medlemskap i Europeiska unionen till COMMPS-förfarandet och prioritera de länder vars territorium korsas av ett vattendrag som även korsar en medlemsstats territorium eller har sitt utlopp i en medlemsstat.
- (9) En lista över 33 prioriterade ämnen eller grupper av ämnen har valts ut genom COMMPS-förfarandet efter en offentlig diskussion med berörda parter.
- (10) Det är önskvärt att denna lista antas snarast för att möjliggöra ett lägligt och fortlöpande genomförande av gemenskapens regleringar av farliga ämnen i enlighet med den strategi som fastställs i artikel 16 i direktiv 2000/60/EG, i synnerhet förslagen om reglering enligt artikel 16.6 och förslagen om kvalitetsnormer enligt artikel 16.7, för att uppnå direktivets syften.
- (11) Den lista över prioriterade ämnen som antas genom detta beslut bör ersätta den lista över ämnen i kommissionens meddelande till rådet av den 22 juni 1982 om farliga ämnen som kan inbegripas i förteckning I i bilagan i direktiv 76/464/EEG⁽¹⁾.
- (12) I enlighet med artikel 16.3 i direktiv 2000/60/EG kräver fastställandet av prioriterade farliga ämnen att urvalet av ämnen som ger upphov till oro beaktas i relevant gemenskapslagstiftning om farliga ämnen eller i relevanta internationella avtal. Farliga ämnen definieras i detta direktiv som "ämnen eller grupper av ämnen som är toxiska, beständiga och har benägenhet för bioackumulering, samt andra ämnen eller grupper av ämnen som ger upphov till motsvarande farhågor".
- (13) Bland annat följande internationella avtal är av betydelse: OSPAR-konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten, HELCOM-konventionen om skydd av Östersjöområdets marina miljö, Barcelonakonventionen om skydd av Medelhavet mot förorening, Internationella sjöfartsorganisationens (IMO:s) miljökonventioner, UNEP:s konvention om beständiga organiska föroreningar samt protokollet om beständiga organiska föroreningar inom ramen för FN-ECE:s konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar.
- (14) Valet av de prioriterade ämnen och fastställandet av de prioriterade farliga ämnen som bör omfattas av regleringar av utsläpp och spill kommer att bidra till syftena och uppfyllandet av gemenskapens åtaganden enligt internationella havsskyddskonventioner, framför allt när det gäller genomförandet av den strategi mot farliga ämnen som, i enlighet med rådets beslut 98/249/EG⁽²⁾, antogs vid 1998 års OSPAR-möte på ministernivå inom ramen för konventionen för skydd av den marina miljön i Nordostatlanten.
- (15) Fastställandet av prioriterade farliga ämnen på listan över prioriterade ämnen bör ske bland annat genom att hänsyn tas till farliga ämnen som man i internationella avtal har enats om att stegvis eliminera eller att utsläpp och spill av dessa ämnen skall upphöra, till exempel farliga ämnen som man i internationella forum som IMO, UNEP eller FN-ECE har enats om att stegvis eliminera, farliga ämnen vars utsläpp och spill man i OSPAR-konventionen har enats om skall upphöra som en prioritering, inklusive farliga ämnen som identifieras genom urvalsförfarandet DYNAMEC I⁽³⁾ eller III⁽⁴⁾ i OSPAR, farliga ämnen som ger upphov till "motsvarande farhågor" som ämnen som är beständiga, toxiska och har benägenhet för bioackumulering, till exempel ämnen som ger upphov till endokrina störningar och som identifierats i enlighet med OSPAR-strategin, tungmetaller i protokollet om tungmetaller inom ramen för FN-ECE:s konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar som valts ut för prioriterade åtgärder i enlighet med OSPAR 1998 och 2000 och som ger upphov till "motsvarande farhågor" som ämnen som är beständiga, toxiska och har benägenhet för bioackumulering.
- (16) För att åtgärderna mot vattenföroreningar skall vara effektiva måste kommissionen främja samordning av forskning och av slutsatserna inom ramen för OSPAR-konventionen och COMMPS-förfarandet.
- (17) COMMPS-förfarandet är utformat som ett dynamiskt instrument för prioritering av farliga ämnen vilket kan förbättras och utvecklas fortlöpande med sikte på en uppdatering och anpassning av den första listan över prioriterade ämnen senast fyra år efter det att direktiv 2000/60/EG har trätt i kraft och minst vart fjärde år därefter. För att garantera att alla potentiella prioriterade ämnen beaktas i samband med nästa urvalsprocess, krävs det att inga ämnen utesluts systematiskt, att bästa tillgängliga teknik beaktas samt att alla kemikalier och bekämpningsmedel på EU:s marknad och alla ämnen som av OSPAR identifierats som "farliga" inkluderas i urvalsprocessen.

(1) EGT C 176, 14.7.1982, s. 3.

(2) EGT L 104, 3.4.1998, s. 1.

(3) Inte i sig biologiskt nedbrytbara och $\log Kow$ (koefficienten oktanol/vatten) ≥ 5 eller BCF (biokoncentrationsfaktor) $\geq 5\,000$ och akut akvatisk toxicitet $\leq 0,1$ mg/l eller CMR-ämnen (ämnen som klassificerats som cancerframkallande, mutagena eller reproduktionsstörande) med effekt på däggdjur.

(4) Inte i sig biologiskt nedbrytbara och $\log Kow \geq 4$ eller BCF ≥ 500 och akut akvatisk toxicitet ≤ 1 mg/l eller CMR-ämnen med effekt på däggdjur.

- (18) COMMPS-förfarandets effektivitet avgörs i hög grad av tillgången till relevanta uppgifter. Den befintliga gemenskapslagstiftningen om kemiska ämnen har visat sig ha stora brister när det gäller uppgifter. Syftet med direktiv 2000/60/EG kan endast uppfyllas fullt ut om man genom översynen av gemenskapslagstiftningen om kemiska ämnen garanteras fullständig tillgång till uppgifter.
- (19) Hänvisningen till COMMPS-förfarandet utesluter inte att kommissionen, för att bestämma vissa ämnens skadlighet, utnyttjar utvärderingsmetoder som redan utarbetats och använts i samband med andra åtgärder mot föroreningar.
- (20) I överensstämmelse med artikel 1 c i direktiv 2000/60/EG skall framtida översyner av listan över prioriterade ämnen i enlighet med artikel 16.4 bidra till att utsläpp och spill av alla prioriterade farliga ämnen upphör eller gradvis elimineras före 2020 genom att ytterligare ämnen successivt tas upp på listan.
- (21) Vid översyn och anpassning av listan över prioriterade ämnen skall man utöver det vidareutvecklade COMMPS-förfarandet på lämpligt sätt ta hänsyn till resultaten av omprövningar inom ramen för rådets direktiv 91/414/EEG av den 15 juli 1991 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden ⁽¹⁾, rådets förordning (EEG) nr 793/93 av den 23 mars 1993 om bedömning och kontroll av risker med existerande ämnen ⁽²⁾, och Europaparlamentets och rådets direktiv 98/8/EG av den 16 februari 1998 om utsläppande av biocidprodukter på marknaden ⁽³⁾ och i förekommande fall andra vetenskapliga rön från översyn av befintliga eller nya direktiv, i synnerhet inom kemikalielagstiftningen. Dubbel prövning av ämnen måste undvikas av kostnadsskäl. Vid anpassningen av listorna måste det vara möjligt att både ändra prioritering och att placera ett ämne i en högre kategori.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Härmed antas listan över prioriterade ämnen, inklusive ämnen som identifierats som prioriterade farliga ämnen enligt artikel 16.2 och 16.3 i direktiv 2000/60/EG. Denna lista skall, så som den återges i bilagan till detta beslut, läggas till i direktiv 2000/60/EG som bilaga X.

Artikel 2

Den lista över prioriterade ämnen som antas genom detta beslut skall ersätta listan över ämnen i kommissionens meddelande av den 22 juni 1982.

Artikel 3

För att säkerställa att samtliga ämnen som potentiellt kan komma i fråga som prioriterade ämnen beaktas, skall kommissionen och medlemsstaterna se till att de ämnes- och exponeringsrelaterade uppgifter som är nödvändiga för genomförandet av COMMPS-förfarandet blir tillgängliga.

Artikel 4

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 20 november 2001.

På Europaparlamentets vägnar

N. FONTAINE
Ordförande

På rådets vägnar

A. NEYTS-UYTTEBROECK
Ordförande

⁽¹⁾ EGT L 230, 19.8.1991, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2001/49/EG (EGT L 176, 29.6.2001, s. 61).

⁽²⁾ EGT L 84, 5.4.1993, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 123, 24.4.1998, s. 1.

BILAGA

"BILAGA X

LISTA ÖVER PRIORITERADE ÄMNEN INOM OMRÅDET FÖR VATTENPOLITIK (*)

	CAS-nummer (1)	EU-nummer (2)	Det prioriterade ämnets namn	Identifierat som prioriterat farligt ämne
(1)	15972-60-8	240-110-8	Alaklor	
(2)	120-12-7	204-371-1	Antracen	(X) (***)
(3)	1912-24-9	217-617-8	Atrazin	(X) (***)
(4)	71-43-2	200-753-7	Bensen	
(5)	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Bromerade difenyletrar (**)	X (****)
(6)	7440-43-9	231-152-8	Kadmium och kadmiumföreningar	X
(7)	85535-84-8	287-476-5	C ₁₀₋₁₃ -kloralkaner (**)	X
(8)	470-90-6	207-432-0	Klorfenvinfos	
(9)	2921-88-2	220-864-4	Klorpyrifos	(X) (***)
(10)	107-06-2	203-458-1	1,2-Diklorethan	
(11)	75-09-2	200-838-9	Diklormetan	
(12)	117-81-7	204-211-0	Di(2-etylhexyl)ftalat (DEHP)	(X) (***)
(13)	330-54-1	206-354-4	Diuron	(X) (***)
(14)	115-29-7	204-079-4	Endosulfan	(X) (***)
	959-98-8	Ingen uppgift	(alfa-endosulfan)	
(15)	206-44-0	205-912-4	(Fluoranten) (****)	
(16)	118-74-1	204-273-9	Hexaklorbensen	X
(17)	87-68-3	201-765-5	Hexaklorbutadien	X
(18)	608-73-1	210-158-9	Hexaklorcyklohexan	X
	58-89-9	200-401-2	(gamma-isomer, lindan)	
(19)	34123-59-6	251-835-4	Isoproturon	(X) (***)
(20)	7439-92-1	231-100-4	Bly och blyföreningar	(X) (***)
(21)	7439-97-6	231-106-7	Kvicksilver och kvicksilverföreningar	X
(22)	91-20-3	202-049-5	Naftalen	(X) (***)
(23)	7440-02-0	231-111-4	Nickel och nickelföreningar	

	CAS-nummer ⁽¹⁾	EU-nummer ⁽²⁾	Det prioriterade ämnets namn	Identifierat som prioriterat farligt ämne
(24)	25154-52-3	246-672-0	Nonylfenoler	X
	104-40-5	203-199-4	(4-(para)-nonylfenol)	
(25)	1806-26-4	217-302-5	Oktylfenol	(X) (***)
	140-66-9	Ingen uppgift	(para-tert-oktylfenol)	
(26)	608-93-5	210-172-5	Pentaklorbensen	X
(27)	87-86-5	201-778-6	Pentaklorfenol	(X) (***)
(28)	Ingen uppgift	Ingen uppgift	Polyaromatiska kolväten	X
	50-32-8	200-028-5	(Benso(a)pyren),	
	205-99-2	205-911-9	(Benso(b)fluoranten)	
	191-24-2	205-883-8	(Benso(g,h,i)perylen)	
	207-08-9	205-916-6	(Benso(k)fluoranten)	
	193-39-5	205-893-2	(Indeno(1,2,3-cd)pyren)	
(29)	122-34-9	204-535-2	Simazin	(X) (***)
(30)	688-73-3	211-704-4	Tributyltennföreningar	X
	36643-28-4	Ingen uppgift	(Tributyltennkatjon)	
(31)	12002-48-1	234-413-4	Triklorbensen	(X) (***)
	120-82-1	204-428-0	(1,2,4-triklorbensen)	
(32)	67-66-3	200-663-8	Triklormetan (kloroform)	
(33)	1582-09-8	216-428-8	Trifluralin	(X) (***)

(*) Om grupper av ämnen har valts ut, anges typiska enskilda representanter som indikatorer (inom parentes och utan nummer). Fastställandet av regleringar kommer att riktas in på dessa enskilda ämnen utan att detta hindrar att andra enskilda representanter inbegrips om detta är lämpligt.

(**) Dessa grupper av ämnen inbegriper normalt ett stort antal enskilda föreningar. För närvarande kan inte någon lämplig indikator anges.

(***) Dessa prioriterade ämnen är föremål för en översyn som syftar till att fastställa möjliga prioriterade farliga ämnen. Kommissionen kommer att framlägga ett förslag till slutlig klassificering senast 12 månader efter det att listan antagits. Den tidsplan som fastställdes i artikel 16 i direktiv 2000/60/EG för kommissionens förslag till kontroller påverkas inte av denna översyn.

(****) Endast pentabromdifenyleter (CAS-nummer 32534-81-9).

(*****) Fluoranten finns på listan som en indikator på andra, farligare polycykliska aromatiska kolväten.

(1) CAS: Chemical Abstract Services.

(2) EU-nummer: European Inventory of Existing Commercial Chemical Substances (EINECS) eller European List of Notified Chemical Substances (ELINCS)."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2456/2001
av den 14 december 2001
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 14 december 2001 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	052	77,1
	204	82,8
	212	110,1
	999	90,0
0707 00 05	052	140,3
	628	207,8
	999	174,1
0709 90 70	052	152,4
	204	163,1
	999	157,8
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	52,9
	204	60,4
	388	15,5
	508	30,4
	528	31,0
	999	38,0
0805 20 10	052	52,5
	204	61,0
	999	56,8
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	59,9
	204	33,2
	464	141,8
	999	78,3
0805 30 10	052	56,9
	388	58,7
	600	58,7
	999	58,1
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	38,5
	400	93,4
	404	89,9
	720	125,4
	999	86,8
0808 20 50	052	99,6
	064	69,0
	400	102,7
	720	131,1
	999	100,6

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2032/2000 (EGT L 243, 28.9.2000, s. 14). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2457/2001

av den 14 december 2001

om fastställande av nedsättningsbeloppet inom ramen för de särskilda importbestämmelserna för sorghum till Spanien

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 12.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom det jordbruksavtal som slöts inom ramen för de multilaterala handelsförhandlingarna i Uruguayrundan åtog sig gemenskapen att till Spanien importera en viss kvantitet sorghum.
- (2) Kommissionens förordning (EG) nr 1839/95 av den 26 juli 1995 om tillämpning av tullkvoter vid import av majs och sorghum till Spanien respektive majs till Portugal⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2235/2000⁽⁴⁾, innehåller bestämmelser om förvaltningen av denna import.
- (3) Genom rådets förordning (EG) nr 1706/98 av den 20 juli 1998 om den ordning som skall gälla för jordbruksprodukter och varor som framställs genom bearbetning av jordbruksprodukter med ursprung i stater i Afrika, Västindien eller Stillahavsområdet (AVS) och om ändring av förordning (EEG) nr 715/90⁽⁵⁾, föreskrivs bland annat att de tullar som tillämpas på import av sorghum skall sänkas med 60 % inom ramen för ett tak på 100 000 ton per kalenderår och med 50 % över det taket. Det är lämpligt att undvika kumulation av nedsättningar på grundval av olika system.
- (4) Nedsättningen av de tullar som skall tillämpas på import av sorghum till Spanien bör fastställas på en nivå som gör det möjligt att importera de kvantiteter som föreskrivs i jordbruksavtalet men å andra sidan inte leder till störningar på den spanska spannmålsmarknaden. Med tanke på de nuvarande världsmarknadspriserna på

sorghum och spannmålspriserna på den spanska marknaden kan denna nedsättning fastställas så att den nuvarande importtullen upphör att gälla fram till slutet av den importperiod som föreskrivs i jordbruksavtalet, och för en högsta sammanlagd kvantitet på 250 000 ton.

- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE:

Artikel 1

Den nedsättning vid import av sorghum till Spanien som föreskrivs i artikel 5 i förordning (EG) nr 1839/95 skall för sammanlagt 250 000 ton sorghum vara lika med den importtull som gäller när deklarationen om övergång till fri omsättning görs, under förutsättning att deklarationen om övergång till fri omsättning görs före den 31 december 2001.

Artikel 2

Ansökningar om importlicenser i kraft av denna förordning kan göras till dess att den kvantitet som avses i artikel 1 har uppnåtts, och i alla händelser fram till den 20 december 2001.

Om de sammanlagda kvantiteter för vilka ansökningar om importlicenser har lämnats in under en dag överskrider den kvantitet som är tillgänglig den dagen skall den behöriga spanska myndigheten vid beviljandet av licenserna tillämpa en nedsättningskoefficient i förhållande till de mängder för vilken ansökan gjorts.

Den behöriga spanska myndigheten skall informera kommissionen om de ansökningar om importlicenser enligt denna förordning som görs varje dag, och om de licenser som varje dag utfärdas enligt denna förordning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 177, 28.7.1995, s. 4.

⁽⁴⁾ EGT L 256, 10.10.2000, s. 13.

⁽⁵⁾ EGT L 215, 1.8.1998, s. 12.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2458/2001
av den 14 december 2001
om ändring av förordning (EG) nr 327/98 om öppnande och förvaltning av vissa tullkvoter för
import av ris och brutet ris

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1095/96 av den 18 juni 1996 om genomförande av medgivandena i lista CXL som fastställts sedan förhandlingarna enligt GATT artikel XXIV.6 avslutats⁽¹⁾, särskilt artikel 1 i denna,

med beaktande av rådets beslut 96/317/EG av den 13 maj 1996 om att godkänna resultaten av konsultationerna med Thailand enligt artikel XXIII i GATT⁽²⁾, särskilt artikel 3 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Bilaga I till förordning (EG) nr 327/98 om öppnande och förvaltning av vissa tullkvoter för import av ris och brutet ris⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 648/98⁽⁴⁾, innehåller exportlicensen från Thailand och bilaga III till samma förordning innehåller en förлага till medlemsstaternas meddelande till kommissionen.
- (2) Eftersom Thailand har gjort ändringar i sin exportlicens bör bilaga I till förordning (EG) nr 327/98 ersättas.
- (3) Erfarenheterna från förvaltningen av kvoter har visat att det vore bra om exportlicensens nummer angavs i medlemsstaternas meddelanden till kommissionen.

Förordning (EG) nr 327/98 bör därför ändras och ersättas med bilaga III till denna förordning.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 327/98 ändras på följande sätt:

1. I artikel 8 skall första strecksatsen ersättas med följande:

— Senast två arbetsdagar efter utfärdandet, de kvantiteter för vilka importlicenser utfärdats, fördelade på åttasiffriga KN-nummer och ursprungsländer samt dagen för utfärdandet, numret på exportlicensen, numret på den begärda licensen och licensinnehavarens namn och adress.”

2. Bilagorna I och III skall ersättas med bilagorna I och II till denna förordning.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 146, 20.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 122, 22.5.1996, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 37, 11.2.1998, s. 5.

⁽⁴⁾ EGT L 88, 24.3.1998, s. 3.

Export Certificate No .....

**DEPARTMENT OF FOREIGN TRADE
MINISTRY OF COMMERCE
GOVERNMENT OF THAILAND**

Export certificate subject to Regulation (EC) No

Special form either for semi-milled or milled rice (code No 1006 30), husked rice (code No 1006 20), or broken rice (code No 1006 40 00)

1. Exporter (name, address and country)	2. Importer (name, address and country)
Name:	Name:
Address:	Address:
Country:	Country:

3. Shipped per	4. Country/Countries of destination in EC
☐ Conventional	
☐ Container	

5. Type of Thai rice/HS. Code No	6. Weight metric tonnes	7. Packing
	Gross weight:	5 kg. or less
	Net weight:	Other

8. No and date of Invoice	9. No and date of B/L

We hereby certify that abovementioned products are produced in and are exported from Thailand

Department of Foreign Trade

.....

Name and Signature of authorized official and stamp

Date of issue .....

THIS CERTIFICATE IS VALID FOR 120 DAYS FROM THE DATE OF ISSUE AND IN ANY CASE ONLY UNTIL 31 DECEMBER OF THE YEAR OF ISSUE

For use of EC authorities

No 0001

BILAGA II

"BILAGA III

Ris – Förordning (EG) Nr 327/985 Ansökan om importlicens ⁽¹⁾Utfärdande av importlicens ⁽¹⁾Övergång till fri omsättning ⁽¹⁾

Mottagare: GD Agri-C-2

Fax (32-2) 296 60 21

Avsändare:

Datum	Exportlicensnummer	Importlicensnummer	KN-nummer	Kvantitet (ton)	Ursprungsland	Den sökandes/innehavarens namn och adress	Förpackning ≤ 5 kg

⁽¹⁾ Stryk det som inte är tillämpligt.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2459/2001

av den 14 december 2001

om ändring av förordning (EG) nr 28/97 och om upprättande av en prognostiserad försörjningsbalans för vissa vegetabiliska oljor (utom olivolja) avsedda för bearbetningsindustrin i de utomeuropeiska franska departementen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1452/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för de franska utomeuropeiska departementen, ändring av direktiv 72/462/EEG samt upphävande av förordning (EEG) nr 525/77 och förordning (EEG) nr 3763/91 (Poseidom)⁽¹⁾, särskilt artikel 6.6 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 28/97 av den 9 januari 1997 om genomförandebestämmelser för särskilda åtgärder för att försörja de franska utomeuropeiska departementen med vissa vegetabiliska oljor avsedda för bearbetningsindustrin och upprättandet av en prognostiserad försörjningsbalans⁽²⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 127/2001⁽³⁾, upprättas en prognostiserad försörjningsbalans för dessa produkter för år 2001.
- (2) I 2001 års prognostiserade försörjningsbalans för behovet av vegetabiliska oljor (utom olivolja) fastställs en kvantitet av 8 908 ton för departementet Réunion. En granskning av de franska myndigheternas uppgifter visar att denna kvantitet inte kommer att vara tillräcklig för att täcka bearbetningsindustrins behov. Därför bör kvantiteten höjas till 10 522 ton. Bilagan till förordning (EG) nr 28/97 bör därför ändras.
- (3) Denna förordning kommer att träda i kraft efter det att tidsfristen för ansökan om licens har gått ut i december 2001. För att motverka avbrott i försörjningen av de

utomeuropeiska departementen bör det beviljas undantag från artikel 4.1 och 4.2 i förordning (EG) nr 28/97 och det bör, endast under denna månad, vara tillåtet att lämna in licensansökningar till och med den femte arbetsdagen efter det att denna förordning träder i kraft och vidare bör det vara tillåtet att fastställa tidsfristen för utfärdande av licenser till tio arbetsdagar efter det att denna förordning trätt i kraft.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för oljor och fetter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till förordning (EG) nr 28/97 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Genom undantag från artikel 4.1 i förordning (EG) nr 58/97 får, under december 2001, licensansökningar lämnas in till de behöriga myndigheterna till och med den femte arbetsdagen efter det att denna förordning träder i kraft.

Genom undantag från artikel 4.2 i förordning (EG) nr 28/97 får, under december 2001, licenser utfärdas under tio arbetsdagar efter det att denna förordning trätt i kraft.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 11.

⁽²⁾ EGT L 6, 10.1.1997, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 22, 24.1.2001, s. 7.

BILAGA

"BILAGA

Prognostiserad försörjningsbalans för de franska utomeuropeiska departementen för vegetabiliska oljor (utom olivolja) avsedda för bearbetningsindustrin, med KN-nummer 1507 till 1516 (utom KN-nummer 1509 och 1510 för år 2001

Departement	Kvantitet (i ton)
Guyana	311
Martinique	1 549
Réunion	10 522
Guadeloupe	232
Totalt	12 614"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2460/2001**av den 14 december 2001****om inledandet av en stående anbudsinfordran för export av korn som innehas av det franska interventionsorganet**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

Artikel 2

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

1. Anbudsinfordran skall omfatta en kvantitet på högst 300 000 ton korn som skall exporteras till tredje land, med undantag av Förenta staterna, Kanada och Mexiko.

2. De regioner där de 300 000 tonnen korn lagras anges i bilaga I.

av följande skäl:

Artikel 3

(1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1630/2000⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganet.

1. Trots artikel 16 tredje stycket i förordning (EEG) nr 2131/93, skall det pris som skall betalas vara det som anges i anbudet.

(2) Under den rådande situationen på marknaden är det lämpligt att inleda en stående anbudsinfordran för export av 300 000 ton korn som innehas av det franska interventionsorganet.

2. För export som utförs enligt denna förordning skall det varken tillämpas exportbidrag, exportavgifter eller månatliga höjningar.

(3) Det bör fastställas särskilda bestämmelser för att säkerställa regelbundenheten hos och kontrollen av insatserna. Det är därför lämpligt att föreskriva ett system med säkerheter som säkerställer att de fastställda målen uppfylls utan att det medför alltför betungande utgifter för aktörerna. Därför bör undantag göras från vissa bestämmelser, särskilt i förordning (EEG) nr 2131/93.

3. Artikel 8.2 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall inte tillämpas.

(4) Om uttaget av korn försenas med mer än fem dagar eller om frisläppandet av någon av de ställda säkerheterna skjuts upp av skäl som kan tillskrivas interventionsorganet, skall den berörda medlemsstaten betala skadestånd.

Artikel 4

1. Exportlicenserna skall gälla från och med dagen för utfärdandet i den mening som avses i artikel 9 i förordning (EEG) nr 2131/93 och till och med utgången av den fjärde påföljande månaden.

(5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

2. De anbud som läggs inom ramen för denna anbudsinfordran får inte åtföljas av ansökningar om exportlicenser som görs i enlighet med artikel 49 i kommissionens förordning (EG) nr 1291/2000⁽⁵⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 5**Artikel 1*

Med förbehåll för bestämmelserna i den här förordningen, får det franska interventionsorganet inleda en stående anbudsinfordran enligt de villkor som fastställts i förordning (EEG) nr 2131/93 för export av korn som innehas av interventionsorganet.

1. Utan hinder av bestämmelserna i artikel 7.1 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall tidsfristen för inlämnande av anbud för första delanbudsinfordran löpa ut den 20 december 2001 kl. 9.00 (lokal tid i Bryssel).

2. Tidsfristen för inlämnande av anbud för påföljande delanbudsinfordran skall löpa ut varje torsdag kl. 9.00 (lokal tid i Bryssel).

3. Tidsfristen för den sista delanbudsinfordran skall löpa ut den 30 maj 2002 kl. 9.00 (lokal tid i Bryssel).

4. Anbudet skall lämnas in till det franska interventionsorganet.

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 187, 26.7.2000, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 152, 24.6.2000, s. 1.

Artikel 6

1. Interventionsorganet, lagerhållaren och köparen, om denne så önskar skall genom en gemensam överenskommelse ta referensprover på minst vart 500:e ton och analysera dessa, antingen före eller vid uttaget från lagret enligt köparens val. Interventionsorganet kan företrädas av en representant under förutsättning att denne inte är lagerhållaren.

Analysresultaten skall meddelas kommissionen om det uppstår tvistemål.

Referensprov skall tas och analyseras inom sju arbetsdagar från den dag då köparen lämnade in sin begäran eller inom tre arbetsdagar om provtagningen görs vid uttag från lagret. Om det slutliga analysresultatet visar en kvalitet som är

- a) högre än den som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran skall köparen godta partiet i befintligt skick,
- b) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran, men inte överskrider följande gränsvärden:
  - 2 kg/hl avseende specifika vikten, som dock inte får understiga 60 kg/hl.
  - 1 procentenhet avseende vattenhalten.
  - 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.2 och B.4 i bilagan till kommissionens förordning (EG) nr 824/2000 ⁽¹⁾.
  - 0,5 procentenheter avseende de orenheter som anges i punkt B.5 i bilagan till förordning (EG) nr 824/2000, utan att detta ändrar de tillåtna procentsatserna för skadliga kärnor och mjöldryga,

skall köparen godta partiet i befintligt skick,

- c) högre än minimikraven för intervention men lägre än den kvalitet som angivits i tillkännagivandet om anbudsinfordran och skillnaden överskrider de gränsvärden som anges i b, kan köparen
  - antingen godta partiet i befintligt skick, eller
  - avvisa partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Om han emellertid begär att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionskorn av föreskriven kvalitet, skall säkerheten inte frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II,

d) lägre än minimikraven för intervention, får köparen inte överta partiet i fråga. Köparen fritas dock från alla förpliktelser avseende partiet i fråga, inbegripet säkerheter, först sedan han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet i enlighet med bilaga II. Köparen kan emellertid begära att interventionsorganet utan ytterligare kostnader skall leverera ett annat parti interventionskorn av föreskriven kvalitet. I detta fall skall säkerheten inte frisläppas. Partiet skall ersättas inom högst tre dagar efter en sådan begäran från köparen. Köparen skall utan dröjsmål underrätta kommissionen om detta i enlighet med bilaga II.

2. Om uttaget av korn sker innan analysresultaten föreligger, skall dock köparen stå för alla risker från tiden för uttaget av partiet, utan att detta påverkar hans möjligheter att vidta rättsliga åtgärder gentemot lagerhållaren.

3. Om köparen inte erhållit ett ersättningsparti av föreskriven kvalitet inom en månad efter det att han begärt ersättningsleverans och efter upprepade ersättningsleveranser, skall han fritas från alla förpliktelser, inbegripet säkerheter, så snart han utan dröjsmål underrättat kommissionen och interventionsorganet om detta i enlighet med bilaga II.

4. Kostnaderna för den provtagning och de analyser som avses i punkt 1 skall bekostas av EUGFJ upp till ett maximum av en analys per 500 ton exklusive kostnaderna för transsilage, utom i de fall det slutliga analysresultatet medger sämre kvalitet än den minimikvalitet som krävs för intervention. Eventuella transitlagerkostnader och kompletterande analyser som köparen begär skall bekostas av denne.

Artikel 7

Genom undantag från artikel 12 i kommissionens förordning (EEG) nr 3002/92 ⁽²⁾ skall de handlingar som avser försäljningen av korn i enlighet med den här förordningen, i synnerhet exportlicensen, den uttagsorder som avses i artikel 3.1 b i förordningen, exportdeklaration och, i förekommande fall, kontrollexportdeklarationen och, i förekommande fall, kontrollexemplaret T5, innehålla följande angivelse:

- Cebada de intervención sin aplicación de restitución ni gravamen, Reglamento (CE) n° 2460/2001
- Byg fra intervention uden restitutionsydelse eller -afgift, forordning (EF) nr. 2460/2001
- Interventionsgerste ohne Anwendung von Ausfuhrerstattungen oder Ausfuhrabgaben, Verordnung (EG) Nr. 2460/2001
- Κριθή παρέμβασης χωρίς εφαρμογή επιστροφής ή φόρου, κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 2460/2001

⁽¹⁾ EGT L 100, 20.4.2000, s. 31.

⁽²⁾ EGT L 301, 17.10.1992, s. 17.

- Intervention barley without application of refund or tax, Regulation (EC) No 2460/2001
- Orge d'intervention ne donnant pas lieu à restitution ni taxe, règlement (CE) n° 2460/2001
- Orzo d'intervento senza applicazione di restituzione né di tassa, regolamento (CE) n. 2460/2001
- Gerst uit interventie, zonder toepassing van restitutie of belasting, Verordening (EG) nr. 2460/2001
- Cevada de intervenção sem aplicação de uma restituição ou imposição, Regulamento (CE) n.º 2460/2001
- Interventio-ohraa, johon ei sovelleta vientitukea eikä vientimaksua, asetus (EY) N:o 2460/2001
- Interventionskorn, utan tillämpning av bidrag eller avgift, förordning (EG) nr 2460/2001.

Artikel 8

1. Den säkerhet som ställs i enlighet med artikel 13.4 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall frisläppas så snart exportlicenserna har utfärdats till anbudsgivarna.

2. Genom undantag från artikel 17 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall skyldigheten att exportera täckas av en säkerhet vars belopp skall motsvara skillnaden mellan interventionspriset på anbudsdagen och anbudspriset och aldrig understiga 10 euro/ton. Hälften av beloppet skall ställas vid utfärdandet av exportlicensen och resterande belopp före uttaget av spannmålen.

Genom undantag från artikel 15.2 i förordning (EEG) nr 3002/92 skall

- den del av beloppet som ställts vid utfärdandet av exportlicensen frisläppas inom 20 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in beviset på att den spannmål som uttagits har lämnat gemenskapens tullområde.

Genom undantag från artikel 17.3 i förordning (EEG) nr 2131/93 skall

- resterande belopp frisläppas inom 15 arbetsdagar efter den dag då anbudsgivaren lämnar in det bevis som avses i artikel 16 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 ⁽¹⁾.

3. När de säkerheter som avses i denna artikel frisläpps efter utgången av de tidsfrister som anges i denna artikel skall medlemsstaterna, utom i välgrundade undantagsfall, särskilt om en förvaltningsundersökning inletts, betala ett skadestånd motsvarande 0,015 euro per 10 ton och dag som förseningen gäller.

Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) skall inte ta över detta skadestånd.

Artikel 9

Det franska interventionsorganet skall underrätta kommissionen om de inkomna anbuden senast två timmar efter det att tidsfristen för inlämnande av anbud löpt ut. Anbuden skall överlämnas i enlighet med schemat i bilaga III, och skickas till de nummer som anges i bilaga IV.

Artikel 10

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 102, 17.4.1999, s. 11.

BILAGA I

(i ton)

Lagringsorter	Mängd
Amiens	41 000
Châlons	52 000
Lille	12 000
Nancy	37 000
Nantes	10 000
Orléans	70 000
Paris	30 000
Poitiers	8 000
Rouen	40 000

BILAGA II

Meddelande om avvisning av partier inom ramen för den stående anbudsinfördran för export av korn som innehas av det franska interventionsorganet

(Artikel 6.1 i förordning (EG) nr 2460/2001)

- Namn på den anbudsgivare som förklarats som köpare:
- Datum för anbudet:
- Datum då köparen avvisat partiet:

Partiets nummer	Mängd i ton	Adress till silon	Motivering till att partiet avvisats
			<ul style="list-style-type: none"> — Specifika vikten (kg/hl) — % grodda kärnor — % andra orenheter — % andra beståndsdelar än basspannmål av felfri kvalitet — Annat

BILAGA III

Stående anbudsinfördran för export av korn som innehas av det franska interventionsorganet

(Förordning (EG) nr 2460/2001)

1	2	3	4	5	6	7
Anbud nr	Parti nr	Mängd i ton	Anbudspris (i EUR per ton) ⁽¹⁾	Höjningar (+) Sänkningar (-) (i EUR per ton) (preliminärt)	Kommersiella omkostnader (i EUR per ton)	Destination
1						
2						
3						
etc.						

⁽¹⁾ Priset inkluderar höjningar och sänkningar för de partier som anbudet gäller.

BILAGA IV

De enda nummer som skall användas för kontakt med GD AGRI (C/1) i Bryssel är:

— fax: (+32) 296 49 56,
(+32) 295 25 15.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2461/2001

av den 14 december 2001

om fastställande av det högsta stödbeloppet för koncentrerat smör för den 260:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1670/2000⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EEG) nr 429/90 av den 20 februari 1990 om beviljande genom anbudsinfordran av stöd för koncentrerat smör avsett för direkt förbrukning inom gemenskapen⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 124/1999⁽⁴⁾ använder interventionsorganen stående anbudsinfordran för beviljande av stöd för koncentrerat smör. Artikel 6 i ovannämnda förordning fastställer att med beaktande av de anbud som inkommit i samband med en särskild anbudsinfordran bör det bestämmas ett högsta stödbelopp för koncentrerat smör med en fetthalt av minst 96 % eller också bör beslut fattas om att inget kontrakt

skall tilldelas. Beloppet på säkerheten för slutanvändningen bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) Med beaktande av de anbud som mottagits bör det högsta stödbeloppet fastställas till den nivå, som anges nedan, och säkerheten för slutanvändningen bestämmas enligt detta.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 260:e särskilda anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EEG) nr 429/90 skall det högsta stödbeloppet och beloppet på säkerheten för slutanvändningen fastställas på följande sätt:

- högsta stödbeloppet: 105 EUR/100 kg,
— säkerheten för slutanvändningen: 116 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 45, 21.2.1990, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 16, 21.1.1999, s. 19.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2462/2001

av den 14 december 2001

om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 88:e särskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1670/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 2571/97 av den 15 december 1997 om försäljningen av smör till sänkta priser och beviljandet av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör avsett att användas i framställningen av konditorivaror, glass och andra livsmedel ⁽³⁾ senast ändrad genom förordning (EG) nr 635/2000 ⁽⁴⁾, använder interventionsorganen sig av anbudsfordran för försäljning av vissa kvantiteter smör som de innehar och beviljande av stöd för grädde, smör och koncentrerat smör. I artikel 18 i den förordningen fastställs att det med hänsyn till de anbud som inlämnas för varje enskild anbudsinfordran skall bestämmas ett lägsta försäljningspris för smör och ett högsta stödbelopp för

grädde, smör och koncentrerat smör som kan varieras enligt det avsedda användningsområdet, fetthalten i smöret och iblandningsförfarandet, eller också skall det fattas beslut om att inget kontrakt skall tilldelas med avseende på en anbudsinfordran. Förädlingssäkerhetens eller -säkerheternas belopp bör bestämmas i enlighet med detta.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 88:e särskilda anbudsinfordran inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97, skall det lägsta försäljningspriset och det högsta stödbeloppet och beloppen på säkerheterna för förädling fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 350, 20.12.1997, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 76, 25.3.2000, s. 9.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 14 december 2001 om fastställande av lägsta försäljningspris för smör och högsta stödbelopp för grädde, smör och koncentrerat smör för den 88:e enskilda anbudsinfordran som utförs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2571/97

(EUR/100 kg)

Formel			A		B	
Iblandningsförfarande			Med spårämnen	Utan spårämnen	Med spårämnen	Utan spårämnen
Lägsta försäljningspris	Smör ≥ 82 %	Oförändrat	—	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Förädlingssäkerhet		Oförändrat	—	—	—	—
		Koncentrerat	—	—	—	—
Högsta stödbelopp	Smör ≥ 82 %		85	81	—	81
	Smör < 82 %		83	79	—	79
	Koncentrerat smör		105	101	105	101
	Grädde		—	—	36	34
Förädlingssäkerhet	Smör		94	—	—	—
	Koncentrerat smör		116	—	116	—
	Grädde		—	—	40	—

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2463/2001

av den 14 december 2001

om tillåtelse att göra överföringar mellan de kvantitativa begränsningarna för textil- och beklädnadsprodukter med ursprung i Taiwan

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 47/1999 av den 22 december 1998 om arrangemang för import av vissa textilprodukter med ursprung i Taiwan ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2279/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 47/1999 får överföringar mellan kategorier beviljas.
- (2) Taiwan lämnade in en ansökan om överföringar mellan kategorier den 9 maj 2001.
- (3) De överföringar som Taiwan begärt ligger inom gränserna för de flexibilitetsbestämmelser som det hänvisas till i artikel 4 i förordning (EG) nr 47/1999, i dess ändrade lydelse.

(4) Ansökan bör därför bifallas.

(5) Denna förordning bör träda i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts, så att aktörerna så snart som möjligt kan dra fördel av den.

(6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från textilkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Överföringar mellan kvantitativa begränsningar för textilprodukter med ursprung i Taiwan enligt förordning (EG) nr 47/1999 godkänns för kvotåret 2001 i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Pascal LAMY

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 12, 16.1.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 307, 24.11.2001, s. 1.

BILAGA

736 Taiwan				Anpassning 1				Anpassning 2			
Grupp	Kategori	Enhet	Begränsning 2001	Kvantitet	% baserad på begränsning 2001	Flexibilitet	Nivå efter anpassning	Kvantitet	% baserad på begränsning 2001	Flexibilitet	Nivå efter anpassning
IB	5	styck	21 510 000	247 833	1,2	Transport	21 757 833	860 400	4,0	Överföring från kategori 8	22 618 233
IB	6	styck	5 799 000	405 930	7,0	Transport	6 204 930	231 960	4,0	Överföring från kategori 8	6 436 890
IB	8	styck	9 332 000					- 1 479 953	- 15,9	Överföring till kategori 5 och 6	7 527 917

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2464/2001

av den 14 december 2001

om ändring av förordning (EG) nr 1623/2000 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin, vad beträffar marknadsmekanismerna

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2826/2000 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 26, 33, 36 och 37 i denna, och

av följande skäl:

(1) I artiklarna 52–57 i kommissionens förordning (EG) nr 1623/2000 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2047/2001 ⁽⁴⁾, fastställs regler för ordningen för vin som framställts av druvor som klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för andra ändamål. Det är nödvändigt att anpassa denna ordning till den aktuella marknadssituationen och att modernisera tillämpningen.

(2) Enligt förordning (EG) nr 1493/1999 skall den kvantitet vin som överstiger den normalt framställda kvantiteten destilleras. För att undvika oklarheter i tillämpningen bör denna kvantitet uttryckligen fastställas.

(3) När det gäller viner som framställts av druvor som klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för framställning av vinsprit med ursprungs-beteckning, får den kvantitet vin som normalt framställs i vissa regioner ändras för att göra det möjligt att ta hänsyn till den stora nedgången i produktionen av vinsprit i dessa regioner. Denna ändring är emellertid begränsad till två vinår eftersom det planeras en omfattande analys av hur systemet fungerar i regionerna i fråga.

(4) När det gäller regioner med stor produktion av dessa viner och där det således är troligt att betydande kvantiteter kommer att destilleras, är det för att underlätta systemets funktion och gemenskapens kontroller lämpligt att fastställa vilken kvantitet som skall destilleras i regionerna, och att låta medlemsstaterna fastställa detaljerna i tillämpningen av producenternas skyldighet att destillera. Därför är det lämpligt att å ena sidan inte inleda en destillation förrän den totala produktion i

regionen som är avsedd för vinframställning överskrider den kvantitet som normalt används för vinframställning i regionen i fråga, och att å andra sidan, för att ge garantier för att detta nya system kan tillämpas av medlemsstaten, medge en avvikelse mellan summan av de enskilda skyldigheterna och den totala kvantitet i regionen som skall destilleras.

- (5) Dessutom är det nödvändigt att skriva om vissa artiklar.
- (6) Eftersom de åtgärder som föreskrivs inte påverkar de berörda aktörernas rättigheter, och eftersom åtgärderna bör omfatta hela vinåret, bör de gälla redan från och med innevarande vinårs början.
- (7) Förvaltningskommittén för vin har inte yttrat sig inom den tidsfrist som dess ordförande bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artiklarna 52–57 i förordning (EG) nr 1623/2000 skall ersättas med följande:

”Artikel 52

Fastställande av den kvantitet som normalt används för vinframställning

1. Den totala kvantitet som normalt används för vinframställning skall fastställas per berörd region, i de fall vinerna framställs av druvor som enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för andra ändamål.

Den totala kvantitet som normalt används för vinframställning skall omfatta

- produkter som är avsedda att användas för framställning av bordsviner och av andra viner som i sin tur är lämpade för framställning av bordsviner,
- must som är avsedd för framställning av koncentrerad must och rektifierad koncentrerad must som är avsedd att användas för berikningsändamål,
- must som är avsedd att användas för framställning av likörvin med ursprungs-beteckning,
- produkter som är avsedda att användas för framställning av vinsprit med ursprungs-beteckning.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 328, 23.12.2000, s. 2.

⁽³⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 45.

⁽⁴⁾ EGT L 276, 19.10.2001, s. 15.

Referensperioden skall vara genomsnittet för följande vinår:

- 1974/75 till och med 1979/80 i gemenskapen med tio medlemsstater,
- 1978/79 till och med 1983/84 i Spanien och Portugal,
- 1988/89 till och med 1993/94 i Österrike.

När det gäller viner som framställs av druvor som klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för framställning av vinsprit med ursprungsbezeichnung, skall den totala kvantitet som normalt används för vinframställning i regionen, och som framgår av referensperioden, minskas med de kvantiteter som under samma period använts för destillation i annat syfte än att framställa vinsprit med ursprungsbezeichnung. Om den kvantitet som normalt används för vinframställning i regionen är större än 5 miljoner hl skall denna totala kvantitet som normalt används för vinframställning minskas med 1,4 miljon hl under vinåren 2001/02 och 2002/03.

2. I de regioner som avses i punkt 1 skall de berörda medlemsstaterna fastställa den kvantitet per hektar som normalt används för vinframställning genom att för de referensperioder som nämns i det stycket fastställa en proportionell fördelning av viner som framställts av druvor som i samma administrativa enhet klassificeras både som druvor för vinframställning och som druvor för andra ändamål.

Från och med vinåret 1998/99, när det gäller viner som framställts av druvor som i en och samma administrativa enhet klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för framställning av vinsprit med ursprungsbezeichnung, får medlemsstaterna, när det gäller producenter som från och med vinåret 1997/98 har fått bidrag för slutgiltig nedläggning av en del av sin vinodlingsareal i enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 1493/1999, under fem vinår efter den slutliga nedläggningen låta den kvantitet som normalt används för vinframställning ligga kvar på samma nivå som före den slutgiltiga nedläggningen.

Artikel 53

Fastställande av den kvantitet vin som skall destilleras

1. Varje producent som är skyldig att destillera enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 skall låta destillera den totala kvantitet av produktionen som är avsedd för vinframställning, minskad med den kvantitet som normalt används för vinframställning enligt artikel 52.2 och med den kvantitet som exporterats utanför gemenskapen under vinåret i fråga.

Den kvantitet som enligt denna beräkning skall destilleras får producenten dessutom minska med högst 10 hl.

2. Om den kvantitet som normalt används för vinframställning i regionen är större än 5 miljoner hl skall den totala kvantitet vin som skall destilleras enligt artikel 28 i förordning (EG) nr 1493/1999 fastställas av medlemsstaten för varje berörd region. Denna kvantitet skall vara den totala kvantiteten avsedd för vinframställning, minskad med den kvantitet som normalt används för vinframställning enligt artikel 52 och med de kvantiteter som exporterats utanför gemenskapen under vinåret.

I dessa regioner

- skall medlemsstaterna utifrån objektiva kriterier och utan diskriminering fördela den totala kvantitet vin som skall destilleras i regionen i fråga mellan regionens enskilda producenter. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om detta,
- får destillation endast ske om den totala kvantitet som under vinåret i fråga är avsedd att användas för vinframställning i regionen är större än den kvantitet som normalt används för vinframställning i regionen,
- medges en avvikelse på 200 000 hl mellan den kvantitet i regionen som skall destilleras och summan av de individuella kvantiteterna per vinår.

Artikel 54

Datum för leverans av vin för destillation

Vinet skall levereras till en godkänd destillatör senast den 15 juli under vinåret i fråga.

I det fall som avses i artikel 68 i den här förordningen skall vinet senast den 15 juni under vinåret i fråga levereras till en godkänd producent av vin som tillsatts alkohol.

För att få minska kvantiteten vin som skall destilleras skall vinet exporteras utanför gemenskapen senast den 15 juli under vinåret i fråga.

Artikel 55

Uppköpspris

1. Senast tre månader efter leverans till destilleriet skall destillatören betala producenten det uppköpspris som avses i artikel 28.3 i förordning (EG) nr 1493/1999. Detta pris skall tillämpas på nettovara, fritt producentens anläggning.

2. För de viner som framställts av druvor som klassificeras både som sorter för vinframställning och som sorter för framställning av vinsprit, får medlemsstaterna, i enlighet med artikel 28.3 i förordning (EG) nr 1493/1999, differentiera uppköpspriset för de producenter som omfattas av skyldigheten att destillera, beroende på avkastningen per hektar. Medlemsstaternas bestämmelser skall ge garantier för att det faktiskt betalda genomsnittspriset för samtliga destillerade viner uppgår till 1,34 euro per hl och per volymprocent.

*Artikel 56***Stöd till destillatörer**

Stödet enligt artikel 28.5 a i förordning (EG) nr 1493/1999 skall uppgå till följande belopp per volymprocent alkohol och per hektoliter som erhålls genom destillation:

(a) för neutral alkohol:	0,7728 euro
(b) för vinspirit, råalkohol och destillat:	0,6401 euro

Om en differentiering av uppköpspriset enligt artikel 55.2 tillämpas skall stödbeloppen i första stycket differentieras på motsvarande sätt.

Stöd beviljas inte för alkohol som framställts av vin som levererats till destillation om den levererade kvantiteten med mer än 2 % överskrider den skyldighet för producenten som avses i artikel 53 i den här förordningen.

*Artikel 57***Undantag från förbudet att förflytta vin**

Genom tillämpning av undantaget i artikel 28.1 i förordning (EG) nr 1493/1999 får de viner som avses i den artikeln förflyttas

- till ett tullkontor, för att tullhandlingarna skall kunna fyllas i innan varorna exporteras utanför gemenskapens tullområde, eller
- till en godkänd producent av vin som har tillsatts alkohol, för framställning av sådant vin.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

De skall tillämpas från och med den 1 augusti 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2465/2001

av den 14 december 2001

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2007/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2007/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsför-

farandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

- (3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat rundkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 7 till och med den 13 december 2001 fastställas till 194,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2007/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2466/2001

av den 14 december 2001

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder i Europa, inom ramen för det anbudsfordfarande som avses i förordning (EG) nr 2008/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2008/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsfordfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det forfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsfordfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder i Europa, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 7 till och med den 13 december 2001 fastställas till 214,00 EUR/t inom ramen för det anbudsfordfarande som avses i förordning (EG) nr 2008/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 15.⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2467/2001

av den 14 december 2001

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2009/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 7 till och med den 13 december 2001, fastställas till 194,00 euro/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2468/2001

av den 14 december 2001

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2010/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2010/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsför-

farandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

- (3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 7 till och med den 13 december 2001 fastställas till 290,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2010/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2469/2001

av den 14 december 2001

om fastställande av en maximisubvention för leverans till Réunion av från ytterskalet befriat långkornigt ris inom ramen för den anbudsinfördran som avses i förordning (EG) nr 2011/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1987/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 10.1 i denna,

med beaktande av kommissionens förordning (EEG) nr 2692/89 av den 6 september 1989 om tillämpningsföreskrifter för export av ris till Réunion ⁽³⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1453/1999 ⁽⁴⁾, särskilt artikel 9.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2011/2001 ⁽⁵⁾ öppnades en anbudsinfördran för fastställandet av den subvention som skall utgå för leverans av ris till Réunion.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 9 i förordning (EEG) nr 2692/89 och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av en maximisubvention.

(3) Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artiklarna 2 och 3 i förordning (EEG) nr 2692/89 särskilt beaktas. Anbudsförandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än maximisubventionen.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

En maximisubvention för leverans av från ytterskalet befriat långkornigt ris under KN-nummer 1006 20 98 till Réunion skall på grundval av de anbud som lämnats från och med den 10 till och med den 13 december 2001 fastställas till 298,00 euro/t inom ramen för det anbudsförande som avses i förordning (EG) nr 2011/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 271, 12.10.2001, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 261, 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 167, 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 21.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2470/2001

av den 14 december 2001

om fastställande av det högsta priset för uppköp av smör för den 41:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1670/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 10 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13 i kommissionens förordning (EG) nr 2771/1999 av den 16 december 1999 om tillämpningsföreskrifter till förordning (EG) nr 1255/1999 när det gäller interventionsåtgärder på marknaden för smör och grädde ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1614/2001 ⁽⁴⁾, fastställs att mot bakgrund av de anbud som mottagits för varje anbudsinfordran skall ett maximalt uppköpspris fastställas på grundval av de gällande

interventionspriserna, eller också får beslut fattas om att anbudsförfarandet inte skall fullföljas.

- (2) På grundval av de anbud som mottagits bör det högsta uppköpspriset fastställas till nedan angivna nivå.
- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För den 41:e anbudsinfordran som görs inom ramen för den stående anbudsinfordran som avses i förordning (EG) nr 2771/1999 och för vilken inlämningstiden för anbud utgick den 11 december 2001 skall det högsta uppköpspriset fastställas till 295,38 EUR/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 333, 24.12.1999, s. 11.

⁽⁴⁾ EGT L 214, 8.8.2001, s. 20.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2471/2001
av den 14 december 2001
om ändring av förordning (EG) nr 668/2001 om inledandet av en stående anbudsinfordran för
export av korn som innehas av det tyska interventionsorganet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål ⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1666/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2131/93 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1630/2000 ⁽⁴⁾, fastställs förfarandet vid och villkoren för försäljning av spannmål som innehas av interventionsorganen.
- (2) Det är nödvändigt att senarelägga den sista delanbudsinfordran inom ramen för anbudsinfordran enligt kommissionens förordning (EG) nr 668/2001 ⁽⁵⁾.

- (3) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Artikel 5.3 i förordning (EG) nr 668/2001, skall ersättas med följande:

”3. Tidsfristen för den sista delanbudsinfordran skall löpa ut den 23 maj 2002 kl. 9.00 (lokal tid i Bryssel).”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 27.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 191, 31.7.1993, s. 76.

⁽⁴⁾ EGT L 187, 26.7.2000, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 93, 3.4.2001, s. 20.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2472/2001
av den 14 december 2001
om fastställande av högsta uppköpspris för nötkött för det sextonde delanbudsförfarandet enligt
förordning (EG) nr 690/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 690/2001 av den 3 april 2001 om särskilda stödåtgärder för nötköttsmarknaden⁽³⁾, senast ändrad särskilt artikel 38.2 genom förordning (EG) nr 2155/2001⁽⁴⁾ särskilt artikel 3.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med artikel 2.2 i förordning (EG) nr 690/2001 upprättas genom kommissionens förordning (EG) nr 713/2001 om nötköttsuppköp enligt förordning (EG) nr 690/2001⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2288/2001⁽⁶⁾, en förteckning över de medlemsstater i vilka anbud får lämnas in för det sextonde delanbudsförfarandet den 10 december 2001.
- (2) Enligt artikel 3.1 i förordning (EG) nr 690/2001 bör det i vissa fall fastställas ett högsta uppköpspris för varje referensklass på grundval av de anbud som lämnats in, med beaktande av bestämmelserna i artikel 3.2 i den förordningen.
- (3) Med hänsyn till behovet av att på ett rimligt sätt stödja nötköttsmarknaden bör ett högsta uppköpspris fastställas på lämpligt nivå i de berörda medlemsstaterna.

Eftersom marknadspriserna i de medlemsstaterna ligger på olika nivåer bör det fastställas olika högsta uppköpspriser.

- (4) Med tanke på att stödåtgärderna är brådskande bör denna förordning omedelbart träda i kraft.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För det sextonde delanbudsförfarandet den 10 december 2001, som inleddes enligt förordning (EG) nr 690/2001, fastställs följande högsta uppköpspris:

- Tyskland: 152,98 euro/100 kg.
- Irland: 186,50 euro/100 kg.
- Spanien: 156,25 euro/100 kg.
- Frankrike: 204,50 euro/100 kg.
- Luxemburg: 170,00 euro/100 kg.
- Belgien: 160,70 euro/100 kg.
- Portugal: 159,12 euro/100 kg.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 95, 5.4.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 289, 6.11.2001, s. 4.

⁽⁵⁾ EGT L 100, 11.4.2001, s. 3.

⁽⁶⁾ EGT L 307, 24.11.2001, s. 12.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2473/2001**av den 14 december 2001****om att inte fullfölja det tvåhundraåttionde delanbudsförfarandet som inletts som en allmän interventionsåtgärd i enlighet med förordning (EEG) nr 1627/89**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2345/2001⁽²⁾, särskilt artikel 47.8 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 562/2000 av den 15 mars 2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) nr 1254/1999 vad avser systemen för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1564/2001⁽⁴⁾, fastställs vilka villkor som ska vara uppfyllda för offentliga interventionsuppköp. I enlighet med bestämmelserna i denna förordning inleddes ett anbudsförfarande genom artikel 1.1 i kommissionens förordning (EEG) nr 1627/89 av den 9 juni 1989 om uppköp av nötkött genom anbudsinfordran⁽⁵⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2395/2001⁽⁶⁾.
- (2) Enligt artikel 13.1 i förordning (EG) nr 562/2000 skall det eventuellt vid varje delanbudsförfarande fastställas ett högsta uppköpspris för kvalitet R3 med hänsyn till mottagna anbud. I enlighet med artikel 13.2 kan det beslutas att anbudsförfarandet inte skall avslutas.
- (3) Efter genomgång av de anbud som lämnats in för det tvåhundraåttionde delanbudsförfarandet och med beaktande, i enlighet med artikel 47.8 i förordning (EG) nr

1254/1999, av marknads krav på ett rimligt stöd och den säsongsbetingade utvecklingen av slakt och av priser, är det lämpligt att inte fullfölja anbudet.

- (4) Genom artikel 1.7 i kommissionens förordning (EG) nr 1209/2001 av den 20 juni 2001 om undantag från förordning (EG) nr 562/2000 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EG) 1254/1999 vad avser system för offentliga interventionsuppköp inom nötköttssektorn⁽⁷⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1922/2001⁽⁸⁾, öppnas en offentlig intervention för slaktkroppar eller halva slaktkroppar av magra nötkreatur med fastställande av bestämmelser som kompletterar de som fastställts för intervention av andra produkter. Efter genomgång av de anbud som lämnats in är det lämpligt att inte fullfölja anbudsförfarandet.
- (5) Med tanke på händelseutvecklingen bör denna förordning omedelbart träda i kraft.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för nötkött.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det tvåhundraåttionde delanbudsförfarandet som inleddes genom förordning (EEG) nr 1627/89 fullföljs inte.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 15 december 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 315, 1.12.2001, s. 29.

⁽³⁾ EGT L 68, 16.3.2000, s. 22.

⁽⁴⁾ EGT L 208, 1.8.2001, s. 14.

⁽⁵⁾ EGT L 159, 10.6.1989, s. 36.

⁽⁶⁾ EGT L 325, 8.12.2001, s. 9.

⁽⁷⁾ EGT L 165, 21.6.2001, s. 15.

⁽⁸⁾ EGT L 261, 29.9.2001, s. 52.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 2474/2001
av den 14 december 2001
om fastställande av importtullar inom spannmålssektorn

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1249/96 av den 28 juni 1996 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2104/2001⁽⁴⁾, särskilt artikel 2.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 10 i förordning (EEG) nr 1766/92 föreskrivs att när de produkter som avses i artikel 1 i den förordningen importerats, skall de tullsatser som föreskrivs i den gemensamma tulltaxan tas ut. För de produkter som avses i punkt 2 i denna artikel skall emellertid importtullen vara lika med det interventionspris som gäller för dessa produkter vid importen ökat med 55 %, minskat med det cif-importpris som gäller för försändelsen i fråga. Denna tull får emellertid inte vara högre än tullsatsen enligt Gemensamma tulltaxan.
- (2) Enligt artikel 10.3 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall cif-importpriserna beräknas på grundval av de represen-

tativa priserna för produkten i fråga på världsmarknaden.

- (3) I förordning (EG) nr 1249/96 fastställs tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 1766/92 vad avser importtullar inom spannmålssektorn.
- (4) Importtullarna skall tillämpas tills ett nytt fastställande träder i kraft. De förblir likaså gällande om det inte finns någon börsnotering för referenssort som avses i bilaga II i förordning (EG) nr 1249/96 under två veckor före nästa period för fastställande.
- (5) För att få systemet för importtullar att fungera normalt bör vid beräkningen av dessa tullar de representativa marknadskurser som fastställs under en referensperiod för de flytande valutorna fortsätta att tillämpas.
- (6) Tillämpningen av förordning (EG) nr 1249/96 medför att det skall fastställas importtullar enligt bilagan i denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Importtullarna inom spannmålssektorn som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92 skall fastställas i bilaga I i denna förordning på grundval av de faktorer som tas upp i bilaga II.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 16 december 2001.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 december 2001.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 161, 29.6.1996, s. 125.

⁽⁴⁾ EGT L 283, 27.10.2001, s. 8.

BILAGA I

Importtullar för de produkter som avses i artikel 10.2 i förordning (EEG) nr 1766/92

KN-nummer	Produkt	Tull på import ⁽²⁾ (EUR/t)
1001 10 00	Durumvete av hög kvalitet	0,00
	av medelhög kvalitet ⁽¹⁾	0,00
1001 90 91	Vanligt vete, för utsäde	0,00
1001 90 99	Vanligt vete av hög kvalitet, av annat slag än för utsäde ⁽³⁾	0,00
	av medelhög kvalitet	0,00
	av låg kvalitet	6,08
1002 00 00	Råg	0,00
1003 00 10	Korn, för utsäde	0,00
1003 00 90	Korn av annat slag än för utsäde ⁽⁴⁾	0,00
1005 10 90	Majs för utsäde av annat slag	32,66
1005 90 00	Majs av annat slag än för utsäde ⁽⁵⁾	32,66
1007 00 90	Sorghum av andra slag än för utsäde	0,00

⁽¹⁾ För durumvete som inte uppfyller den minimikvalitet för durumvete av medelhög kvalitet som avses i bilaga I i förordning (EG) nr 1249/96, skall den tullsats tillämpas som fastställts för vanligt vete av låg kvalitet.

⁽²⁾ För produkter som anländer till gemenskapen via Atlanten eller via Suezkanalen (artikel 2.4 i förordning (EG) nr 1249/96) kan importören erhålla en nedsättning av tullarna med

— 3 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Medelhavet,

— 2 EUR/ton om lossningshamnen ligger i Irland, Förenade kungariket, Danmark, Sverige, Finland eller vid den Iberiska halvöns atlantkust.

⁽³⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 14 EUR/ton.

⁽⁴⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 8 EUR/ton.

⁽⁵⁾ När villkoren i artikel 2.5 i förordning (EG) nr 1249/96 är uppfyllda kan importören erhålla schablonmässig nedsättning med 24 EUR/ton.

BILAGA II

Faktorer för beräkning av tullar

(perioden 30 november 2001–13 december 2001)

1. Genomsnittet för tvåveckorsperioden före dagen för fastställande:

Börsnotering	Minneapolis	Kansas City	Chicago	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Produkt (% proteiner vid 12 % vattenhalt)	HRS2. 14 %	HRW2. 11,5 %	SRW2	YC3	HAD2	medelhög kvalitet (*)	US barley 2
Notering (EUR/t)	126,03	118,54	116,88	95,68	206,86 (**)	196,86 (**)	148,84 (***)
Tillägg för golfen (EUR/t)	32,14	23,86	17,81	12,43	—	—	—
Tillägg för Stora sjöarna (EUR/t)	32,14	—	—	—	—	—	—

(*) Negativt bidrag (discount) på 10 EUR/t (artikel 4.1 i förordning (EG) nr 1249/96).

(**) Fob golfen.

(***) Fob USA.

2. Kostnader för fraktsatser: Mexikanska golfen–Rotterdam: 19,13 EUR/t, Stora sjöarna–Rotterdam: 30,35 euro/ton.

3. Tillskott avseende artikel 4.2, tredje stycket i förordning (EG) nr 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
0,00 EUR/t (SRW2).

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 25 juli 2001

i ett förfarande enligt artikel 82 i EG-fördraget

(COMP/C-1/36.915 – Deutsche Post AG – innehållande av internationella postförsändelser)

[delgivet med nr K(2001) 1934]

(Endast den tyska texten är giltig)

(Text av betydelse för EES)

(2001/892/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning nr 17 av den 6 februari 1962, första förordningen om genomförande av artiklarna 81 och 82 i fördraget ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1216/1999 ⁽²⁾, särskilt artiklarna 3 och 15.2 i denna,

med beaktande av de klagomål som lämnades av British Post Office den 4 februari 1998, där det hävdas att Deutsche Post begår överträdelser mot fördragets artikel 82 i EG-fördraget och där kommissionen uppmanas att förhindra dessa överträdelser,

med beaktande av kommissionens beslut av den 25 maj 2000 om att inleda ett förfarande i detta ärende,

efter att ha lämnat de berörda företagen tillfälle att yttra sig om kommissionens anmärkningar i enlighet med artikel 19.1 i rådets förordning nr 17 och kommissionens förordning (EG) nr 2842/98 av den 22 december 1998 om hörande av parter i vissa förfaranden enligt artiklarna 85 och 86 i EG-fördraget ⁽³⁾,

efter samråd med Rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor, och

av följande skäl:

I. SAKFÖRHÅLLANDEN

A. Den klagande

- (1) British Post Office (BPO) är den offentliga postoperatören i Förenade kungariket (Storbritannien) ⁽⁴⁾. BPO sköter främst inrikes och internationella brev- och paketförsändelser.

⁽¹⁾ EGT 13, 21.2.1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EGT L 148, 15.6.1999, s. 5.

⁽³⁾ EGT L 354, 30.12.1998, s. 18.

⁽⁴⁾ Den 26 mars ändrade BPO namn till Consignia plc, vilket är ett offentligt aktiebolag med brittiska regeringen som ende ägare. I detta beslut behålls emellertid namnet "the British Post Office (BPO)".

B. Den svarande

- (2) Deutsche Post AG (DP) är den offentliga postoperatören i Tyskland ⁽⁵⁾. År 1995 omvandlades före detta Deutsche Bundespost Postdienst till ett statligt ägt aktieföretag – DPAG. Hösten 2000 sålde tyska staten 33 % av sina aktier i DPAG genom att erbjuda dem till allmänheten. År 2000 uppgick den totala omsättningen inom DPAG-gruppen till 32,7 miljarder euro (22,4 miljarder euro 1999) ⁽⁶⁾. DPAG:s brevidivision är mycket lönsam ⁽⁷⁾. År 2000 uppgick rörelseresultatet inom brevidivisionen till omkring 2 miljarder euro (jämfört med 1 miljard euro 1999) ⁽⁸⁾. Brevidivisionens totala omsättning låg stabilt på 11,73 miljarder euro år 2000 jämfört med 11,67 miljarder euro 1999 ⁽⁹⁾. DPAG-gruppens rörelseresultat uppgick till omkring 2,38 miljarder euro 2000 ⁽¹⁰⁾.

C. Klagomålet

- (3) Den 4 februari 1998 lämnade BPO ett klagomål enligt artikel 3 i rådets förordning nr 17. I klagomålet hävdades det att DPAG sedan 1996 vid ett ökande antal tillfällen har avböjt BPO:s begäran att dela ut internationella massbrev från Storbritannien, om inte BPO betalade en tilläggsavgift som motsvarar den tyska inrikestarriffen minus terminalavgifter. BPO hävdar att de omtvistade försändelserna är normal internationell post, medan DPAG hävdar att dessa försändelser utgör s.k. A-B-A-remail (se avsnitt D nedan).
- (4) BPO hävdade att DPAG vid upprepade tillfällen hade försenat utdelningen av de omtvistade försändelserna, trots att BPO – för att få posten utdelad – gick med på att betala mellankostnaden mellan terminalavgifterna (se avdelning D nedan) för utdelningen av internationell post och inrikestarriffen. Eftersom de omtvistade försändelserna ofta måste delas ut så snabbt som möjligt, skadar alla extra förseningar BPO och dess kunder såväl kommersiellt som ekonomiskt. BPO ansåg att DPAG:s upprepade vägran att dela ut internationell post, med hänvisning till den felaktiga motiveringen att det skulle röra sig om A-B-A-remail, om inte en extraavgift erläggs utgör missbruk av en dominerande ställning i strid med artikel 82 i EG-fördraget. Dessutom utgör den försenade utdelningen av den innehållna posten – trots BPO:s överenskommelse med DPAG att tillmötesgå dess krav – enligt vad som angivits ytterligare ett prov på missbruk av en dominerande ställning.

D. Saklig och rättslig bakgrund

Postmonopolet i Tyskland

- (5) DP:s kärnverksamhet består av inrikes insamling, sortering och utdelning av brev. DPAG är enligt lag skyldigt att i hela Tyskland tillhandahålla grundläggande, enhetliga posttjänster till rimliga priser, den s.k. allmänna serviceskyldigheten ⁽¹¹⁾. Vissa posttjänster i Tyskland omfattas av ett lagstadgat monopol som beviljats DPAG, medan andra tjänster utförs av DPAG i konkurrens med privata operatörer ⁽¹²⁾. Dessutom erbjuder DPAG internationella posttjänster i samarbete med andra offentliga postoperatörer. Inrikestarrifferna i Tyskland är de högsta inom gemenskapen ⁽¹³⁾.

⁽⁵⁾ Företagsgruppen Deutsche Post marknadsför numera sig själv under namnet Deutsche Post World Net. I detta beslut används benämningen Deutsche Post AG (DPAG).

⁽⁶⁾ DPAG:s årsrapport 2000, offentliggjord den 2 maj 2001. I detta beslut har kommissionen genomgående tillämpat den fasta växelkurs som rådet antog den 31 december 1998, då D-marken konverterades till euro. Detta gäller också fall där det specifika beloppet gällde tiden före den dagen.

⁽⁷⁾ DPAG:s brevidivision omfattar affärsdivisionerna Mail Communication (brev och paket men inte expressförsändelser), Direct Marketing och Press Distribution. DPAG:s årsrapport 2000.

⁽⁸⁾ Vinsten från den operativa verksamheten före amorteringar och goodwillavskrivningar (EBITA). DPAG:s årsrapport 2000.

⁽⁹⁾ DPAG:s årsrapport 2000.

⁽¹⁰⁾ Rörelsevinst före amorteringar och goodwillavskrivningar (EBITA). DPAG:s årsrapport 2000.

⁽¹¹⁾ Postgesetz (Postlagen), 22 december 1997, Bundesgesetzblatt 1997, del I, nr 88, 30 december 1997.

⁽¹²⁾ § 51 Postgesetz.

⁽¹³⁾ Jfr. Tarifvergleich Briefpost – Inlandstarife bis 20 g, Juni 1999, Referat 212, Regulierungsbehörde für Telekommunikation und Post (tyska post- och telestyrelsen). För närvarande är inrikestarriffen för ett förstaklassbrev i den lägsta viktclassen 0,56 euro (1,10 mark).

- (6) DP:s postmonopol omfattar insamling, befordran och utdelning av inrikespost, befordran och utdelning av inkommande internationell post samt insamling och befordran av utgående internationell post. Alla brev och adresserade kataloger som väger mindre än 200 g och som inte kräver ett porto som är mer än fem gånger högre än motsvarande tariff i den lägsta viktlassen omfattas av monopolet. Monopolet omfattar emellertid inte massbrev (minst 50 försändelser med identiskt innehåll där varje försändelse väger minst 50 g) eller vissa mervärdestjänster⁽¹⁴⁾. DPAG:s exklusiva licens går ut den 31 december 2002⁽¹⁵⁾.
- (7) Den totala omsättningen för hela den tyska marknaden för brevfrösendelser (både inrikes- och utrikesfrösendelser) uppskattades till 9,7 miljarder euro 1998, varav omkring 2,6 miljarder euro formellt var konkurrensutsatta (dvs. föll utanför det reglerade området). De omkring 250 licensinnehavare som förutom DPAG verkade på den tyska marknaden för brevfrösendelser det året svarade bara för en mycket liten del av detta belopp, nämligen 55 miljoner euro. Alltså var teoretiskt endast 2 % av marknadssegmentet öppet för konkurrens⁽¹⁶⁾. Denna uppgift bekräftas av den nationella regleringsmyndigheten i Tyskland som har uppskattat DPAG:s andelar av denna marknad till 99,2 % år 1998 och 98,7 % år 1999⁽¹⁷⁾.

Internationella brevfrösendelser

- (8) Det system som postförvaltningarna tillämpar för att kompensera varandra för utdelningen av post åt varandra är känt som systemet med terminalavgifter. Inom detta system ersätter den sändande offentliga postoperatören den mottagande för utdelningen av internationell post. Dessa utdelningsavgifter kallas terminalavgifter⁽¹⁸⁾.
- (9) Insamling och vidarebefordran av utgående internationella brevfrösendelser har i juridisk eller faktisk bemärkelse avreglerats i de flesta EU-medlemsstater. Fastän konkurrenter har tagit sig in på dessa marknader i ett antal medlemsstater, dominerar de offentliga postoperatörerna sina hemmamarknader⁽¹⁹⁾. Avregleringen av utgående internationella brevfrösendelser har underlättat tillhandahållandet av remailtjänster (vidaresändning av post). DPAG har, i motsats till de flesta offentliga postoperatörer inom gemenskapen, intagit en hård attityd mot postoperatörer som erbjuder utgående internationella brevfrösendelser i Tyskland. DPAG har utmanat dessa operatörer i rätten och fått tyska domar som fastslår att företag som erbjuder utgående internationella brevfrösendelser bryter mot det tyska postmonopolet. Konkurrerande operatörer har uppmanats av domstolarna att upphöra med dessa tjänster⁽²⁰⁾.
- (10) Vad gäller marknaden för befordran och leverans av inkommande internationella brevfrösendelser, är läget helt annorlunda. I alla medlemsstater hanteras i praktiken alla inkommande brevfrösendelser av den inhemska offentliga postoperatören⁽²¹⁾. Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG av den 15 december 1997 om gemensamma regler för utvecklingen av gemenskapens inre marknad för posttjänster och för förbättring av kvaliteten på tjänsterna (postdirektivet) som trädde i kraft 1998 öppnades endast en del av denna marknad för konkurrens⁽²²⁾.

⁽¹⁴⁾ DPAG:s monopol beskars den 1 januari 1998 när monopolgränsen för identiska massbrev sänktes från 100 g till 50 g. Enligt §51(4) i Postgesetz är vissa mervärdestjänster undantagna från postmonopolet.

⁽¹⁵⁾ Enligt § 47 Postgesetz skall tyska post- och telestyrelsen vartannat år lägga fram en rapport till de lagstiftande myndigheterna i Tyskland. Bl.a. skall rapporten innehålla styrelsens synpunkter på frågan om bibehållandet av den exklusiva licensen enligt § 51 efter det datum som anges däri (dvs. den 31 december 2002).

⁽¹⁶⁾ KEP Nachrichten, No. 51/17, december 1999 (dokument 1146 i kommissionens förteckning).

⁽¹⁷⁾ Tyska post- och telestyrelsens halvårsrapport från år 2000, s. 62, offentliggjord på myndighetens hemsida (www.regtp.de).

⁽¹⁸⁾ Jfr. kommissionens beslut 1999/695/EG, REIMS II, ärende nr COMP/36.748, (EGT L 275, 26.10.1999, s. 17). REIMS II-avtalet trädde i kraft den 1 april 1999. Kommissionen har fattat ett beslut enligt artikel 81.3 i EG-fördraget som upphäver avtalet t.o.m. den 31 december 2001. Alla offentliga postoperatörer i medlemsstaterna utom TPG i Nederländerna har undertecknat detta avtal, där terminalavgifter uttrycks i procentenheter av inrikestarrifferna i mottagarlandet. Terminalavgifterna har årligen höjts om de offentliga postoperatörerna erbjudit tjänster som motsvarar en viss kvalitetsstandard. Den 1 januari 2001 höjdes terminalavgifterna till 70 %.

⁽¹⁹⁾ Liberalisation of Incoming and Outgoing Intra-Community Cross-border Mail, p. 25. I denna studie ombads sju offentliga postoperatörer inom gemenskapen att uppskatta sina marknadsandelar år 1996. De uppskattade andelarna för utgående internationell post varierade mellan 80 och 100 %.

⁽²⁰⁾ Jfr. exempelvis Deutsche Post AG mot TNT Mailfast GmbH, dom nr 31 O 796/93, Landgericht Köln av den 14 april 1994; TNT Mailfast GmbH mot Deutsche Post AG, dom nr U (Kart) 31/94, Oberlandesgericht Düsseldorf av den 23 april 1996; DHL Worldwide Express GmbH mot Deutsche Post AG, dom i Oberlandesgericht Düsseldorf av den 23 april 1996.

⁽²¹⁾ Liberalisation of Incoming and Outgoing Intra-Community Cross-border Mail, s. 22 och 38. Sju offentliga postoperatörer inom gemenskapen uppskattade att deras marknadsandelar för inkommande post 1996 varierade mellan 95 och 100 %.

⁽²²⁾ EGT L 15, 21.1.1998, s. 14. Direktivet öppnade omkring 3 % av den offentliga postoperatörens posthantering för konkurrens. I praktiken sköter offentliga postoperatörer nu som tidigare huvuddelen av hanteringen och endast i fråga om en väldigt liten del finns en teoretisk möjlighet till konkurrens.

Remail

- (11) Remailing kan beskrivas som bruket att vidareända post mellan länder genom att utnyttja konventionella transporttjänster, budfirmor och andra posttjänster. Specialiserade remailingföretag förmedlar internationella massbrev till postoperatörer åt kunder i andra länder (kommersiell remailing). Även om remailtjänster ursprungligen erbjöds av privata företag, har offentliga postoperatörer själva börjat ägna sig mer och mer åt remailingverksamhet.
- (12) Remailing blir ekonomiskt lönsamt när posttariffer varierar mycket mellan olika länder, vilket är fallet inom gemenskapen. Ju större skillnad mellan ett visst lands höga inrikestariffer och de låga terminalavgifter som dess offentliga postoperatör tar ut för utdelning av inkommande internationell post, desto större blir chansen till lönsam remailing. Om terminalavgifterna i det mottagande landet alltså är låga jämfört med inrikestarifferna i detta land, kan den sändande offentliga postoperatören med andra ord ta ut en betydligt lägre terminalavgift än den normala inrikestariffen i det mottagande landet. Det blir alltså lönsamt att transportera post från land A till land B och skicka tillbaka den till land A eller till ett tredje land (land C).
- (13) Om tyska företag återsänder inrikespost via Storbritannien, kommer de brittiska postoperatörernas omsättning att öka på Deutsche Posts bekostnad. I länder med höga posttariffer (såsom Tyskland) ligger det i den offentliga postoperatörens kommersiella intresse att hindra remailing, medan offentliga postoperatörer i länder med låga utrikestariffer – och som därför sannolikt kan bli transitländer för remail – har ett kommersiellt intresse av att uppmuntra remail.
- (14) Två typer av remailing är relevanta för bedömningen av detta fall, nämligen s.k. A-B-A- och A-B-C-remailing. Europeiska gemenskapernas domstol har i sin dom av den 10 februari 2000 i de förenade målen C-147/97 och C-148/97 (Deutsche Post AG/Gesellschaft für Zahlungssysteme mbh (GZS) och Citycorp Kartenservice GmbH) beskrivit dessa typer på följande sätt ⁽²³⁾.

A-B-A-remail:

breven kommer från land A men postas i land B för att delas ut i land A

A-B-C-remail:

breven kommer från land A men postas i land B för att delas ut i land C

Centraliserad postutdelning

- (15) Till följd av den pågående integreringen av gemenskapsmarknaderna begär många internationella företag numera posttjänster som är skräddarsydda för deras egna behov i fråga om kostnad, leveranstid och andra serviceaspekter. För att minska produktions- och utdelningskostnaderna och maximera de ekonomiska skaleffekterna, begär dessa företag skräddarsydda paketlösningar för alla sina postutdelningsbehov. Internationella företag centraliserar därför i allt högre grad sin postverksamhet till ett begränsat antal centraler från vilka försändelserna delas ut till kunder i ett antal länder.
- (16) De flesta kunder föredrar fortfarande att anlita företag i sina egna länder och på sina egna språk. Erfarenheten visar att responsen på reklamutskick är mycket starkare om kunderna kan svara någon i sitt eget hemland. Internationella företag löser detta problem genom att ha ett kontaktkontor i varje land (t.ex. genom att ange ett lokalt dotterbolag eller en agent som returadress).

DP:s internationella posttjänster

- (17) DP tillhandahåller centraliserade posttjänster för internationella kunder som vill köpa skräddarsydda utdelningstjänster. DPAG har lagt märke till att:

”Kunder som verkar internationellt kräver hög kvalitet och ett stort utbud av tjänster från en enda källa ⁽²⁴⁾.”

⁽²³⁾ REG. 2000, s. I-825, punkt 12. Preliminär dom som svar på frågor till domstolen från Oberlandesgericht Frankfurt am Main enligt artikel 234 i EG-fördraget.

⁽²⁴⁾ Gemensam ståndpunkt rörande revisionen av Europaparlamentets och rådets direktiv 97/67/EG, offentliggjord av DPAG, TNT Post Group N.V. och Posten AB av den 14 februari 2000 (dokument nr 1146 i kommissionens förteckning).

- (18) Deutsche Post Global Mail – ett dotterbolag till DPAG – tillhandahåller skraddarsydda tjänstelösningar för affärskunder som sänder internationell brevpост, inklusive internationellt adresserade massbrevtjänster. Ett exempel på en gemenskapstäckande brevtjänst som utförs av Deutsche Post är utdelningen av post åt Oracle Corporation, ett företag som delar ut massbrev till adresser i 16 europeiska länder via DPAG i Tyskland. Mottagarna ges möjligheten att svara per telefon eller fax via nationella gratisnummer ⁽²⁵⁾.
- (19) DP marknadsför sin centraliserade, internationella brevservice på följande sätt:

”International Mail Service ger råd om hur internationell brevverksamhet optimeras (...).

Anta t.ex. att ett mjukvaruföretag i Tyskland planerar ett utskick med svarsmöjlighet till 30 000 mottagare i 16 olika länder samtidigt. Varje försändelse består av tre delar: kuvert, brev och broschyr. International Mail Service kontrollerar inte bara adressregistret och uppdaterar det, utan utformar också *utskicket enligt konventionerna i varje land* – en betydelsefull faktor för att utskicket skall bli framgångsrikt ⁽²⁶⁾.”

- (20) DP uppskattar sin marknadsandel i Tyskland för utgående internationell post till omkring 75 % ⁽²⁷⁾. De främsta målgrupperna är internationella affärskunder som skickar stora volymer affärspost, direktreklam, publikationer och mervärdesförsändelser ⁽²⁸⁾. DPAG konkurrerar i Storbritannien direkt med BPO och övriga operatörer på marknaden för utgående internationell post. Ett exempel på sådan konkurrens är DPAG:s ansökan om det europatäckande avtalet från American Express, ett företag som tidigare sände sin post till alla europeiska kunder från sitt distributionscenter i Storbritannien ⁽²⁹⁾.

Världspostunionens konvention

- (21) Världspostunionen (UPU), som är ett organ inom Förenta nationerna, är det internationella organ som ansvarar för postfrågor. I allmänhet är FN-medlemmar också medlemmar av UPU. Världspostunionens konstituerande dokument, Världspostkonventionen, är en regelsamling för det internationella postutbytet. Konventionen håller en kongress vart femte år då konventionen ses över och revideras vid behov. Världspostkonventionen har status av fördrag som regeringarna i de stater som är medlemmar av UPU undertecknar. Den senaste kongressen hölls i Peking i augusti och september 1999. Den reviderade Världspostkonventionen (1999) trädde i kraft den 1 januari 2001 ⁽³⁰⁾. Konventionens versioner av år 1989, 1994 och år 1999 är relevanta i föreliggande fall.

⁽²⁵⁾ Deutsche Post Global Mail hette tidigare International Mail Services GmbH. DPAG:s broschyr ”Zum Beispiel – Oracle8 ConText Cartridge”, bifogad till kommissionens begäran om upplysningar av den 23 april 1999 (dokument nr 1122 i kommissionens förteckning).

⁽²⁶⁾ Kommissionens understrykning. DPAG:s marknadsföringsbroschyr ”We Deliver”, publicerad den 1 januari 1999, s. 48 (dokument nr 1140 i kommissionens förteckning).

⁽²⁷⁾ DP ”Unvollständiger Verkaufsprospekt” av den 20 oktober 2000, s. 140.

⁽²⁸⁾ DP ”Unvollständiger Verkaufsprospekt” av den 20 oktober 2000, s. 146.

⁽²⁹⁾ Skrivelse från American Express till kommissionen av den 15 april 1999 (dokument nr 975 i kommissionens förteckning).

⁽³⁰⁾ Artikel 65 i Världspostkonventionen 1999.

- (22) Av artikel 25 i Världspostkonventionen framgår den administrativa makt som medlemsstaterna kan använda sig av i fråga om remail⁽³¹⁾. Enligt artikel 25 i Världspostkonventionen 1994 föreskrivs följande:

”Postning av brevörsändelser utomlands:

1. Ett medlemsland skall inte vara bundet att till adressaten vidarebefordra eller dela ut brevörsändelser som avsändare inom dess territorium postar eller låter postas i ett främmande land i syfte att dra nytta av de mer gynnsamma avgiftsvillkoren där.
  2. Reglerna i punkt 1 skall tillämpas utan åtskillnad mellan brev som utställts i avsändarens vistelseland och sedan transporterats över gränsen och brevörsändelser som ställts ut i ett främmande land.
  3. Destinationsförvaltningen kan begära betalning för inrikesavgifterna från avsändaren, eller om detta misslyckas, från den postande förvaltningen. Om varken avsändaren eller den postande förvaltningen går med på att erlägga dessa avgifter inom den tidsfrist som angivits av destinationsförvaltningen, kan den senare återsända försändelserna till den postande förvaltningen och skall dessutom ha rätt till ersättning för återsändandekostnaderna, eller hantera dem i enlighet med den egna lagstiftningen.
  4. Ett medlemsland skall inte vara bundet att till adressaterna befordra eller dela ut brevörsändelser som avsändare postar eller låter postas i stora mängder i ett land annat än deras vistelseland, utan skälig ersättning för detta. Destinationsförvaltningen kan av den postande förvaltningen kräva betalning som står i relation till de kostnader som uppkommit men som inte får överstiga följande belopp: antingen 80 % av inrikestariffen för motsvarande försändelser, eller 0,14 SDR per brev plus en SDR per kilo. Om den postande förvaltningen inte går med på att betala det åberopade beloppet inom den tidsfrist som angivits av destinationsförvaltningen, kan denna antingen återsända försändelserna till den postande förvaltningen, och kommer då att vara berättigad till ersättning för återsändningskostnaderna, eller hantera dem i enlighet med den egna lagstiftningen.”
- (23) DP hävdar att huvuddelen av de omtvistade försändelserna i detta fall skickades vid en tidpunkt då 1989 års version av Världspostkonventionen, enligt DPAG, fortfarande gällde i Tyskland. Artikel 25 i Världspostkonventionen 1989 överensstämde i stort med artikel 25 i Världspostkonventionen 1994. Den främsta påtagliga skillnaden var det faktum att Världspostkonventionen 1989 innehåller en artikel 25.1 som senare ströks i 1994 års version. Artikel 25.1 i Världspostkonventionen 1989 lyder på följande sätt:

”1. Ett medlemsland skall inte vara bundet att till adressaten vidarebefordra eller dela ut brevörsändelser som avsändare inom dess territorium postar eller låter postas i ett främmande land i syfte att dra nytta av de mer gynnsamma avgiftsvillkoren där. Samma sak gäller sådana försändelser som postats i stora mängder, oavsett om de postas för att dra nytta av lägre avgifter.⁽³²⁾”

- (24) DP vidhåller att omvandlingen av Världspostkonventionen 1994 till tysk lag trädde i kraft den 9 december 1998 och hävdade att denna uppfattning stöds av det tyska rättsväsendet. BPO har emellertid bestridit DPAG:s syn och hävdar att Världspostkonventionen 1994 trädde i kraft vid ett tidigare tillfälle⁽³³⁾. Oavsett syftet kan enligt Världspostkonventionen 1989 offentliga postoperatörer som tar emot post åberopa artikel 25 när det gäller massbrev som postats utomlands av inhemska avsändare. Enligt Världspostkonventionen 1994 måste offentliga postoperatörer för att kunna åberopa denna bestämmelse däremot bevisa att försändelserna postats utomlands i syfte att få de lägre tariffer som gäller i detta land.

⁽³¹⁾ I Världspostkonventionen 1999 har artikel 25 ändrats till artikel 43.

⁽³²⁾ Kommissionens understrykning.

⁽³³⁾ Genom hänvisning till en dom från tyska författningsdomstolen (BverfGE 63, 343, 354 f.) vidhåller BPO att Världspostkonventionen 1994 trädde i kraft retroaktivt den 1 januari 1996.

Definition av avsändare

- (25) Tvisten mellan parterna i detta fall har sitt ursprung i en grundläggande oenighet om vad som utgör en avsändare av en postförsändelse. Ingen av versionerna av Världspostkonventionen ovan innehåller någon definition av begreppet avsändare. I fråga om artikel 25 tolkar olika offentliga postoperatörer begreppet avsändare på olika sätt. Därför vidhåller både BPO och DPAG att deras respektive tolkningar av "avsändare" överensstämmer med artikel 25 i Världspostkonventionen.

Definition av avsändare i postdirektivet

- (26) Postdirektivet har följande definition av begreppet avsändare.

"avsändare: fysisk eller juridisk person som postförsändelser härrör ifrån⁽³⁴⁾."

- (27) Definitionen av begreppet avsändare i postdirektivet kan tolkas på mycket olika sätt. Både BPO och DPAG anser att deras respektive tolkningar överensstämmer med definitionen av avsändare i postdirektivet.

Det materiella användarbegreppet

- (28) DP har vid upprepade tillfällen hävdade att dess åtgärder i fråga om inkommande internationell post helt och hållet överensstämmer med tysk rättspraxis. En definition som DPAG kallar "det materiella användarbegreppet" (der materielle Absenderbegriff) har gjorts i tyska domstolars rättspraxis⁽³⁵⁾. Med hjälp av denna definition kan en avsändares identitet avgöras vid första påseendet. Den person som – att döma av försändelsens yttre och inre – vänder sig till adressaten anses vara avsändaren. Tyska domstolar har nyligen ifrågasatt relevansen i "det materiella avsändarbegreppet" och DPAG:s tolkning av den⁽³⁶⁾. DPAG gör en mycket vid tolkning av "det materiella användarbegreppet". I praktiken är det så att om det i den internationella postens innehåll finns någon koppling till ett kontor i Tyskland (t.ex. i form av en tysk returadress), tolkas detta som att försändelsen har en tysk avsändare, oavsett försändelsens geografiska ursprung.

- (29) I sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar, hävdade DPAG att kommissionen har misstolkat DPAG:s tillämpning av "begreppet materiell avsändare". Enligt DPAG tar man hänsyn till följande kriterier när en försändelse undersöks av DPAG:

- i) angivandet av en inhemsk (t.ex. tysk) avsändare,
- ii) bruket av en fast koppling till ett inhemskt företag,
- iii) angivandet av en inhemsk svarsadress,
- iv) kundens möjlighet att kontakta ett inhemskt kontor för att beställa varor eller skaffa upplysningar,
- v) kundens möjlighet att betala för varor i hemlandet,
- vi) underskrift av en företrädare för ett inhemskt företag,
- vii) det faktum att ett inhemskt företag vänder sig till kunden⁽³⁷⁾.

⁽³⁴⁾ Se fotnot 22.

⁽³⁵⁾ DPAG hänvisar till följande definition av "der materielle Absenderbegriff": Avsändare är "den som en viss mottagare efter att ha sett försändelsen kan känna igen som den som med ett omedelbart eget meddelarintresse vänder sig till adressaten". Oberlandesgericht Frankfurt am Main, dom av den 25 mars 1999, NJW-RR 1997, s. 162 och 165.

⁽³⁶⁾ Jfr. domen i Landgericht Berlin i ärende nr 97.O.252/98 – DPAG/Franklin Mint GmbH av den 27 november 2000. I sin dom fastslog domstolen att en strikt tillämpning av "det materiella avsändarbegreppet", som inte tar hänsyn till den berörda försändelsens faktiska ursprung, är oriktig. Dom i Landgericht Bonn i ärende nr 1.O.487/99, Center Parcs N.V./DPAG av den 22 september 2000. Domstolen konstaterade att DPAG:s tolkning av "det materiella avsändarbegreppet" var oriktig och fastslog att Center Parcs N.V., Nederländerna, var avsändare och inte dess tyska dotterbolag, Center Parcs GmbH & KG. Oberlandesgericht Düsseldorf i ärende nr U (Kart) 17/99, DPAG/Comfort Card av den 20 september 2000. Domstolen fastslog att DPAG:s tolkning av "det materiella avsändarbegreppet" var oriktig och avslog DPAG:s anspråk.

⁽³⁷⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar, s. 32.

E. Åtgärder som är föremål för klagomål

- (30) För att konkretisera sitt klagomål har BPO tillhandahållit upplysningar om ett stort antal internationella brev försändelser som DPAG har hållit inne och begärt extra avgifter som villkor för att dela ut försändelserna till de tyska adressaterna. För att visa på exempel tillhandahöll BPO detaljerade upplysningar om försändelser från flera företag som innehållits, försenats och belagts med avgifter av DPAG. Tre av dessa exempel, Ideas Direct, Fidelity Investments och Gant, kommer att tas upp i detalj nedan. Förutom att begära betalning från BPO har DPAG, i vissa fall, krävt extra avgifter, inte från avsändarna i Storbritannien men från avsändarnas företrädare i Tyskland.
- (31) Efter det att det ursprungliga klagomålet lämnats in till kommissionen i februari 1998, har DPAG gjort ett stort antal ersättningsanspråk för tidigare oomtvistade försändelser. BPO har därefter lämnat in ytterligare bevis på fall där DPAG har försenat utdelningen av innehållna internationella försändelser under långa perioder. Fallet Multiple Zones tas upp nedan.

Ideas Direct Ltd

- (32) Det brittiska företaget Ideas Direct Ltd (Ideas Direct) är ett dotterbolag till Direct Group International Ltd som också är registrerat i Storbritannien. Den huvudsakliga verksamheten inom Ideas Direct består i att sälja konsumtionsvaror till konsumenter i Storbritannien, Frankrike, Belgien, Nederländerna och Tyskland. I de flesta fall skickas identiska försändelser med reklammaterial såsom kataloger vid samma tillfälle från Storbritannien till dessa länder⁽³⁸⁾.

Försändelsen i november 1996

- (33) Enligt den klagande stoppade DPAG en försändelse på 173 338 brev som postats av Ideas Direct i Storbritannien senast den 4 november 1996⁽³⁹⁾. BPO hävdar att man den 8 november 1996 gick med på att betala det belopp som DPAG gjorde anspråk på⁽⁴⁰⁾. Enligt BPO släppte inte DPAG försändelsen förrän den 14 november 1996, dvs. en försening på totalt minst tio dagar⁽⁴¹⁾.
- (34) Försändelsen i november 1996 innehöll kataloger med kuvert på tyska som framställt och tryckts i Storbritannien. Adressaterna uppmanades att svara på brevet genom att skicka en kupong till Ideas Directs agent i Tyskland⁽⁴²⁾. Försändelsen iordningställdes och skickades i Storbritannien. Den tyske agenten var inte på något stadium delaktig i framställningen och förberedelserna av försändelsen. Agenten ägnar sig huvudsakligen åt att annonsera i tidskrifter och att sköta ett datoriserat ordersystem åt sina uppdragsgivare. Agentens uppgift i den omtvistade brevkampanjen var att ta emot order från de tyska kunderna och vidarebefordra dem till uppdragsgivaren i Storbritannien. De beställda produkterna skickades sedan av Ideas Direct i Storbritannien till kunder i Tyskland. Agenten utför liknande uppgifter åt ett antal andra uppdragsgivare.
- (35) DP har inte avslöjat det exakta datum då man började hålla försändelsen i november 1996 inne men bestrider inte det faktum att försändelsen började hållas inne senast den 4 november 1996. Deutsche Post vidhåller att meddelandena från BPO till DPAG den 8 november 1996 inte omfattade något åtagande från BPO att betala avgiften. Enligt DPAG gick BPO med på att betala det belopp som DPAG gjort anspråk på först den 12 november och DPAG släppte försändelserna samma dag⁽⁴³⁾. Meddelandet till BPO av den 14 november 1996 var främst en bekräftelse på att försändelsen släpptes två dagar tidigare⁽⁴⁴⁾. DPAG konstaterar att försändelsen hölls inne åtta och inte tio dagar.

⁽³⁸⁾ Identiska bortsett från språket och adresserna på kuverten.

⁽³⁹⁾ DPAG underrättade BPO om detta per fax den 4 november 1996 men DPAG uppgav inte när försändelsen faktiskt stoppades (dokument nr 38–41 i kommissionens förteckning).

⁽⁴⁰⁾ Fax från BPO till DPAG av den 8 november 1996, där BPO uppmanar DPAG "att släppa försändelsen och meddela BPO vad det kostar" (dokument nr 47 i kommissionens förteckning).

⁽⁴¹⁾ Fax från DPAG till BPO av den 14 november 1996, där det hävdas att försändelsen har släppts utan att nämna när det skedde (dokument nr 52 i kommissionens förteckning).

⁽⁴²⁾ Agenten verkar under namnet Framar International. Företagets registrerade namn är emellertid Werbung und Dienstleistungen für Versandhandel GmbH.

⁽⁴³⁾ Fax från BPO till DPAG av den 12 november 1996 med uttalandet att "Royal Mail International går med på att med pengar från kontot för terminalavgifter betala kostnaden för att släppa Ideas Directs försändelse" (dokument 49 i kommissionens förteckning). I sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar bifogade DPAG en kopia av ett fax som skickats till BPO den 12 december som verkar indikera att försändelserna vidarebefordrades samma dag.

⁽⁴⁴⁾ Det bör noteras att DPAG har ändrat uppfattning i frågan under förfarandets gång. I sitt ursprungliga svar på klagomålet bekräftade DPAG att försändelsen släpptes den 14 november 1996 (DPAG:s svar på klagomålet av den 20 juli 1998, s. 10 – dokument nr 176 i kommissionens förteckning).

Nationella domstolsförfaranden mot Ideas Direct

- (36) Den 30 december 1998 stämde Ideas Direct Ltd av DPAG vid Landgericht i Hamburg ⁽⁴⁵⁾. DPAG krävde att avgifter på 866 394 euro skulle erläggas för 680 543 försändelser som skickats av Ideas Direct 1997. Det belopp som återkrävdes var avsevärt större än tidigare fordringar ställda till BPO i fråga om försändelser från Ideas Direct i Storbritannien. Den 29 oktober 1999 dömde Landgericht Hamburg Ideas Direct i Storbritannien att betala det begärda beloppet till DPAG (plus ränta och DPAG:s domstolskostnader) ⁽⁴⁶⁾. Ideas Direct har överklagat domen i Landgericht Hamburg. BPO har för kommissionen uttryckt stark oro för resultatet av dessa domar och betonat det faktum att Ideas Direct är ett litet företag som inte har råd med en rättslig process med DPAG.

Retroaktiva betalningsanspråk för försändelser som skickats 1998

- (37) DP har fortsatt att avgiftsbelägga försändelser från Ideas Direct. I en skrivelse av den 27 november 1998 uppmanades BPO av DPAG att erlägga avgifter för 19 försändelser från Ideas Direct (totalt 258 067 brev) som DPAG hade tagit emot mellan den 1 januari och 30 september 1998. Den begärda avgiften uppgick till 323 900 euro. I faxet hävdade DPAG följande:

"För att undvika störningar i posttjänsterna inom gemenskapen protokollförde vi omständigheterna och delade ut breven till adressaterna.

Efter att ha fått tillförlitliga uppgifter om avsändaren och försändelsens innehåll, kan vi nu styrka ett ärende enligt artikel 25.1–3 i Världspostkonventionen ⁽⁴⁷⁾."

- (38) Den 3 februari 1999 skickade DPAG ett fax till BPO, där man hävdade att företaget hade mottagit totalt 156 435 brev från Ideas Direct i Storbritannien mellan den 1 oktober och 31 december 1998 och uppmanade BPO att erlägga en avgift på totalt 197 272 euro. I detta fax gjordes följande uttalande av DPAG:

"För att undvika störningar i posttjänsterna inom gemenskapen protokollförde vi omständigheterna och delade ut breven till adressaterna.

Efter att ha fått tillförlitliga uppgifter om avsändaren och försändelsens innehåll, kan vi nu styrka ett ärende enligt artikel 25.1–3 i Världspostkonventionen [...]. I varje enskilt fall är Ideas Directs hemadress tryckt på kuvertet och på det svarkort som finns med i försändelsen ⁽⁴⁸⁾."

- (39) I mars 1999 uppmanade kommissionen DPAG att lämna detaljerade uppgifter om alla försändelser från bl.a. Ideas Direct som hade hållits inne under 1997 och 1998, inklusive datum för detta ⁽⁴⁹⁾. I sitt svar hävdade DPAG i stället att ingen av dessa försändelser alls hade hållits inne eller försenats ⁽⁵⁰⁾. I de uppgifter som lämnades till kommissionen den 2 maj 2001 upprepade DPAG sitt påstående att inga försändelser från Ideas Direct som skickats 1997 och 1998 stoppades eller försenades DPAG ⁽⁵¹⁾. Där angav emellertid DPAG följande skäl till sitt agerande:

"...Deutsche Post AG hade tillgång till provförsändelser, så det fanns inte längre något skäl att hålla inne försändelserna för att företaget skulle stödja sina krav med bevis ⁽⁵²⁾."

⁽⁴⁵⁾ Stämningen skickades felaktigt till "Ideas Direct Ltd, Ostbekstrasse 90a, Hamburg", vilket är Framar Internationals adress. Domstolen mottog stämningen den 5 januari 1999. Trots att det inte finns något företag med namnet Ideas Direct på denna adress, godtogs stämmningsansökan av den tyska domstolen (dokument nr 611–914 i kommissionens förteckning).

⁽⁴⁶⁾ Deutsche Post AG gegen Ideas Direct Ltd., ärende nr 416 O 2/799, dom i Landesgericht Hamburg 29 oktober 1999.

⁽⁴⁷⁾ Kommissionens understrykning. Skrivelse från DPAG till BPO av den 27 november 1998, inklusive protokoll över 19 försändelser från Ideas Direct (dokument nr 524–526 i kommissionens förteckning).

⁽⁴⁸⁾ Kommissionens understrykning. Fax från DPAG till BPO den 3 februari 1999 (dokument nr 927–928 i kommissionens förteckning).

⁽⁴⁹⁾ Kommissionens begäran om upplysningar av den 3 mars 1999 (dokument nr 606 i kommissionens förteckning).

⁽⁵⁰⁾ DPAG:s svar på kommissionens begäran om upplysningar av den 23 april 1999 (dokument nr 991 i kommissionens förteckning).

⁽⁵¹⁾ DPAG:s uppgifter till kommissionen av den 2 maj 2001, s. 2.

⁽⁵²⁾ DPAG:s uppgifter till kommissionen av den 2 maj 2001, s. 2 ['... verfügte die Deutsche Post AG über Mustersendungen, stödområdet daß es keines Anhaltens zur Prüfung mehr bedurfte.']

- (40) På kommissionens uppmaning har BPO bekräftat att inga försändelser som skickats från Ideas Direct till Tyskland via BPO 1998 innehöll några provförsändelser⁽⁵³⁾. Den 18 maj 2001 bekräftade DPAG – på kommissionens uppmaning – att de berörda försändelserna från Ideas Direct hölls inne medan adressaterna kontaktades. När DPAG hade mottagit en provförsändelse från en av adressaterna skickades försändelserna till mottagarna utan ytterligare försening⁽⁵⁴⁾.

Fidelity Investments Ltd

- (41) Fidelity Investments Services Ltd (Fidelity Investments) är ett internationellt företag som verkar inom sektorn för finansiella tjänster med registrerat kontor i Bahamas. Företagets holdingbolag i Storbritannien är Fidelity Investment Management Ltd. Fidelity Investments-gruppen har kontor i Paris, Frankfurt, Amsterdam, Madrid, Stockholm, Luxemburg och Zürich. Dessa kontor, vilka huvudsakligen ger kundunderstöd, betjänar kunder i alla medlemsstater. Frankfurtkontoret leds av gruppens tyska dotterbolag Fidelity Investments Services GmbH. Fastän alla kontor regelbundet skickar post i mindre omfattning, har hanteringen av alla massbrev centraliserats till gruppens European Service Centre i Storbritannien. Under 1997 använde Fidelity Investments BPO för att leverera ett antal försändelser till adressater inom gemenskapen. Försändelserna innehöll ett prospekt och ett följebrev på tyska. Enligt följebrevet skulle tyska kunder skicka sina svar till Fidelity Investment GmbH i Frankfurt.
- (42) DP höll inne flera försändelser som skickades i mars och april 1997. Den 7 april 1997 underrättades BPO av DPAG om innehållandet av sådana försändelser⁽⁵⁵⁾. En kopia av brevprov daterad den 25 mars 1997 bifogades till den underrättelse som skickades till BPO.⁽⁵⁶⁾ BPO tog upp frågan med DPAG igen den 16 april 1997 efter det att ännu en försändelse från Fidelity Investments hade hållits inne⁽⁵⁷⁾. DPAG svarade följande dag att den senaste försändelsen skulle släppas och upprepade sitt anspråk på att avgifter skulle erläggas⁽⁵⁸⁾. Många försändelser från Fidelity Investments hölls inne av DPAG flera veckor⁽⁵⁹⁾. BPO hävdar att dessa försändelser alls inte borde ha försenats ytterligare, eftersom BPO hade gått med på att erlägga avgifterna.
- (43) Under andra halvåret 1997 mottog DPAG 118 försändelser, som totalt bestod av 275 027 brev, från Fidelity Investments i Storbritannien⁽⁶⁰⁾. DPAG lade för första gången fram sina betalningsanspråk för dessa försändelser ett år senare i ett fax till BPO den 11 december 1998. Där uppmanades BPO av DPAG att erlägga en avgift på 340 774 euro. I faxet hävdade DPAG följande:

"För att undvika störningar i posttjänsterna inom gemenskapen protokollförde vi omständigheterna och delade ut breven till adressaterna.

Efter att ha fått tillförlitliga uppgifter om avsändaren och försändelsens innehåll, kan vi nu styrka ett ärende enligt artikel 25.1–3 i Världspostkonventionen [...].I varje enskilt fall är det företagets adress som är tryckt på försändelsen.⁽⁶¹⁾"

⁽⁵³⁾ Meddelande från BPO till kommissionen av den 10 maj 2001.

⁽⁵⁴⁾ DPAG:s skrivelse till kommissionen av den 18 maj 2001, s. 1.

⁽⁵⁵⁾ DP Remail Case Control Form, fax från DPAG till BPO av den 7 april 1997 (dokument nr 60 i kommissionens förteckning).

⁽⁵⁶⁾ Dokument nr 61–62 i kommissionens förteckning.

⁽⁵⁷⁾ Fax från BPO till DPAG av den 16 april 1997 (dokument nr 55 i kommissionens förteckning).

⁽⁵⁸⁾ Fax från DPAG till BPO av den 17 april 1997 (dokument nr 56 i kommissionens förteckning).

⁽⁵⁹⁾ Skrivelse från BPO till DPAG av den 17 april 1997 där BPO hävdar följande: "Jag har av Fidelity UK förstått att ni i dag har ett möte för att bestämma huruvida försändelsen skall släppas. Varför? Inom det normala förfarande som båda förvaltningar kommit överens om gav jag personligen tillstånd att släppa den för flera veckor sedan" (dokument 58 i kommissionens förteckning).

⁽⁶⁰⁾ DPAG:s förteckningar över försändelser som mottagits från Fidelity Investments i Storbritannien, skickade till BPO den 11 december 1998 (dokument nr 506–507 i kommissionens förteckning).

⁽⁶¹⁾ Kommissionens underlag. Fax från DPAG till BPO av den 11 december 1998 (dokument nr 493–494 i kommissionens förteckning). Brevprov – inklusive innehåll daterade den 9 oktober 1997 – bifogades skrivelsen (dokument nr 495–505 i kommissionens förteckning).

- (44) Kort därefter, den 28 december 1998, uppmanade DPAG Fidelity Investments tyska dotterbolag att erlægga en avgift för de 275 027 brev som nämns ovan. Anledningen till DPAG:s beslut att kontakta den som företaget ansåg vara avsändaren, var BPO:s underlåtenhet att svara inom den tidsfrist som angivits av DPAG ⁽⁶²⁾.
- (45) DP skickade en andra skrivelse till BPO den 1 februari 1999, där det hävdades att DPAG hade tagit emot 1 035 837 brevöversändelser från Fidelity Investments i Storbritannien mellan den 4 januari och 30 september 1998. Det totala belopp som återopades uppgick till 1 325 522 euro ⁽⁶³⁾. Den 3 februari 1999 skickade DPAG en tredje skrivelse till BPO där det hävdades att DPAG – mellan den 1 oktober och 31 december 1998 – hade tagit emot totalt 224 301 brevöversändelser från Fidelity Investments i Storbritannien. DPAG återopade avgifter på totalt 285 704 euro från BPO ⁽⁶⁴⁾. Båda skrivelser innehåller meningar som i hög grad liknade dem som citeras ovan. DPAG har självt skickat flera prov till kommissionen (inklusive innehåll) på brevöversändelser från Fidelity Investments i Storbritannien ⁽⁶⁵⁾.
- (46) BPO har försett kommissionen med en kopia av en skrivelse som DPAG skickade till adressater till Fidelity Investments utskick. I denna skrivelse uppmanade DPAG adressaten avstå från sina rättigheter till insynsskydd i fråga om det bifogade meddelandet från Fidelity Investments. Det skäl som DPAG uppgav för denna uppmaning var "antagandet att brevens avsändare tillämpar internationella regler på ett oriktigt sätt ⁽⁶⁶⁾". Fidelity Investments reagerade starkt på det faktum att DPAG hade vänt sig direkt till Fidelity Investments kunder och låtit påskina att Fidelity Investments skulle ha missbrukat vissa, odefinierade internationella regler. Därefter gav företaget uttryck åt starka missnöje inför BPO och DPAG. I en skrivelse till BPO hävdade Fidelity Investments följande:
- "Vi är synnerligen angelägna om att vårt mycket goda rykte bibehålls inom varje område där vi verkar och anser att meddelanden av detta slag har en synnerligen negativ inverkan på vårt anseende och vår image på marknaden ⁽⁶⁷⁾."
- (47) Fidelity Investments har nyligen beslutat att upphöra med att skicka den post som skall gå till Tyskland från Storbritannien och är för närvarande i färd med att uppföra en ny tryck- och produktionsanläggning i Tyskland, varifrån företagets tyska kunder kommer att betjäna ⁽⁶⁸⁾.
- (48) DP bekräftade i sitt första svar på klagomålet från juli 1998 att DPAG hade mottagit flera försändelser som skickats av Fidelity Investments via BPO i mars och april 1997 ⁽⁶⁹⁾. Med stöd i "det materiella avsändarbegreppet" hävdade DPAG att Fidelity Investments tyska dotterbolag var avsändaren och tillade att detta dotterbolag tidigare hade skickat försändelserna ⁽⁷⁰⁾.
- (49) I mars 1999 uppmanade kommissionen DPAG att lämna detaljerade upplysningar om alla försändelser från bl.a. Fidelity Investment som hade hållits inne under 1997 och 1998, inklusive datum för innehållandet ⁽⁷¹⁾. Då hävdade DPAG att några sådana försändelser inte alls hade hållits inne eller försenats ⁽⁷²⁾.

⁽⁶²⁾ Skrivelse från DPAG till Fidelity Investments Services GmbH av den 28 december 1998. Bilaga 9 till BPO:s meddelande av den 17 november 2000.

⁽⁶³⁾ Skrivelse från DPAG till BPO av den 1 februari 1999 (dokument nr 931 och 932 i kommissionens förteckning).

⁽⁶⁴⁾ Skrivelse från DPAG till BPO av den 3 februari 1999 (dokument nr 929 och 930 i kommissionens förteckning).

⁽⁶⁵⁾ Utskick från Fidelity Investments till tyska kunder av den 20 mars 1997 och den 15 juni 1998 (dokument nr 203–209 i kommissionens förteckning).

⁽⁶⁶⁾ Skrivelse från DPAG daterad den 17 augusti 1998 till en adressat till en försändelse från Fidelity Investments (dokument nr 313 i kommissionens förteckning). [... Vermutung, daß der Absender dieser Sendungen internationale Regelungen mißbräuchlich verwendet.]

⁽⁶⁷⁾ Skrivelse från Fidelity Investments till BPO av den 12 oktober 1998 (dokument nr 311 och 312 i kommissionens förteckning).

⁽⁶⁸⁾ Förhör hållet den 23 november 2000; BPO:s meddelande av den 17 november 2000, s.31.

⁽⁶⁹⁾ DPAG:s svar på klagomålet av den 20 juli 1998, s. 11 (dokument nr 177 i kommissionens förteckning).

⁽⁷⁰⁾ DPAG:s svar på klagomålet av den 20 juli 1998, s. 13 (dokument nr 179 i kommissionens förteckning).

⁽⁷¹⁾ Kommissionens begäran om upplysningar av den 3 mars 1999 (dokument nr 606 i kommissionens förteckning).

⁽⁷²⁾ DPAG:s svar på klagomålet av den 23 april 1999, s. 8 (dokument nr 991 i kommissionens förteckning).

(50) I sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar hävdade DPAG att man inte längre kunde säga vilka försändelser BPO syftade på. DPAG tillade att företaget under 1997 hade tagit emot 158 försändelser från Fidelity Investments som – enligt DPAG – omfattades av artikel 25 i Världspostkonventionen. Bara i april 1997 "noterade" DPAG 24 sådana fall ⁽⁷³⁾. Det framgår tydligt av handlingar som översänts till kommissionen att DPAG har detaljerade förteckningar över försändelser som kommer från Fidelity Investments i Storbritannien ⁽⁷⁴⁾. Dessutom framhöll DPAG att skriftväxlingen från den 16 och 17 april 1997 rörde en annan försändelse från Fidelity Investments än den som anmälts till BPO den 7 april samma år ⁽⁷⁵⁾. DPAG angav att den andra försändelsen hölls inne den 16 april 1997 och släpptes dagen därpå ⁽⁷⁶⁾.

(51) I de uppgifter som lämnades till kommissionen den 2 maj 2001 hävdade DPAG åter att företaget sedan andra halvåret 1997 inte stoppat eller försenat några försändelser från Fidelity Investments. DPAG:s förklaring var emellertid följande:

"Eftersom Deutsche Post AG hade tillgång till den information som var nödvändig för att resa betalningskrav i tysk domstol ansåg företaget att det inte längre förelåg något behov att samla in ytterligare information för att bevisa att kriterierna för definitionen av materiell avsändare var uppfyllda. [...] Försändelserna skickades vidare inom en begränsad tidsperiod, eftersom det fortfarande förelåg ett behov att understödja betalningskraven med bevisning ⁽⁷⁷⁾."

(52) På kommissionens begäran har BPO bekräftat att inga försändelser som Fidelity Investments skickats till Tyskland via BPO under andra halvåret 1997 eller senare har innehållit några provförsändelser ⁽⁷⁸⁾. Den 18 maj 2001 bekräftade DPAG – på kommissionens begäran – att de berörda försändelserna från Ideas Direct hölls inne medan adressaterna kontaktades. När DPAG hade mottagit en provförsändelse från en av adressaterna skickades försändelserna till mottagarna utan ytterligare försening ⁽⁷⁹⁾.

Gant

(53) Gant är ett amerikanskt klädmärke. Gant marknadsförs i fler än 30 länder. Ett företag registrerat i Sverige, Pyramid Sportswear AB, är märkets franchisetagare för märket utanför USA. Inom gemenskapen säljs Gants kläder via utvalda återförsäljare och butiker som kallas "Gant Store". Sådana butiker finns i flera europeiska länder, inklusive Tyskland. Butiken i Düsseldorf drivs av företaget Pyramid Sportswear GmbH, som är ett helägt dotterbolag till Pyramid Sportswear AB.

(54) Gant skickar regelbundet ut kataloger till registrerade kunder i hela Europa. Kataloger kan också beställas genom att skicka ett svarskort till den lokala Gantbutiken. Dessa svar skickas sedan till Sverige. Massbrev som innehåller reklammaterial, såsom kataloger, postas i Storbritannien och skickas till europeiska kunder, framförallt på grund av det faktum att 60–70 % av alla beställningar av kataloger kommer från Storbritannien. Dessa massbrev framställs av Pyramid Sportswear AB i Sverige, varefter de transporteras till Storbritannien för att de skall postas av BPO. Det enda undantaget utgörs av svenska kunder som inte får sina kataloger via Storbritannien.

⁽⁷³⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar av den 22 september 2000, s. 21.

⁽⁷⁴⁾ Dokument nr 506 och 507 i kommissionens förteckning – inlämnade av BPO – innehåller kopior ur en av DPAG:s databaser som ger detaljerade upplysningar om varje innehållen försändelse från Fidelity Investments (t.ex. ärendenummer, datum för innehållandet och ett antal brev).

⁽⁷⁵⁾ Jfr. dokument nr 55, 56 och 60 i kommissionens förteckning.

⁽⁷⁶⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar av den 22 september 2000, s. 22. I faxet från DPAG till BPO av den 17 april 1997, DPAG hävdar att posten "kommer att släppas" (dokument 56 i kommissionens förteckning).

⁽⁷⁷⁾ DPAG:s uppgifter till kommissionen av den 2 maj 2001, s. 2.

⁽⁷⁸⁾ Meddelande från BPO till kommissionen av den 10 maj 2001.

⁽⁷⁹⁾ DPAG:s skrivelse till kommissionen av den 18 maj 2001, s. 2.

1996 års höstkatalog

- (55) BPO har hänvisat till en försändelse som innehöll höstkataloger, vilka utgjorde en del av Gants annonskampanj. Brevet delades ut till europeiska kunder i september 1996. Den 16 september 1996 underrättades BPO av DPAG om att försändelsen hållits inne⁽⁸⁰⁾. Den 25 september 1996 uppmanades DPAG av BPO att omedelbart släppa försändelsen⁽⁸¹⁾. I sitt svar samma dag upprepade DPAG att företaget ansåg försändelsen vara A-B-A-remail och konstaterade att "...brevet för närvarande kommer att lagras i Köln West⁽⁸²⁾." Ytterligare ett fax från DPAG till BPO av den 26 september 1996 bekräftar att försändelsen fortfarande hölls inne av DPAG⁽⁸³⁾. För att få en garanti för att denna förseningokänsliga försändelse skulle släppas, gick BPO med på att betala det återopade beloppet. Varken det exakta datumet för innehållandet eller det exakta datumet för släppandet av försändelsen är kända av BPO.
- (56) I en skrivelse till DPAG av den 31 oktober 1996 klagade det tyska dotterbolaget till Pyramid Sportswear AB över det faktum att försändelsen med Gants höstkatalog hölls inne i sex veckor och att BPO inte underrättades förrän 20 dagar efter det att försändelsen hade hållits inne. I skrivelsen hävdade Pyramid Sportswear GmbH att marknadsföringskampanjen misslyckades på grund av den omfattande förseningen. Många artiklar som annonserats i katalogen var inte längre tillgängliga i Düsseldorfbutiken. Pyramid Sportswear GmbH begärde därför ersättning på 20 500 euro från DPAG för kostnaderna för den "förlorade" annonskampanjen och goodwillförluster⁽⁸⁴⁾. DPAG vägrade att betala ut ersättning till Pyramid Sportswear GmbH.
- (57) I sitt svar på klagomålet av den 20 juli 1998 vidhöll DPAG sin inställning att den "materielle" avsändaren bakom 1996 års försändelse var det tyska dotterbolaget Pyramid Sportswear GmbH. Denna bedömning grundade sig bl.a. på det faktum att svarskupongerna med adressen till Gantbutiken i Düsseldorf fanns i katalogerna. DPAG har bekräftat att BPO underrättades om innehållandet av den 16 september 1996 men företaget har inte avslöjat när försändelsen hölls inne. DPAG hävdade dessutom att förseningarna uteslutande berodde på BPO:s ovilja att möta DPAG:s anspråk⁽⁸⁵⁾. I sitt svar på kommissionens meddelande av invändningar hävdade DPAG att kommissionen inte hade några bevis på när DPAG började hålla försändelsen inne och hävdade att man inte visste när BPO gick med på att erlagga avgifterna⁽⁸⁶⁾. Det datum som DPAG hävdar var den dag då försändelsen släpptes – 4 oktober 1996 – avslöjades slutligen av DPAG⁽⁸⁷⁾.

1998 års höstkatalog

- (58) BPO har försett kommissionen med kopior av en skrivelse och ett formulär för kontroll av remail-ärenden från DPAG – båda daterade den 17 september 1998 – genom vilka BPO underrättades om två stoppade Gantförsändelser. Skrivelsen och formuläret visar båda att försändelsen, som består av totalt 2 571 brev, hade hållits inne den 27 och 28 augusti 1998. I skrivelsen av den 17 september 1998 hävdade DPAG följande:

"I brist på fullständig information om innehållet och den verkliga avsändaren noterade vi omständigheterna och delade ut försändelserna till adressaterna⁽⁸⁸⁾."

⁽⁸⁰⁾ Fax från DPAG till BPO av den 16 september 1996 (dokument nr 66–68 i kommissionens förteckning). I sitt fax hävdade DPAG att man hade upptäckt en A-B-A-remailing från Pyramid Sportswear GmbH som bestod av 6 076 brev. DPAG angav inte något ärendenummer för denna försändelse. En kopia av ett provkuvert men inte själva katalogen bifogades faxet.

⁽⁸¹⁾ Fax från BPO till DPAG av den 25 september 1996 (dokument nr 69 i kommissionens förteckning).

⁽⁸²⁾ Fax från DPAG till BPO av den 25 september 1996 (dokument nr 71 i kommissionens förteckning).

⁽⁸³⁾ Fax från DPAG till BPO av den 26 september 1996 (dokument nr 77 i kommissionens förteckning).

⁽⁸⁴⁾ Skrivelse från Pyramid Sportswear GmbH till DPAG av den 31 oktober 1996 (dokument nr 64 och 65 i kommissionens förteckning). I skrivelsen klargör Pyramid Sportswear GmbH att utdelningen av Gantkataloger åt alla Gantbutiker i Europa sker centralt från Storbritannien.

⁽⁸⁵⁾ DPAG:s svar på klagomålet av den 20 juli 1998 s. 15–16 (dokument nr 181–182 i kommissionens förteckning).

⁽⁸⁶⁾ DPAG:s svar på meddelandet om invändningar av den 22 september 2000.

⁽⁸⁷⁾ Kopia av en intern anteckning från DPAG som faxades inom DPAG den 4 oktober 1996. I faxet godkänns det att försändelsen släpps efter det att BPO godtar att erlagga avgiften. Av anteckningen framgår inte om försändelsen faktiskt släpptes den dagen. DPAG:s svar på meddelandet om invändningar av den 22 september 2000, bilaga 12.

⁽⁸⁸⁾ Skrivelse från DPAG och formulär för kontroll av remail-ärenden av den 17 september 1998 (dokument nr 317–319 i kommissionens förteckning).

- (59) I samma skrivelse krävde DPAG "efter att ha fått pålitliga uppgifter om innehållen" en avgift på 2 827 euro från BPO⁽⁸⁹⁾. De berörda försändelserna innehöll Gants höstkatalog för 1998 som delades ut till Gants tyska kunder. Denna katalog framställdes och delades ut på samma sätt som 1996 års katalog. När formuläret för kontroll av remail-ärenden återsändes till DPAG, hade BPO lagt till följande meddelande:

"Det är otroligt att det har tagit DPAG närmare en månad att underrätta oss om detta stopp som vi inte alls stödjer!⁽⁹⁰⁾"

- (60) I de uppgifter som lämnades till kommissionen den 2 maj 2001, mycket sent i förfarandet, hävdade DPAG att försändelsen släppts innan formuläret för kontroll av remail-ärenden och skrivelsen skickades till BPO den 17 september 1998. DPAG:s skrivelse innehöll ingen information om den dag då försändelsen faktiskt släppts. DPAG hävdade i stället att eftersom försändelsen redan hade vidarebefordrats till adressaterna, fanns det inte längre något omedelbart skäl för DPAG att meddela BPO⁽⁹¹⁾. På kommissionens uppmaning att bringa klarhet i frågan, meddelade DPAG den 18 maj 2001 att försändelsen hade vidarebefordrats den 8 september 1998⁽⁹²⁾.

Multiple Zones

- (61) I februari 1999 lämnade BPO ytterligare bevis i fråga om försändelser från Storbritannien som hade hållits inne, försenats och avgiftsbelagts av DPAG. Ett av de exempel som det hänvisades till var en försändelse som skickades av företaget Multiple Zones, vilket är ett företag som hör till företagsgruppen American Extensis Corporation. Den berörda försändelsen, som bestod av 14 166 brev – härrörde från gruppens europeiska huvudkontor, Plantijn Groep BV, i Nederländerna. På försändelserna lämnades följande returavisningar:

"Vid obeställbarhet, skicka till: HOL000119E/FS P.O Box 456/London/EC1A 1QR/United Kingdom⁽⁹³⁾."

- (62) BPO informerades den 11 februari 1999 per fax att försändelsen från Multiple Zones hade stoppats av DPAG den 4 februari, dvs. sju dagar tidigare. DPAG åberopade en extraavgift på 18 547 euro⁽⁹⁴⁾. Genom att återsända formuläret för kontroll av remail-ärenden svarade BPO samma dag och gick med på att erlägga den åberopade extraavgiften. På formuläret hade BPO gjort uttalandet nedan.

"Som i alla tidigare ärenden anser vi att ni inte har rätt att stoppa och avgiftsbelägga denna försändelse. British Post Office är emellertid redo att erlägga den avgift som åberopats av Deutsche Post AG för att få en garanti för att försändelsen omedelbart släpps. Vi förbehåller oss emellertid rätten att från er återkräva betalningar som ni oriktigt har krävt in⁽⁹⁵⁾."

- (63) Trots att BPO gick med på att betala, släppts försändelsen inte förrän den 18 februari, dvs. sju dagar efter det att BPO hade gått med på att ersätta DPAG och 14 dagar efter det ursprungliga innehållandet av försändelsen. Kunden har därefter upplyst BPO om att svarskvoten var mycket låg i Tyskland.

- (64) DP har i sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar hävdat att kuverten i den berörda försändelsen inte innehöll några upplysningar om försändelsens avsändare⁽⁹⁶⁾. Enligt DPAG:s uppfattning skulle den returadress i Storbritannien som angavs på kuvertets baksida inte betraktas som en sådan upplysning. På grundval av försändelsens innehåll hävdade DPAG att den "materielle" avsändaren var det tyska företaget Multiple Zones GmbH. Samtidigt som företaget erkände det faktum att namnet på det nederländska företaget Extensis Europe faktiskt nämndes i försändelsens innehåll, hävdade DPAG att det faktum att namnet Multiple Zones GmbH var angivet med större typsnitt var en av de avgörande faktorerna för att identifiera en tysk avsändare⁽⁹⁷⁾.

⁽⁸⁹⁾ Skrivelse från DPAG och formulär för kontroll av remail-ärenden av den 17 september 1998 (dokument nr 317–319 i kommissionens förteckning).

⁽⁹⁰⁾ Formulär för kontroll av remail-ärenden av den 17 september 1998 (dokument 317 i kommissionens förteckning).

⁽⁹¹⁾ Skrivelse från DPAG till kommissionen av den 2 maj 2001, s. 3.

⁽⁹²⁾ Skrivelse från DPAG till kommissionen av den 18 maj 2001, s. 3. DPAG tillhandahöll emellertid inte heller någon stödande bevisning som bekräftade vilken dag försändelsen släppts.

⁽⁹³⁾ DPAG:s svar på meddelandet om invändningar av den 22 september 2000, bilaga 13.

⁽⁹⁴⁾ Formulär för kontroll av remail-ärenden som skickades av DPAG till BPO den 11 februari 1999 (dokument nr 991, bilaga 2-1 i kommissionens förteckning).

⁽⁹⁵⁾ Kommissionens understrykning. Formulär för kontroll av remail-ärenden återsänt till DPAG av BPO den 11 februari 1999 (dokument nr 992 i kommissionens förteckning).

⁽⁹⁶⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar av den 22 september 2000, s. 25–26.

⁽⁹⁷⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar av den 22 september 2000, s. 25–26.

- (65) DP hävdade dessutom att BPO:s underlåtelse att gå med på att villkorslöst betala och det faktum att BPO underlät att reagera inom ytterligare sju dagar utgjorde skälet för DPAG att hålla inne försändelsen till och med den 18 februari 1999. DPAG hävdade att om BPO inte hade reagerat så långsamt, hade DPAG släppt försändelsen tidigare ⁽⁹⁸⁾. DPAG bekräftade i ett fax av den 18 februari 1999 att Multiple Zones försändelse släppts. DPAG bifogade nedanstående kommentar:

"Eftersom Royal Mail avvisar betalning eller kopplar betalning till vissa villkor, vilket är liktydigt med ett avvisande, förbehåller vi oss rätten att kräva betalningen direkt från avsändaren ⁽⁹⁹⁾."

- (66) I ett annat fax till BPO, daterat den 20 februari 1999, gjorde DPAG följande uttalande:

"Vi noterar att ni inte prioriterar att tillvarata de intressen som *Deutsche Posts* kunder har.

[...]

Breven från företaget Multiple Zones Germany GmbH [...] släpptes den 18 februari 1999. Denna beklagliga försening berodde på Royal Mails överraskande reservationer. Vi tvingades ändra våra svarsförfaranden för att säkerställa våra anspråk på avsändarna. Därför försökte vi kontakta avsändarna i syfte att klargöra huruvida breven hade skrivits i Storbritannien eller om de hade transporterats dit endast för att postas ⁽¹⁰⁰⁾."

- (67) I de uppgifter som lämnades till kommissionen den 2 maj 2001 hävdade DPAG att BPO:s vägran att villkorslöst betala tvingade DPAG att bestyrka sina ersättningsanspråk mot sändaren genom att kontakta adressaterna och begära prov på försändelsernas innehåll. När DPAG hade fått de bevis man ansåg sig behöva skickades försändelserna till adressaterna den 18 februari 1999 ⁽¹⁰¹⁾.

DPAG:s förfaranden i fråga om inkommande internationell brevpост från Storbritannien

- (68) De volymer av internationell post som kommer till Tyskland och som enligt DPAG omfattas av artikel 25 i Världspostkonventionen är mycket stora. DPAG uppskattade att 18 % av all inkommande internationell post år 1999 kunde betecknas som remail enligt artikel 25 i Världspostkonventionen ⁽¹⁰²⁾. DPAG hävdar att företaget årligen hanterar omkring [$> 5\,000$] (*) massbrev som faller under denna artikel. Det totala antalet brev som DPAG klassificerade som remail uppgick till [10–20] miljoner 1998 och [10–20] miljoner 1999 ⁽¹⁰³⁾. Bara åren 1996–1997 handlade DPAG mellan [>500] ärenden där DPAG återopade artikel 25 i Världspostkonventionen 1989 mot BPO ⁽¹⁰⁴⁾.

- (69) DP:s förfarande för att undersöka inkommande internationell brevpост från Storbritannien kan sammanfattas på följande sätt: ⁽¹⁰⁵⁾

- (70) Inkommande post kontrolleras av den ansvariga sorteringsenheten för att man utifrån brevens yttre skall kunna avgöra huruvida försändelserna kan ha en inhemsk avsändare. Försändelser som enligt DPAG uppenbart kommer från Storbritannien delas ut till adressaten utan vidare dröjsmål. Samma sak gäller försändelser som DPAG anser vara känsliga för förseningar.

⁽⁹⁸⁾ DPAG:s uppfattning av den 23 april 1999 (dokument nr 991, s. 7, i kommissionens förteckning) och DPAG:s kommissionens meddelande av den 22 september 2000.

⁽⁹⁹⁾ Den 'avsändare' som DPAG hänvisar till i detta sammanhang är det kontor i Tyskland som DPAG anser vara den 'faktiska' sändaren. Fax från DPAG till BPO av den 18 februari 1999 med titeln 'Remailingfallbearbeitung' (dokument nr 992, bilaga 2–3 i kommissionens förteckning).

⁽¹⁰⁰⁾ Kommissionens understrykning. Fax från DPAG till BPO av den 20 februari 1999 (dokument nr 992, bilaga 2–3 i kommissionens förteckning).

⁽¹⁰¹⁾ DPAG:s uppgifter till kommissionen av den 2 maj 2001, s. 3.

⁽¹⁰²⁾ DPAG:s tidning "Post Forum Spezial", november 1999, s. 6 (dokument nr 1199 i kommissionens förteckning).

(*) Affärshemligheter [...] är strukna i texten.

⁽¹⁰³⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar av den 22 september 2000, s. 31.

⁽¹⁰⁴⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar av den 22 september 2000, s. 24.

⁽¹⁰⁵⁾ DPAG:s svar på kommissionens begäran om upplysningar med stöd i artikel 11 av den 24 april 1999 (dokument nr 991 i kommissionens förteckning). DPAG tar dessutom upp samma fråga i sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar av den 22 september 2000 och vid förhöret den 23 november 2000.

- (71) Om DPAG misstänker att försändelsen har en inhemsk avsändare (enligt företagets egen definition av materiell avsändare), hålls försändelsen inne, varefter omkring tio adressater kontaktas per post där de uppmanas att förse DPAG med ett prov på försändelsen⁽¹⁰⁶⁾. DPAG har bekräftat att processen att kontakta adressater via post och ta emot deras skrivna medgivande till att öppna deras post tar i genomsnitt fem–sex arbetsdagar⁽¹⁰⁷⁾. Det faktum att detta förfarande ofta tar en vecka bekräftas vidare av ett uttalande från DPAG i ett fax till BPO 1996. I sitt fax framhöll DPAG följande:

”Den ovan nämnda försändelsen stoppades den 10 december. Vi kontrollerade den genom att fråga några adressater om innehållet. Denna kontroll pågick en vecka och informerade er om detta den 17 december⁽¹⁰⁸⁾.”

- (72) När DPAG har konstaterat förekomsten av vad företaget anser vara en inhemsk avsändare, faxas ett ”formulär för kontroll av remail-ärenden” till BPO⁽¹⁰⁹⁾. Detta formulär innehåller bl.a. ett ärendenummer som används av DPAG, en uppgift om vilken dag försändelsen stoppades, namnet på den förmodade inhemska avsändaren och den återopade avgiftens storlek. BPO uppmanas sedan den återsända formuläret med uppgifter om varifrån man anser försändelsen komma. Först efter det att BPO har gått med på att företaget kommer att betala det återopade beloppet släpper DPAG de innehållna försändelserna.
- (73) Kommissionen har uppmanat DPAG att uppskatta den genomsnittliga försening som DPAG:s förfaranden givit upphov till (dvs. den tid som går åt till att stoppa försändelsen, undersöka innehållet, underrätta BPO, få ett jakande svar från BPO om att de ”extra kostnaderna” betalas och frisläppandet av försändelsen). I sitt svar till kommissionen av den 24 april 1999 hävdade DPAG att på grund av BPO:s oförmögenhet att svara snabbt på DPAG:s krav, uppgick BPO:s genomsnittliga svarstid till en vecka, något som gjorde att försändelserna totalt hölls inne en längre tid⁽¹¹⁰⁾. Om DPAG inte fått bevis för att vissa försändelser har en avsändare i Storbritannien vidarebefordras inte förrän den sändande postoperatören – eller det kontor i Tyskland som DPAG anser vara avsändaren – har gjort ett bindande åtagande att betala det återopade beloppet. I sådana fall kan försändelserna försenas ytterligare en vecka⁽¹¹¹⁾.
- (74) Under andra halvåret 1997 hade DPAG antagit en alternativ metod för att hantera misstänkta fall av A-B-A-remail. I stället för att använda formuläret för kontroll av remail-ärenden ”noterade DPAG omständigheterna” kring försändelsen, varefter försändelsen vidarebefordrades till adressaterna. Enligt DPAG omfattar detta noteringsförfarande registreringen av ankomstdatum, antalet försändelser och deras vikt och storlek⁽¹¹²⁾. I sitt svar på kommissionens begäran om upplysningar av den 23 april 1999 hävdade DPAG att alla försändelser som hade hanterats på detta sätt var fall av s.k. icke fysisk remail som vidarebefordrades och delades ut till adressaterna utan dröjsmål⁽¹¹³⁾. Den skriftväxling som DPAG hade med BPO i detta avseende visar att provbrev ur dessa försändelser öppnades och undersöktes innan försändelsen vidarebefordrades. Under en tid tycks DPAG ha tillämpat båda förfarandena parallellt⁽¹¹⁴⁾.

⁽¹⁰⁶⁾ Vid förhöret den 23 november 2000 uppgav DPAG det uppskattade antalet adressater som kontaktas efter det att en försändelse har stoppats, någonting som DPAG tidigare hade underlåtit att göra.

⁽¹⁰⁷⁾ Uttalande av DPAG vid förhöret den 23 november 2000 som svar på en direkt fråga. Dessförinnan hade DPAG inte gett kommissionen den informationen.

⁽¹⁰⁸⁾ Fax från DPAG till BPO den 18 december 1996 om företaget Super Foto (BPO:s förklaring av den 17 november 2000, bilaga 1).

⁽¹⁰⁹⁾ Formuläret för kontroll av remail-ärenden infördes i oktober 1996. BPO:s meddelande av den 2 februari 1999, s. 2 (dokument nr 548 i kommissionens förteckning).

⁽¹¹⁰⁾ DPAG:s svar på kommissionens begäran om upplysningar av den 26 april 1999 (dokument nr 991 i kommissionens förteckning).

⁽¹¹¹⁾ DPAG:s svar på kommissionens begäran om upplysningar av den 26 april 1999 (dokument nr 991 i kommissionens förteckning). Märk! Genom att tillämpa detta förfarande lägger DPAG i själva verket bevisbördan på den sändande offentliga postoperatören och det kontor i Tyskland som DPAG anser vara avsändare. DPAG kommer endast att dela ut post till internationella tariffer om företaget kan bevisa förekomsten av en utländsk avsändare.

⁽¹¹²⁾ DPAG:s försändelse till kommissionen av den 2 maj 2001, s. 2. I de formulär för kontroll av remail-ärenden som användes av DPAG nämns inte ankomstdagen men alltid ”datum för innehållandet”.

⁽¹¹³⁾ DPAG:s svar på kommissionens begäran om upplysningar av den 23 april 1999, s. 8 (dokument nr 991 i kommissionens förteckning).

⁽¹¹⁴⁾ BPO:s meddelande av den 22 februari 1999, s. 2.

- (75) Bara under 1997 stoppade och undersökte DPAG [...] försändelser från Storbritannien. Följande år hade detta antal stigit till [$>1\ 000\ 000$]* brev, dvs. en procentuell ökning med omkring [...]. Den kraftiga ökningen av antalet innehållna försändelser förklaras enligt DPAG av det faktum att BPO 1999 inledde en stor marknadsföringskampanj som var avsedd för företag i Tyskland och uppmunttrade dem att skicka sin inrikespost via Storbritannien. Enligt DPAG:s mening tvingade BPO:s påstådda marknadsföringsinsatser i Tyskland DPAG att intensifiera sina undersökningar av den inkommande internationella posten från Storbritannien⁽¹¹⁵⁾.

F. Ekonomisk uppgörelse

- (76) Den 17 oktober 2000 uppgav BPO och DPAG att de genom att sluta ett avtal hade nått en uppgörelse om de ekonomiska aspekterna av tvisten⁽¹¹⁶⁾. När avtalet undertecknades hade BPO betalat DPAG ett belopp på [...] euro⁽¹¹⁷⁾. Enligt BPO hade det totala belopp som DPAG ansåg sig berättigat till då ökat till [...] miljoner euro⁽¹¹⁸⁾. I avtalet kom parterna bl.a. överens om följande:
- i) [...]
  - ii) [...]
  - iii) [...]
- (77) Parterna erkände att de fortsatt gör olika tolkningar av artikel 25 i Världspostkonventionen och dess tillämpning inom EU och att BPO avsåg att fortsätta med sitt klagomål till kommissionen⁽¹¹⁹⁾.

G. Garanti

- (78) Den 1 juni 2001 gjorde DPAG följande garanti för kommissionen.
- i) Deutsche Post AG kommer inte att åberopa rättigheterna i artikel 25 i Världspostkonventionen 1994 eller artikel 43 i Världspostkonventionen 1999 om brevfrösendelser som motsvarar den typ som beskrivs i kommissionens beslut (punkterna 32, 34, 41, 53, 54, 61, 110 och 114–117) och som sammanställts utanför Tyskland och levererats till Deutsche Post AG från länder där postoperatörerna betalar terminalavgifter som åtminstone är lika höga som standardbeloppen – vid utdelningen av varje frösendelse – i nuvarande och framtida versioner av REIMS II-avtalet.
  - ii) Vad gäller hanteringen av sådana brevfrösendelser som beskrivs i punkt i) hävdar Deutsche Post AG följaktligen att man inte kommer att kräva betalning av inrikestariffen enligt artikel 25 i Världspostkonventionen 1994 eller artikel 43 i Världspostkonventionen 1999 och dessa frösendelser kommer inte att returneras. Skulle det uppstå tvivel om möjligheten att genomföra denna garanti i ett specifikt fall, kommer Deutsche Post att fästa ett följebrev till adressaten på utsidan av högst 50 brevfrösendelser där denne ombeds att – i bevisssyfte – skicka den öppnade brevfrösendelsen till Deutsche Post AG. Deutsche Post kommer utan dröjsmål att vidarebefordra dessa brevfrösendelser.
  - iii) Som ett alternativ till förfarandet i punkt ii) kommer Deutsche Post genast att till de inhemska adressaterna vidarebefordra och dela ut alla brevfrösendelser av den typ som beskrivs i punkt i), om den sändande utländska postoperatören vid leveranstillfället förser Deutsche Post AG med minst en öppnad provfrösendelse vars innehåll motsvarar innehållet i brev som ingår i frösendelsen.
  - iv) Denna garanti träder i kraft tre månader efter det att kommissionens beslut i ärende nr COMP/36.915 – Deutsche Post AG – Interception of Cross-border Mail anmälts⁽¹²⁰⁾.

⁽¹¹⁵⁾ DPAG:s svar på kommissionens begäran om upplysningar av den 26 april 1999 (dokument nr 991 i kommissionens förteckning). På kommissionens fråga hävdade BPO följande: BPO har åtta säljare som är verksamma i Tyskland med att marknadsföra tjänster till tyska kunder. BPO tillhandahåller endast tjänster som är förenliga med tysk lagstiftning. Såvitt känt låter företaget inte tyska kunder – vilkas post framställs i Tyskland – skicka post via Storbritannien till Tyskland. Företaget avvisar normalt vidarebefordran av sådana frösendelser. BPO tillbakavisar anklagelsen att företaget skulle ha uppmuntrat tyska kunder att inlåta sig på A-B-A-remail.

⁽¹¹⁶⁾ Odaterat avtal mellan BPO och DPAG. Bestämmelserna i detta avtal trädde i kraft den 1 oktober 2000. Parterna beslöt att efter 12 månader se över villkoren, vilka upphör att gälla om översynen inte leder till samsyn.

⁽¹¹⁷⁾ [...] pund. Genomsnittlig växelkurs år 2000 enligt Europeiska centralbanken. Skrivelse från BPO till kommissionen av den 7 mars 2001.

⁽¹¹⁸⁾ [...] mark. Skrivelse från BPO till kommissionen av den 7 mars 2001.

⁽¹¹⁹⁾ Odaterat avtal; skrivelse från BPO till kommissionen av den 17 oktober 2000.

⁽¹²⁰⁾ Meddelande från DPAG till kommissionen den 1 juni 2001.

H. Procedurfrågor

Förfarandets kronologiska följd

- (79) De centrala etapperna i kommissionens undersökning och det formella förfarandet kan sammanfattas på följande sätt (för skriftväxling som är särskilt viktig för förfarandenaspekten av detta ärende, ges en kort beskrivning i en fotnot).
- 4 februari 1998: Klagomålet lämnas in
  - 20 juli 1998: DP:s svar på klagomålet
  - 21 oktober 1998: BPO överlämnande av uppgifter
  - 8 december 1998: Begäran om upplysningar till BPO
  - 21 januari 1999: BPO:s svar på begäran om upplysningar
  - 22 februari 1999: BPO överlämnande av uppgifter
  - 1 mars 1999: Begäran om upplysningar till DPAG
  - 2 mars 1999: Begäran om upplysningar till American Express Services Europe Ltd
  - 23 april 1999: DP:s svar på begäran om upplysningar
  - 16 april 1999: DP:s överlämnande av uppgifter
  - 27 april 1999: Svar från American Express Service Europe Ltd på begäran om upplysningar.
  - 2 juni 1999: Kompletterande svar från Express Services Europe Ltd på begäran om upplysningar
  - 25 maj 2000: Meddelande om invändningar görs
  - 30 maj 2000: Skrivelse från DPAG till kommissionsledamoten med ansvar för konkurrens
  - 9 juni 2000: Skrivelse från DPAG till kommissionen ⁽¹²¹⁾
  - 14 juni 2000: Skrivelse från DPAG till kommissionen
  - 21 juni 2000: Skrivelse från kommissionen till DPAG ⁽¹²²⁾
  - 26 juni 2000: DP lovades tillträde till utredningsmaterialet
  - 13 juli 2000: Skrivelse från DPAG till kommissionen. ⁽¹²³⁾
  - 20 juli 2000: Skrivelse från BPO till kommissionen
  - 24 juli 2000: Skrivelse från BPO till kommissionen
  - 27 juli 2000: Skrivelse från kommissionen till DPAG
  - 27 juli 2000: Skrivelse från kommissionen till DPAG ⁽¹²⁴⁾
  - 4 augusti 2000: Skrivelse från DPAG till kommissionen ⁽¹²⁵⁾
  - 8 augusti 2000: Skrivelse från kommissionen till DPAG ⁽¹²⁶⁾
  - 16 augusti 2000: Skrivelse från kommissionen till DPAG ⁽¹²⁷⁾
  - 22 september 2000: DP:s svar på meddelandet om invändningar
  - 17 oktober 2000: Skrivelse från BPO till kommissionen ⁽¹²⁸⁾
  - 17 november 2000: BPO:s överlämnande av uppgifter
  - 23 november 2000: Förhör
  - 11 december 2000: DP:s överlämnande av uppgifter
  - 11 december 2000: PTT Post B.V:s överlämnande av uppgifter ⁽¹²⁹⁾
  - 11 december 2000: Center Parcs N.V:s överlämnande av uppgifter ⁽¹³⁰⁾

⁽¹²¹⁾ I skrivelsen krävdes fyra månader för att lämna ett svar på meddelandet om invändningar.

⁽¹²²⁾ Kommissionen förvägrade DPAG ytterligare anstånd utöver de 13 veckor som redan beviljats (dvs. den normala perioden på åtta veckor plus semestermånaden augusti).

⁽¹²³⁾ I en skrivelse till Generaldirektören för GD konkurrens begärde DPAG att kommissionen skulle lägga ned förfarandena mot DPAG på grund av påstådda procedurfel.

⁽¹²⁴⁾ Kommissionen bestred DPAG:s påståenden att procedurfel skulle ha begåtts.

⁽¹²⁵⁾ I sin skrivelse kom DPAG med fler anklagelser om procedurfel och upprepade sin begäran om att lägga ned förfarandena samt sin begäran om ytterligare anstånd med att svara på kommissionens meddelande om invändningar.

⁽¹²⁶⁾ I sitt svar till DPAG beviljade den ansvarige för förhöret DPAG ytterligare anstånd på tre veckor (dvs. totalt 16 veckor).

⁽¹²⁷⁾ Kommissionen bestred DPAG:s påståenden att procedurfel skulle ha begåtts.

⁽¹²⁸⁾ Genom skrivelsen fick kommissionen upplysningar om det faktum att DPAG och BPO hade nått en ekonomisk uppgörelse.

⁽¹²⁹⁾ PTT Post B.V. deltog i förhöret i egenskap av berörd tredje part enligt artikel 19.2 första meningen i rådets förordning nr 17 och artikel 9.3 i kommissionens förordning (EG) nr 2842/98.

⁽¹³⁰⁾ Center Parcs N.V. deltog i förhöret i egenskap av berörd tredje part enligt artikel 19.2 första meningen i rådets direktiv nr 17 och artikel 9.3 i förordning (EG) nr 2842/98.

- 19 januari 2001: Skrivelse till BPO från kommissionen ⁽¹³¹⁾
- 29 januari 2001: Skrivelse till DPAG från kommissionen
- 5 februari 2001: Skrivelse till DPAG från kommissionen ⁽¹³²⁾
- 6 februari 2001: Skrivelse från DPAG till kommissionen
- 13 februari 2001: Skrivelse från DPAG till kommissionen
- 14 februari 2001: Skrivelse från DPAG till kommissionen
- 27 februari 2001: Skrivelse från kommissionen till DPAG
- 2 mars 2001: Skrivelse från kommissionen till DPAG ⁽¹³³⁾
- 12 mars 2001: Skrivelse från BPO till kommissionen
- 14 mars 2001: Skrivelse från DPAG till kommissionen
- 16 mars 2001: Skrivelse från DPAG till kommissionen ⁽¹³⁴⁾
- 27 mars 2001: Skrivelse från kommissionen till DPAG ⁽¹³⁵⁾
- 9 april 2001: Skrivelse från kommissionen till DPAG ⁽¹³⁶⁾
- 26 april 2001: Skrivelse från DPAG till kommissionen
- 2 maj 2001: Uppgifter från DPAG ⁽¹³⁷⁾
- 18 maj 2001: Skrivelse från DPAG till kommissionen ⁽¹³⁸⁾
- 1 juni 2001: DPAG:s garanti till kommissionen

Rätt till försvar

- (80) Under förfarandet har DPAG hävdat att dess rätt till försvar har kränkts. Dessa anklagelser – som gjorts i en rad skrivelser till kommissionen, i DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar och vid förhöret – omfattar följande:
- i) Ett flertal handlingar påstods fattas i den dokumentsamling som DPAG beviljats insyn i den 26 juni 2000.
  - ii) BPO:s meddelande till kommissionen av den 21 oktober 1998 vidarebefordrades inte omedelbart till DPAG.
  - iii) Försvarshandlingar hade medvetet avlägsnats från den dokumentsamling som DPAG beviljats insyn i ⁽¹³⁹⁾.
  - iv) DP fick inte tillräckligt med tid att förbereda sitt försvar mot de invändningar som kommissionen gjort.
- (81) I fråga om ovanstående anklagelser, gör kommissionen följande bedömning:
- i) Kommissionen har konstaterat att i alla fall utom ett innehöll dokumentsamlingen i själva verket alla handlingar som påstås försvunna när DPAG hade tillgång till den. Att vissa handlingar påstås vara försvunna berodde på att DPAG:s representanter begått kopieringsmissar. Dessutom härrörde flera av de förment försvunna handlingarna från DPAG självt eller hade tidigare lämnats till DPAG. Endast en handling avlägsnades från dokumentsamlingen utan att detta meddelades, nämligen ett sexsidigt fax som DPAG skickade till kommissionen den 16 april 1999. DPAG måste ha varit fullt medvetet om innehållet i sitt eget meddelande. Dessutom berörde kommissionen i sitt meddelande om invändningar alla de argument som framfördes av DPAG i detta fax, vilket innebär att det utgjorde en integrerad del av den dokumentsamling som kommissionen grundade sina invändningar på.

⁽¹³¹⁾ En icke-konfidentiell version av DPAG:s överlämnande av uppgifter av den 11 december 2000 bifogades skrivelsen.

⁽¹³²⁾ En icke-konfidentiell version av BPO:s överlämnande av uppgifter av den 17 november 2000 bifogades skrivelsen.

⁽¹³³⁾ Utdrag ur kommissionens utkast till beslut, inklusive ytterligare fakta, bifogades skrivelsen.

⁽¹³⁴⁾ DPAG begärde en period på totalt två månader för att lämna sina synpunkter på utdragen från det utkast till beslut som skickats till DPAG den 2 mars 2001.

⁽¹³⁵⁾ Kommissionen beviljade DPAG ytterligare en tvåveckorsperiod (dvs. totalt fem veckor) att lämna in sina synpunkter på utdragen ur utkastet till förslag.

⁽¹³⁶⁾ På DPAG:s begäran beviljade kommissionen företaget en andra tvåveckorsperiod (dvs. totalt sju veckor) för att lämna in synpunkter på utdragen från utkastet till beslut.

⁽¹³⁷⁾ Uppgifterna bestod bl.a. av DPAG:s synpunkter på utdragen från kommissionens utkast till beslut som skickades till DPAG den 2 mars 2001.

⁽¹³⁸⁾ Skrivelsen innehöll på kommissionens begäran klagöranden kring några frågor som nämndes i uppgifterna från den 2 maj 2001.

⁽¹³⁹⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar, s. 4.

- ii) DP fick tillgång till BPO:s meddelande av den 21 oktober 1998 när företaget fick tillgång till dokumentsamlingen. Kommissionen är inte på något sätt skyldig att lämna handlingar till den svarande innan formella förfaranden har inletts⁽¹⁴⁰⁾.
  - iii) Trots att DPAG uttryckligen har uppmanats att konkretisera sin allvarliga anklagelse att försvarshandlingar har avlägsnats från dokumentsamlingen, har företaget underlåtit att göra detta.
  - iv) I motsats till den normala perioden på åtta veckor beviljades DPAG sexton veckor för att förbereda sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar. På DPAG:s begäran sköts förhöret upp fyra veckor. DPAG beviljades ytterligare en fyraveckorsperiod (utöver de tre veckor som man fått från början) för att förbereda sina synpunkter på utdragen från utkastet till beslut.
- (82) Mot bakgrund av dessa överväganden anser kommissionen att DPAG:s rätt till försvar inte har kränkts under loppet av pågående förfaranden.

II. JURIDISK BEDÖMNING

A. Artikel 82 i eg-fördraget

- (83) Offentliga postoperatörer såsom DPAG omfattas av bestämmelserna i artikel 82 i EG-fördraget, eftersom de är företag som ägnar sig åt ekonomisk verksamhet mot betalning, nämligen posttjänster.

B. RELEVANT MARKNAD

Relevant marknad

- (84) Detta ärende gäller befordran av normal internationell brevpost – alltså inte expresspost – som skickats från Storbritannien till adressater i Tyskland⁽¹⁴¹⁾. Detta förfarande kan delas upp i två separata marknader:
- i) marknaden för utgående internationell brevpost där postoperatörer samlar in post från avsändare i en medlemsstat för befordran till adressater i en annan medlemsstat, och
  - ii) marknaden för inkommande internationell brevpost i en medlemsstat där den mottagande offentliga postoperatören och andra postoperatörer erbjuder postutdelningstjänster.
- (85) Detta ärende gäller agerandet på den senare marknaden. Eftersom det endast finns mycket begränsad konkurrens kring leveransen av inkommande internationell post som faller utanför postmonopolets område, finns inget behov av att definiera en smalare relevant produktmarknad. Den relevanta marknaden är därför marknaden för att befördra och dela ut inkommande internationell brevpost.

Relevant geografisk marknad

- (86) Postmarknaderna är i första hand nationella. Till följd av omfattande monopol som är reserverade för den berörda operatören i de flesta medlemsstater gäller detta främst leveransstadierna i befordranprocessen. När det gäller inkommande internationell post gör bristen på alternativa leveranslösningar konkurrenssituationen likartad också utanför monopolet. Detta ärende gäller DPAG:s agerande på den tyska marknaden. Den relevanta geografiska marknaden måste därför anses vara nationell.

Slutsats

- (87) Kommissionen anser att marknaden för vidarebefordran och utdelning av inkommande internationell brevpost i Tyskland utgör den relevanta marknaden i detta ärende⁽¹⁴²⁾.

⁽¹⁴⁰⁾ Meddelande från kommissionen om interna förfaranderegler för behandling av förfrågningar om tillgång till handlingar enligt artiklarna 85 och 86 i EG-fördraget, av artiklarna 65 och 66 i EKSG-fördraget och av rådets förordning (EEG) nr 4064/89, EGT C 23, 23.1.1997, s. 3.

⁽¹⁴¹⁾ Som framgår ovan skickades vissa försändelser från en annan medlemsstat till Storbritannien där BPO befördrade dem till sina tyska adressater (dvs. A-B-C-remail). Den andra etappen på den vägen (från land B till land C) skiljer sig inte från normal internationell A-B-post.

⁽¹⁴²⁾ Denna marknadsdefinition sammanfaller med tidigare beslut av kommissionen, t.ex. REIMS II, jfr. fotnot 18.

C. Dominerande ställning

- (88) Europeiska gemenskapernas domstol har alltid hävdad att ett företag som har ett lagstadgat monopol i en betydande del av gemenskapen kan anses inneha en dominerande ställning enligt artikel 82 i fördraget ⁽¹⁴³⁾. DPAG har beviljats en omfattande och exklusiv licens för befordran och utdelning av inkommande internationell brevpöst i Tyskland. Tack vare de exklusiva rättigheter som beviljats företaget är DPAG den enda operatör som kontrollerar det offentliga postnät som täcker hela det tyska territoriet.
- (89) I sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar hävdade DPAG att kommissionens bedömning av DPAG:s marknadsställning var otillräcklig och att kommissionen hade underlåtit att påvisa att DPAG hade en dominerande ställning. DPAG hävdade att det tyska postmonopolet endast är partiellt ⁽¹⁴⁴⁾. Eftersom DPAG:s monopol inte gäller massbrev där varje brev väger mer än 50 gram, hävdade DPAG att försändelserna i detta ärende ingår i ett marknadssegment där monopolet är av "ingen eller mycket ringa betydelse." Kommissionen underlät dessutom att beakta den ställning som innehades av DPAG:s konkurrenter, möjligheterna att kringgå DPAG:s monopol och BPO:s uppvägande marknadskraft ⁽¹⁴⁵⁾.
- (90) DP har inte försett kommissionen med några upplysningar om dess ställning på den tyska marknaden för inkommande internationell brevpöst. Omkring 27 % (uttryckt i värdestermer) av den totala brevmarknaden i Tyskland – där den berörda marknaden utgör en del – är teoretiskt öppen för konkurrens ⁽¹⁴⁶⁾. År 1998 utgjorde konkurrenter till DPAG endast 2 % av det "konkurrerande" marknadssegmentet. DPAG:s andel av den totala brevmarknaden (dvs. inklusive monopol tjänster) uppgick alltså till 99 % det året ⁽¹⁴⁷⁾. Denna uppgift bekräftas av den nationella tillsynsmyndigheten i Tyskland, vilken uppskattade DPAG:s marknadsandel på denna marknad till 99,2 % under 1998 och 98,7 % under 1999 ⁽¹⁴⁸⁾.
- (91) DP:s uttalande att de typer av försändelser som berörs i föreliggande fall tillhör ett marknadssegment där DPAG:s monopol är av "ingen eller mycket ringa betydelse" är oriktigt.
- (92) För det första skickades en stor del av de omtvistade försändelserna före den 1 januari 1998 (dvs. den dag då tröskeln för monopol på massbrev i Tyskland sänktes från 100 till 50 gram). Den övervägande delen av intäkterna inom postsektorn genereras av brev i de lägre viktgrupperna. En monopoltröskel på 100 gram gör att omkring 88 % av intäkterna hämtas från brev inom monopolet, medan en tröskel på 50 gram ger omkring 77 % ⁽¹⁴⁹⁾. Uttryckt i volymtermer är det en ännu större andel som är exklusiv för den inhemske operatören ⁽¹⁵⁰⁾. Följaktligen överstiger endast en bråkdel av alla inkommande massbrev monopoltröskeln.
- (93) För det andra faller endast massbrev med identiskt innehåll utanför DPAG:s monopol. Enligt den tyska postlagen får endast ett mycket begränsat antal särdrag skilja sig för att innehållet skall betraktas som identiskt ⁽¹⁵¹⁾. Denna bestämmelse gör att en stor andel brev som väger mer än 50 gram (eller 100 gram före 1998) inte faller utanför monopolet. Därför faller en avsevärd del av de försändelser som berörs här inom DPAG:s monopol.

⁽¹⁴³⁾ Se t.ex. domen av den 10 december 1991 i mål C-179/90, *Merci Convenzionali Porto di Genoa SpA/Siderurgica Gabrielli SpA*, Reg. 1991, s. I-5889, punkt 14; domen av den 23 april 1991 i mål C-41/90, *Klaus Höfner and Fritz Elser/Mactrotron GmbH*, Reg. 1991, s. I-1979, punkt 14; domen av den 19 maj 1993 i mål C-320/91 *Paul Corbeau*, REG. 1993, s. I-2533, punkt 9.

⁽¹⁴⁴⁾ Följande marknadssegment faller utanför DPAG:s exklusiva licens: brev som väger mer än 200 gram, brev vilkas porto överstiger grundtariffen fem gånger, identiska massbrev som väger mer än 50 gram och mervärdetjänster. § 51 Postgesetz.

⁽¹⁴⁵⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar, s. 27–28.

⁽¹⁴⁶⁾ KEP Nachrichten, nr 51/17, december 1999 (dokument nr 1146 i kommissionens förteckning).

⁽¹⁴⁷⁾ KEP Nachrichten.

⁽¹⁴⁸⁾ Halvårsrapport 2000 från RegTP, s. 62, publicerad på organisationens webbsida (www.regtp.de).

⁽¹⁴⁹⁾ Study on the Weight and Price Limits of the Reserved Area in the Postal Sector, studie utförd av CT Con, offentliggjord av kommissionen i november 1998, s. 33–34.

⁽¹⁵⁰⁾ Den relativa andelen intäkter som härrör från grupperna av tyngre brev är större än den motsvarande volymandelen.

⁽¹⁵¹⁾ § 51.2 Postgesetz.

- (94) För det tredje är det så att en majoritet av de massbrev som väger mer än 50 gram (eller 100 gram före 1998) med identiskt innehåll i själva verket befordras och delas ut av DPAG, eftersom DPAG är den enda postoperatör i Tyskland som tillhandahåller en heltäckande utdelningstjänst till låga priser. Denna omständighet är en förklaring till varför DPAG har lyckats behålla omkring 99 % av brevmarknadens totala omsättning, trots den partiella avregleringen av denna marknad. I praktiken har de flesta avsändare av massbrev inget annat alternativ än att anlita DPAG:s utdelningstjänster. Kommissionen dra därför slutsatsen att praktiskt taget all inkommande internationell post i Tyskland befordras och delas ut av den offentliga operatören ⁽¹⁵²⁾.
- (95) På grund av förekomsten av det utbredda monolet och bristen på alternativa nationstäckande utdelningsnätverk, är BPO i praktiken tvingat att anlita DPAG:s tjänster för att de massbrev som är avsedda för Tyskland skall delas ut till adressaterna. Detta ärendens fakta illustrerar mycket tydligt den brist på alternativa utdelningslösningar för BPO och DPAG:s möjlighet att agera på ett sätt där företaget är oberoende inte blott av BPO utan också av DPAG:s konkurrenter på den berörda marknaden.
- (96) Kommissionen anser att DPAG har en dominerande ställning på den tyska marknaden för befordran och utdelning av inkommande internationell brevpost.
- (97) Tyskland utgör en betydande del av Europeiska gemenskapen ⁽¹⁵³⁾.

D. Påståendet att artikel 82 i eg-fördraget inte är tillämplig

- (98) I sitt första svar på klagomålet av den 20 juli 1998 bestred DPAG inte möjligheten att tillämpa artikel 82 i detta ärende ⁽¹⁵⁴⁾. I ett senare meddelande menade DPAG emellertid att artikel 82 inte är tillämplig i detta ärende, eftersom företaget i sig inte ligger bakom de åtgärder som vidtagits mot BPO ⁽¹⁵⁵⁾. Eftersom de terminalavgifter som kommit från BPO för denna försändelse inte täckte DPAG:s utdelningskostnader och på grund av BPO:s påstådda marknadsföringskampanj, påstod DPAG att företaget måste vidta dessa åtgärder. DPAG hänvisar till domstolens rättspraxis, enligt vilken artikel 82 endast är tillämplig på konkurrensstridiga åtgärder som företag själva vidtar. Artikel 82 är inte tillämplig om internationella regler berövar ett företag varje möjlighet att agera i enlighet med konkurrensreglerna.
- (99) DP hänvisade till följande uttalande av domstolen:
- ”Artiklarna 85 och 86 i fördraget är endast tillämpliga på konkurrensstridigt uppförande som företag på eget initiativ är inbegripna i (...) Om den nationella lagstiftningen kräver ett konkurrensstridigt uppförande av företagen eller om denna lagstiftning skapar en ram som i sig upphäver varje möjlighet för dem att utöva konkurrensutsatt verksamhet, är artiklarna 85 och 86 inte tillämpliga ⁽¹⁵⁶⁾.”
- (100) DP underlät emellertid att nämna domstolens uttalande i följande stycke i samma dom. I själva verket fortsatte domstolen med att säga följande:
- ”Artiklarna 85 och 86 kan emellertid tillämpas om det visar sig att den nationella lagstiftningen inte utesluter att företag agerar självständigt på ett sätt som hindrar, begränsar eller snedvrider konkurrens... ⁽¹⁵⁷⁾.”

⁽¹⁵²⁾ Denna slutsats överensstämmer med den senaste forskningen. Jfr. Liberalisation of Incoming and Outgoing Intra-Community Cross-border Mail, 1998, s. 38.

⁽¹⁵³⁾ Dom av den 9 november 1983 i mål 322/81, Michelin, Reg. 1983, s. 3461, punkterna 102–104.

⁽¹⁵⁴⁾ DPAG:s svar på klagomålet av den 20 juli 1998 (dokument nr 163–249 i kommissionens förteckning).

⁽¹⁵⁵⁾ DPAG:s svar på kommissionens begäran om upplysningar av den 26 april 1999, s. 5–6 (dokument nr 991 i kommissionens förteckning).

⁽¹⁵⁶⁾ Dom av den 11 november 1997 i de förenade målen C-359/95 och C-379/95, Kommissionen och Frankrike/Ladbroke Racing, REG. 1997, s. I-6225, punkt 33.

⁽¹⁵⁷⁾ Ladbroke Racing, punkt 34. Se också förstainstansrättens dom av den 7 oktober 1999 i mål T-228/97, Irish Sugarplc mot kommissionen, mål 1999, s. II-2969, punkt 130.

- (101) Faktum är att alla berörda åtgärder initierades av DPAG självt av egen vilja. Varken Världspostunionens konvention eller tysk lagstiftning innehåller regler som ålägger DPAG att hålla inne, avgiftsbelägga eller försena inkommande internationell post⁽¹⁵⁸⁾. Enligt artikel 25 i Världspostkonventionen får medlemsländerna hålla inne sådan post, förutsatt att vissa villkor uppfylls. Världspostunionens medlemsländer har en bred marginal när det gäller att bestämma om de vill stoppa inkommande internationell post som uppfyller kraven i artikel 25 i Världspostkonventionen. Tysk lagstiftning, vars regler är identiska med dem i artikel 25 i Världspostkonventionen, ålägger inte DPAG att försena inkommande internationell post. Dessa slutsatser är tillämpliga oavsett vilken version av Världspostkonventionen som åberopas vid den specifika tidpunkten (dvs. artikel 25 i Världspostkonventionen 1989, artikel 25 i Världspostkonventionen 1994 eller artikel 44 i Världspostkonventionen 1999)⁽¹⁵⁹⁾.
- (102) Den rättsliga ramen varken upphäver DPAG:s möjlighet att konkurrera eller hindrar DPAG från att självständigt agera på ett konkurrensstridigt sätt. Därför kan slutsatsen dras att DPAG agerade självständigt i detta avseende. DPAG:s argument att dess agerande provocerades fram av BPO:s förment konkurrensstridiga agerande är ovidkommande. Även om detta vore fallet, skulle en konkurrens agerande aldrig befria ett företag från tillämpligheten av artikel 82 i fördraget.

E. Missbruk av en dominerande ställning

Inledning

- (103) Ett företag med dominerande ställning har ett särskilt ansvar att inte låta sitt agerande försvaga rättvis konkurrens på den gemensamma marknaden. Det dominerande företagets faktiska ansvar måste bedömas i förhållande till graden av dominans som utövas av företaget och till de speciella kännetecken på marknaden som kan påverka konkurrenssituationen⁽¹⁶⁰⁾.
- (104) Kommissionen har tolkat de åtgärder som vidtagits av DPAG som ett agerandemönster snarare än en uppsättning separata åtgärder som måste bedömas individuellt. DPAG:s metod innehåller följande huvudinslag:
- i) regelbundet innehållande av inkommande internationell brevpост,
  - ii) extraavgifter på inkommande internationell brevpост med tillägg, och
  - iii) regelbunden långdragen försening av frisläppandet av innehållen internationell brevpост som hållits inne.
- (105) I sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar hävdade DPAG att kommissionen hade underlåtit att genomföra en allmän undersökning av DPAG:s agerande och endast ha använt bevismaterial som lämnats in av BPO. Enligt DPAG innehöll klagomålet och kommissionens meddelande om invändningar ett mycket begränsat antal "fall", vilket är ett otillräckligt antal för att bevisa förekomsten av en företagsstrategi. DPAG påstod att kommissionen för att bevisa detta borde ha kontaktat ett representativt antal av BPO:s kunder⁽¹⁶¹⁾.

⁽¹⁵⁸⁾ Artikel 25 i Världspostkonventionen 1989 antogs som tysk lag 1992, Gesetz zu den Verträgen vom 14. Dezember 1989 des Weltpostvereins, 31 augusti 1992, Bundesgesetzblatt 1992, Teil-II, s. 749. Denna lag följdes antagandet av 1994 års Världspostkonvention 1998. Ratifizierungsgesetz, 26 August 1998, Bundesgesetzblatt 1999, Teil-II, Nr. 4, 10 februari 1999.

⁽¹⁵⁹⁾ Jfr. stycke I.D. ovan "Världspostkonventionen".

⁽¹⁶⁰⁾ Förstainstansrättens dom av den 6 oktober i mål T-83/91, Tetra Pak International SA mot kommissionen ("Tetra Pak II"), Reg. 1994, s. II-755, punkterna 114, 115 och 155, bekräftad av domstolen genom domen av den 14 november 1996 i mål C-333/94 P, dom av den 14 november 1996, REG., s. I-5951.

⁽¹⁶¹⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar, s. 30–31.

- (106) Kommissionens bedömning av det föreliggande fallet grundas i själva verket i stor utsträckning på bevismaterial (skrivelser, fax och formulär för kontroll av remail) från DPAG självt och uttalanden som DPAG gjort under förfarandena. Bevisningen i ärendet innehåller ett tillräckligt stort antal incidenter för att ett mönster i DPAG:s agerande skall kunna fastställas. Det bör noteras att vissa av dessa "fall" som DPAG hänvisar till ovan omfattar ett stort antal enskilda försändelser även om de kommer från ett begränsat antal avsändare. Undersökningen innehåller ett antal exempel på reaktioner från avsändare av försändelser som har hållits inne, avgiftsbelagts och försenats av DPAG⁽¹⁶²⁾. Bara det faktum att DPAG systematiskt har inlett domstolsförfaranden i Tyskland mot kontor i Tyskland som DPAG anser vara de "materiella" avsändarna av inkommande internationell post är dessutom en tydlig indikation på förekomsten av en företagsstrategi i detta avseende⁽¹⁶³⁾.

Definition av avsändare

Argument som framförts av DPAG

- (107) DP har hävdats att innebörden i begreppet "materiell avsändare" har bekräftats av tyska domstolar och att det agerande som följer av tillämpningen av denna definition överensstämmer med tysk rättspraxis. Dessutom har DPAG hävdats att domstolen implicit skulle ha godtagit begreppet "materiell avsändare" i sin dom i ärendet GZS & Citicorp.

Bedömning

- (108) DP försöker motivera sitt sätt att hantera inkommande internationell post genom att hänvisa till nationell rättspraxis. Det är inte kommissionens uppgift att bedöma huruvida DPAG:s agerande i detta fall är förenligt med nationell lagstiftning. Även om så vore fallet kan detta agerande innebära en överträdelse av gemenskapslagstiftningen. Kommissionen måste därför bedöma huruvida och i vilken utsträckning begreppet "materiell avsändare" – såsom det tolkas av DPAG och de åtgärder som i detta fall vidtagits av DPAG i enlighet med denna tolkning – är förenliga med gemenskapslagstiftningen.

- (109) I målet GZS & Citicorp måste domstolen överväga

"...att en medlemsstat kan bevilja sina postoperatörer den lagstadgade rätten att ta ut internationellt porto på försändelser när avsändare i detta land postar försändelser, eller när denne låter dem postas i stora mängder via postoperatörer i en annan medlemsstat för att sedan skicka dem till den första medlemsstaten⁽¹⁶⁴⁾."

- (110) I detta fall stod det således klart att försändelserna härrörde från Tyskland och att avsändarna hade sin fasta adress i detta land. I föreliggande fall är situationen emellertid annorlunda.

- (111) I målet GZS & Citicorp bekräftade domstolen att offentliga postoperatörer i princip kunde ta ut inrikestariffen för försändelser som skickas som A-B-A-remail genom att åberopa artikel 25 i Världspostkonventionen 1989⁽¹⁶⁵⁾. Domstolen fastslog att artikel 25 i Världspostkonventionen 1989 endast kunde åberopas på specifika villkor. Domstolen berörde emellertid varken uttalat eller outtalat huruvida "det materiella avsändarbegreppet" är förenlig med gemenskapslagstiftningen. Målet i domstolen gällde en begäran om ett förhandsavgörande enligt artikel 234 i fördraget i ett antal juridiska frågor som vidarebefordrats till domstolen av en tysk domstol. Den tyska domstolen uppmanade inte domstolen att ta upp frågan om "det materiella avsändarbegreppet" och behövde inte undersöka den definition av avsändare som tillämpades av DPAG för att besvara de frågor som riktats till domstolen.

⁽¹⁶²⁾ Se exempelvis faktauppgifterna om Fidelity Investments och Gant ovan.

⁽¹⁶³⁾ Jfr DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar, s. 12–13. I sitt svar förtecknar DPAG ett stort antal nationella rättsfall där definitionen "materiell" avsändare har tillämpats.

⁽¹⁶⁴⁾ Kommissionens understrykning. DP/GZS & Citicorp, se fotnot 23, punkt 54.

⁽¹⁶⁵⁾ Världspostkonventionen har reviderats två gånger sedan dess, 1994 och 1999.

- (112) De bedömningsgrunder som tillämpas av DPAG i detta fall kan inte godtas med stöd i gemenskapslagstiftningen. De bedömningsgrunder som förtecknats av DPAG gäller hur brevets innehåll ser ut. För att kunna identifiera avsändaren till en postförsändelse är det nödvändigt att finna den person som har förberett försändelsen och den person som är ansvarig. Dessa upplysningar kan inte återfinnas genom att undersöka innehållet i ett brev. Det behöver inte förekomma någon överföring av information alls (vare sig fysisk eller icke-fysisk) från land A till land B, för att en försändelse enligt DPAG:s definition skall kunna betraktas som remail. Den enda kopplingen till Tyskland är en referens till ett kontor där som görs i försändelsernas innehåll. Denna koppling är helt och hållet virtuell och leder till att DPAG felaktigt klassificerar normal internationell post som "virtuell" A-B-A-remail. Det agerande som blir resultatet av denna klassificering hejdar det fria flödet av post mellan medlemsstaterna.
- (113) Enligt en undersökning av relevanta fakta har kommissionen i fråga om identiteten på avsändarna till de omtvistade försändelserna dragit slutsatsen att de utgör exempel på DPAG:s föregivet konkurrensfientliga agerande.
- (114) *Ideas Direct*: De berörda försändelserna framställdes och postades av Ideas Direct i Storbritannien och det var detta företag som ingick ett avtalsbundet partnerskap med den sändande postoperatören. Varken breven eller de upplysningar som de innehöll kom från Tyskland i syfte att skickas tillbaka från Tyskland via Storbritannien. Ideas Direct i Storbritannien måste därför betraktas som avsändaren av dessa försändelser. Avsändaren och de tyska adressaterna har inte sina fasta adresser i samma medlemsstat. Det finns ingen grund för DPAG:s anklagelser att Ideas Directs försändelser utgjorde fall av A-B-A-remail. Ideas Directs försändelser måste därför betraktas som vanlig internationell post.
- (115) *Fidelity Investments*: De berörda försändelserna kom inte från Tyskland för att postas tillbaka till tyska adressater via Storbritannien. Försändelserna framställdes och postades alla av Fidelity Investments i Storbritannien. Det tyska dotterbolaget till Fidelity Investments var inte på något stadium involverat i framställningen eller postningen av dessa försändelser. Det var Fidelity Investments i Storbritannien som ingick ett avtalsbundet partnerskap med den sändande postoperatören. Fidelity Investments i Storbritannien måste således betraktas som avsändaren av dessa försändelser. Avsändaren och adressaterna har sina fasta adresser i samma medlemsstat. Det finns ingen grund för DPAG:s anklagelser att Fidelity Investments försändelser utgjorde fall av A-B-A-remail. De berörda försändelserna måste därför betraktas som vanlig internationell post.
- (116) *Gant*: De berörda försändelserna kom inte från Tyskland för att skickas tillbaka till tyska adressater via Storbritannien. Försändelserna framställdes och färdigställdes för postning av Pyramid Sportswear AB i Sverige. Sedan transporterades de till Storbritannien och postades till Tyskland (och ett antal andra europeiska länder) av BPO. Pyramid Sportswear AB i Sverige måste betraktas som den ifrågasatta försändelsens avsändare. Avsändaren och adressaterna har sina fasta adresser i olika medlemsstater. De berörda försändelserna måste därför betraktas som A-B-C-remail. Det kan inte hävdas att denna typ av post inkräktar på postmonopolet i land C. Eftersom de svenska och brittiska offentliga postoperatörerna har undertecknat REIMS II, skulle de terminalavgifter som erläggs till DPAG vara desamma, oavsett om breven skickades direkt från den svenske avsändaren eller via Storbritannien. Därför skiljer sig inte det rättsliga läget från de regler som tillämpas på vanlig internationell post när A-B-C-remail förs från land B till land C.
- (117) *Multiple Zones*: Den berörda försändelsen kom inte från Tyskland för att skickas tillbaka till tyska adressater via Storbritannien. Försändelsen framställdes av Extensis Corporations europeiska huvudkontor, Plantijn Groep BV i Nederländerna, transporterades till Storbritannien där den postades och vidarebefordrades sedan till Tyskland av BPO. Plantijn Groep BV måste därför betraktas som försändelsens avsändare, vilket gör att det blir ett fall av A-B-C-remail.

Slutsats

- (118) "Det materiella avsändarbegreppet", som den tolkas av DPAG i detta fall, är för snäv för att omfatta den avtalsbundna och ekonomiska realiteten bakom försändelser och leder till den felaktiga omklassificeringen av normal internationell post till "virtuell" A-B-A-remail. Om DPAG:s tolkning av "begreppet materiell avsändare" godtogs, skulle DPAG självt kunna avgöra avsändarens identitet på grundval av irrelevanta kriterier. Det är inte DPAG:s eller någon annan postoperatörs sak att avgöra hur postkunder bör organisera sin verksamhet, hur de bör presentera sig för adressaterna eller hur de bör förbereda sina försändelser.

- (119) Kommissionen anser att "det materiella avsändarbegreppet" såsom den tillämpas av DPAG i detta ärende är oförenlig med gemenskapslagstiftningen.

Missbruk

- (120) DP:s agerande i detta ärende, dvs. innehållandet, avgiftsbeläggandet och förseningen av normal inkommande internationell brevpост, kan på grundval av fyra separata juridiska argument karakteriseras som en överträdelse enligt artikel 82 i fördraget. Dessa argument återfinns nedan.

Diskriminering

- (121) DP behandlar inkommande internationell post olika beroende på om företaget anser det vara "genuin" internationell post (dvs. brevpост utan några referenser till kontor i Tyskland) eller om företaget anser det vara "faktisk" A-B-A-remail med stöd i referenser i innehållet till ett kontor i Tyskland. Ett sådant kontor kan vara ett dotterbolag eller en agent med lokalisering i Tyskland. I det förra fallet åläggs BPO terminalavgifter av DPAG som de respektive offentliga postoperatörerna har kommit överens om. BPO ålägger avsändarna i Storbritannien normala tariffer för internationell post som beräknas på de tillämpliga terminalavgifterna. I det senare fallet åläggs BPO eller avsändarna avgifter av DPAG som fullt ut motsvarar den inrikestariff som tillämpas i Tyskland och som är högre⁽¹⁶⁶⁾. I båda fallen utför DPAG exakt samma tjänst, dvs. samla in säckar med inkommande internationell brevpост i en mottagningsterminal, transportera posten till en sorteringsterminal där den sorteras för att sedan vidarebefordras och delas ut till de adressater som finns i Tyskland.

Argument som framförts av DPAG

- (122) I sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar förnekade DPAG att man hade uppträtt diskriminerande. Utifrån ovannämnda bedömningsgrunder tillämpar DPAG artikel 25 i Världspostkonventionen enhetligt och objektivt. DPAG hävdade att dess agerande stöds av artikel 25 i Världspostkonventionen. Enligt DPAG:s mening tillåter artikel 25 i Världspostkonventionen implicit offentliga postoperatörer att hålla inne och försena försändelser. Eftersom alla försändelser bedöms på samma sätt gör DPAG ingen åtskillnad mellan sina handelspartner. Försändelser som omfattas av artikel 25 i Världspostkonventionen och försändelser som inte omfattas av denna är enligt DPAG:s mening inte likvärdiga transaktioner. DPAG hävdade att försändelser som omfattas av artikel 25 i Världspostkonventionen måste genomgå ytterligare identifiering och ett mer omfattande hanteringsarbete, vilket gör att högre priser kan debiteras⁽¹⁶⁷⁾.
- (123) Dessutom hävdade DPAG att "personer som lämnar in försändelser för att de skall postas av BPO" inte är handelspartner till DPAG. DPAG:s enda handelspart i detta sammanhang är BPO och DPAG diskriminerar inte BPO. Slutligen hävdade DPAG att företagets agerande inte leder till några direkt negativa effekter för konsumenterna, oavsett om dessa konsumenter anses vara adressaterna eller "personer som lämnar in försändelser för att de skall postas av BPO"⁽¹⁶⁸⁾.

Bedömning

- (124) Som företag med lagstadgat monopol för befordran och utdelning av inkommande internationell brevpост anser kommissionen att DPAG har skyldighet att säkerställa att denna tjänst tillhandahålls på ett icke-diskriminerande sätt⁽¹⁶⁹⁾.
- (125) Domstolen fastslog i sin dom i målet GZS & Citicorp nyligen att ett agerande som liknar det i föreliggande ärende särskilt utgör en överträdelse mot artikel 82 c i EG-fördraget. I sin dom gjorde domstolen följande uttalande:

"För att hindra ett organ som Deutsche Post från att utöva sin rättighet enligt artikel 25.3 i Världspostkonventionen att återsända försändelser till ursprungslandet, har avsändarna till dessa försändelser inget annat val än att betala hela inrikesportot.

⁽¹⁶⁶⁾ 70 % av inrikestariffen 2001, 65 % år 2000, 55 % mellan april och december 1999. Innan REIMS II-avtalet trädde i kraft den 1 april 1999 bestämdes terminalavgifterna enligt ett tidigare avtal som slutits mellan offentliga postoperatörer – CEPT-avtalet från 1987. DPAG åberopar en extraavgift som motsvarar hela inrikestariffen minus terminalavgifter. Den totala avgiften motsvarar alltså inrikestariffen.

⁽¹⁶⁷⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar, s. 33–35.

⁽¹⁶⁸⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar, s. 35–36.

⁽¹⁶⁹⁾ Jfr kommissionens beslut 2000/12/EG, ärende IV/36.888, 1998 års världsmästerskap i fotboll, (EGT L 5, 8.1.2000, s. 55, punkt 87.

Som domstolen har fastslagit i samband med en vägran att sälja åt ett företag som har en dominerande ställning enligt artikel 86 i fördraget, skulle en sådan åtgärd inte stämma överens med målsättningen i artikel 3 g i EG-fördraget [...], vilket förklaras i artikel 86, särskilt 86.2 b och c...⁽¹⁷⁰⁾"

- (126) Läget i detta ärende kan jämföras med det ärende som prövades i domstolen och där domstolen fastslog att diskriminering mellan olika typer av inrikespost – dvs. normal inrikespost och rundskickad inrikespost (A-B-A-remail) – kan utgöra en överträdelse enligt artikel 82 i fördraget. I detta fall gör DPAG emellertid åtskillnad mellan olika kategorier av internationell brevpост beroende på om de utländska avsändarna har gjort en hänvisning till ett kontor i Tyskland eller inte.
- (127) Genom att ta ut olika priser för likvärdiga transaktioner – dvs. befordran och utdelning av inkommande internationell brevpост – uppträder DPAG på ett diskriminerande sätt. De olika tariffer som tas ut av DPAG kan inte motiveras utifrån objektiva ekonomiska faktorer. DPAG hävdar att företaget ådrar sig extra kostnader för "identifiering och ett mer omfattande hanteringsarbete" med post som definieras som "faktisk" A-B-A-remail. DPAG har inte på något sätt specificerat eller kvantifierat dessa extrakostnader. Eftersom denna definiering grundar sig på ett felaktigt antagande, bör dessa extrakostnader – om de existerar – tas ut av alla avsändare av inkommande internationell post på ett icke-diskriminerande sätt.
- (128) Ett diskriminerande agerande begränsar sig inte blott till tillämpningen av olika tariffer. Kunder som i sin post anger en hänvisning till ett kontor i Tyskland löper också en större risk att få sin post försenad av DPAG under en lång tidsperiod.
- (129) Som anfört ovan konstaterade domstolen i sin dom i målet GZS & Citicorp att den diskriminerande behandlingen av olika typer av post kan utgöra missbruk enligt artikel 82 i fördraget. Domstolen drog denna slutsats utan att beröra frågan huruvida avsändaren var en affärspartner till DPAG eller ej.
- (130) Till följd av postmonopolet i Tyskland måste termen "handelspart", som normalt hänvisar till ett frivilligt kommersiellt förhållande mellan två företag, tolkas något annorlunda. Postmonopolet ålägger utländska avsändare ett kommersiellt om än inte direkt avtalsgrundat förhållande till DPAG. Avsändaren i Storbritannien har avtalat med BPO att få sina försändelser skickade till Tyskland vet på förhand att posten kommer att delas ut av DPAG till tyska adressater. DPAG:s åtgärder på den tyska marknaden för inkommande internationell brevpост påverkar direkt den affärsverksamhet som bedrivs av avsändarna i Storbritannien. Det finns åtminstone en indirekt relation mellan de avsändare i Storbritannien som har ett avtal med BPO och DPAG. Under dessa omständigheter anser kommissionen att avsändarna måste betraktas som en handelspart till DPAG enligt artikel 82 c i fördraget.
- (131) Bland de avsändare i Storbritannien som behandlas diskriminerande av DPAG finns företag som direkt konkurrerar med varandra. Ett exempel på ett sådant konkurrensförhållande skulle vara två postorderföretag som verkar i Storbritannien med att sälja varor till tyska konsumenter. Dessa företag skulle behandlas olika beroende på om de i sina försändelser hänvisade till ett kontor i Tyskland eller ej. DPAG:s agerande skulle därför förorsaka den handelspart vars post hålls inne, försenas eller avgiftsbeläggs en konkurrensnackdel.
- (132) DP har medgivit att BPO är en av företagets handelsparter men förnekat att företaget skulle ha behandlat BPO orättvist. DPAG konkurrerar emellertid direkt med BPO, om än inte på den relevanta marknaden utan på den brittiska marknaden för utgående internationell post⁽¹⁷¹⁾. De extrakostnader som BPO ådragit sig till följd av de extraavgifter som DPAG åberopat samt de ofta förekommande avbrotten i BPO:s posttrafik från Storbritannien till Tyskland ger BPO en konkurrensnackdel i förhållande till DPAG. Eftersom DPAG är verksamt på den brittiska marknaden för utgående internationell post, kommer kunder som har haft avtalsproblem med BPO att tvingas använda DPAG:s tjänster i Storbritannien direkt i hela distributionskedjan för att på så sätt garantera en snabb och oavbruten befordran av deras post till Tyskland.

⁽¹⁷⁰⁾ Kommissionens understrykning. GZS & Citicorp, se fotnot 23, punkterna 59 och 60.

⁽¹⁷¹⁾ DPAG:s ansökan om avtalet med American Express är ett exempel på detta konkurrensförhållande. Jfr. avsnittet om DPAG:s internationella posttjänster i faktadelen ovan.

- (133) I vilket fall som helst har domstolen klargjort att den förteckning över missbruk som nämns i artikel 82 inte är uttömmande och därför endast tjänar som ett exempel på möjliga sätt för ett företag med en dominerande ställning att missbruka sin marknadsställning⁽¹⁷²⁾. Artikel 82 kan tillämpas även om det inte finns någon direkt effekt på konkurrensen mellan företagen på en given marknad. Denna regel kan också tillämpas i situationer där ett dominerande företags agerande direkt skadar konsumenter⁽¹⁷³⁾. Avsändarna till de omtvistade försändelserna är konsumenter av posttjänster. Till följd av DPAG:s agerande påverkas dessa konsumenter negativt av att behöva betala priser för dessa tjänster som är högre än de som tas ut av andra avsändare och genom deras försändelser att avsevärt försenas. Likaledes skall de tyska adressaterna betraktas som konsumenter som påverkas negativt av DPAG:s agerande. Om deras inkommande post försenas kan adressaterna inte komma i åtnjutande av kommersiella erbjudanden som avsändarna lämnat⁽¹⁷⁴⁾.

Slutsats

- (134) Kommissionen anser att DPAG då företaget håller inne, avgiftsbelägger och försenar viss inkommande internationell brevpост tillämpar olika villkor på samma transaktioner. DPAG missbrakar sin dominerande ställning på den tyska marknaden för inkommande internationell brevpост på ett sätt som ger andra handelsparter en konkurrensnackdel. I detta sammanhang är det avsändarna till de omtvistade försändelserna och BPO som är handelsparterna. Även om DPAG:s agerande inte har några påtagliga negativa effekter på dessa handelsparter, har det direkta negativa effekter för konsumenterna. Dessa konsumenter är avsändarna till de omtvistade försändelserna och/eller de tyska adressaterna. DPAG:s agerande utgör därför ett missbruk enligt artikel 82 i EG-fördraget, särskilt 82 c.

Vägran att utföra tjänster

- (135) När det gäller inkommande internationell post som DPAG har omdefinierat som "faktisk" A-B-A-remail, utför företaget sin befordrans- och utdelningstjänst på villkor att den sändande postoperatören, eller det företag i Tyskland som DPAG anser vara den inhemske avsändaren, går med på att erlägga en extraavgift som motsvarar hela inrikestariffen minus tillämpliga terminalavgifter. I avsaknad av sådana överenskommelser har DPAG vid upprepade tillfällen hållit tillbaka försändelser under långa tidsperioder.
- (136) DPAG:s hantering av inkommande internationell brevpост utgör ingen tydlig och definitiv vägran att utföra befordrans- och utdelningstjänst. DPAG vägrar emellertid att dela ut post på villkor som är godtagbara för avsändaren och den sändande postoperatören. Till följd av bristen på alternativa utdelningslösningar, försätter DPAG avsändaren och den sändande postoperatören i en situation där de inte har något annat val än att betala de extraavgifter som DPAG åberopar för att posten skall delas ut utan ytterligare förseningar.

Argument som framförts av DPAG

- (137) I sitt svar till kommissionens meddelande om invändningar hänvisade DPAG till domstolens dom i målet GZS & Citicorp och hävdade att försändelserna i detta ärende liknar dem som undersöks av domstolen. Att ta ut inrikestariffen minus terminalavgifter enligt artikel 25 i Världspostkonventionen skall därför inte betraktas som en överträdelse mot artikel 82 i fördraget.

⁽¹⁷²⁾ Jfr. Tetra Pak II: dom av den 16 mars 2000 i de förenade målen C-395/96 P och C-396/96 Compagnie Maritime Belge Transport m.fl mot kommissionen, REG. 2000, s. I-1365, punkt 112.

⁽¹⁷³⁾ Kommissionens beslut 2000/12/EG.

⁽¹⁷⁴⁾ Jfr. exempelvis avsnittet om Gant (1996 års försenade försändelse) i avsnitt I.E. ovan.

- (138) DP fortsatte att hävda att företaget inte hade vägrat att utföra utdelningstjänsten, eftersom alla försändelser slutligen delades ut. Genom att återigen hänvisa till domstolens rättspraxis, vidhöll DPAG att det inte är fråga om en vägran att utföra tjänsten om utdelningen genomförs⁽¹⁷⁵⁾. De två typerna av missbruk "vägran att utföra tjänster" och "tillämpningen av orättvisa handelsvillkor" utesluter enligt DPAG:s uppfattning varandra. Om tjänsten inte utförs kan orättvisa handelsvillkor inte tillämpas. Om orättvisa handelsvillkor tillämpas och tjänsten utförs, kan det inte vara fråga om någon vägran att utföra den. Effekterna av en vägran att utföra tjänster kan således inte förvärras av en långdragen försening (utdelningen av posten i detta fall) innan utdelningen äger rum. DPAG hävdade under alla omständigheter att det inte förekom "några förseningar alls" i fallen Ideas Direct, Fidelity Investments och Gant⁽¹⁷⁶⁾.
- (139) DP hävdade i sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar att företaget inte har något som helst intresse i att medvetet försena inkommande internationella försändelser och hävdade att kommissionen hade misslyckats med att bevisa något sådant intresse från DPAG:s sida. Som undertecknande part till REIMS II-avtalet är DPAG underställt strikta utdelningsmål och REIMS II-parternas efterlevnad kontrolleras mycket hårt⁽¹⁷⁷⁾.

Bedömning

- (140) Som ovan nämnt måste de omtvistade försändelserna i detta ärende betraktas som ordinarie internationell brevpост. I målet GZS & Citicorp berörde domstolen särskilt frågan om vägran att utföra tjänster när försändelser hålls inne, avgiftsbeläggs och försenas av en mottagande offentlig postoperatör⁽¹⁷⁸⁾. Domstolen uttalade sig på följande sätt:

"För att hindra ett organ som Deutsche Post från att utöva sin rättighet enligt artikel 25.3 i Världspostkonventionen att återsända försändelser till ursprungslandet, har avsändarna till dessa försändelser inget annat val än att betala hela inrikesportot.

Som domstolen har fastslagit i samband med en vägran att sälja åt ett företag som har en dominerande ställning enligt artikel 86 i fördraget, skulle en sådan åtgärd inte stämma överens med målsättningen i artikel 3 g i EG-fördraget [...], vilket förklaras i artikel 86, särskilt 86.2 b och c...⁽¹⁷⁹⁾"

- (141) En vägran att utföra tjänster omfattar inte bara en direkt vägran utan också situationer där dominerande företag utför tjänster på objektivet sett orimliga villkor. Sådana villkor kan vara en vägran att utföra tjänster på andra villkor än dem som avsändaren av objektiva skäl vet med sig vara oacceptabla – konstruktiv vägran – eller en vägran att utföra tjänster annat än på orättvisa villkor⁽¹⁸⁰⁾.
- (142) DP:s sätt att hantera inkommande internationell post utgör ingen direkt vägran att utföra befordrans- och utdelningstjänster. I fråga om inkommande internationell brevpост som har definierats som "faktisk" A-B-A-remail, utför DPAG sina befordrans- och utdelningstjänster på villkor att den sändande postoperatören, avsändaren eller det kontor i Tyskland som DPAG anser vara avsändare går med på att erlagga hela inrikestarriffen.
- (143) DP befordrar och delar ut praktiskt taget all inkommande internationell brevpост. Avsändare i Storbritannien har i praktiken inget annat alternativ än att anlita denna postoperatör vid utdelningen av deras post. I enlighet med domstolens åsikter anser kommissionen att DPAG:s kunder försätts i en situation där de för att "rädda" sina försändelser inte har något annat val än att betala hela den inhemska tariffen. DPAG:s vägran att tillhandahålla sina leveranstjänster på villkor som är godtagbara för avsändaren och den sändande postoperatören är liktydig med en konstruktiv vägran att sälja. Till följd av DPAG:s vägran har försändelser försenats under långa perioder. De konkurrenshämmande effekterna av en konstruktiv vägran att sälja förstärks avsevärt av en sådan långdragen försening.

⁽¹⁷⁵⁾ DPAG hänvisade till domarna av den 3 oktober 1985 i målen 311/84 CBEM/CLT och IPB, Reg. 1985, s. 3261, punkterna 26 och av den 14 februari 1978 i målet 27/76 United Brands mot kommissionen, Reg. 1978, s. 207, punkterna 163, 168 och 203.

⁽¹⁷⁶⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar, s. 37–38.

⁽¹⁷⁷⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar, s. 15–16.

⁽¹⁷⁸⁾ Domstolens resonemang gällde "icke-fysisk" A-B-A-remail och inte ordinarie internationell A-B-post. Analysen av vägran att utföra tjänster kan emellertid fortfarande tillämpas i detta ärende.

⁽¹⁷⁹⁾ Kommissionens understrykningar. Målet DPAG/GZS & Citicorp, punkterna 59–60.

⁽¹⁸⁰⁾ Jfr. kommissionens beslut 1999/243/EG i ärende nr COMP/35.134 – Trans-Atlantic Conference Agreement (TACA), EGT L 95, 9.4.1999, s. 1, punkt 553.

- (144) Följande fall – grundade på bevis och uttalanden från DPAG – visar att DPAG har försenat leveransen av normal internationell post vid ett antal tillfällen ⁽¹⁸¹⁾.
- (145) *Ideas Direct*: Att döma av bevismaterial i ärendet framgår det tydligt att DPAG hade detaljerade uppgifter om de försändelser från Ideas Direct som företaget hanterade 1997 och 1998 ⁽¹⁸²⁾. På grundval av de bevis som kommissionen har, kan följande slutsatser dras:
- i) Försändelsen i november 1996 hölls inne av DPAG senast till den 4 november 1996 och släpptes tidigast den 12 november 1996, dvs. en total försening av minst åtta dagar ⁽¹⁸³⁾.
  - ii) Den 27 november 1998 åberopade DPAG extraavgifter från BPO för 19 försändelser (totalt 258 067 brev) från Ideas Direct. Dessa försändelser hade innehållits av DPAG under perioden från januari till september 1998. Av det bevismaterialet att döma är det uppenbart att DPAG undersökte innehållet i provbrev ur alla dessa försändelser. DPAG har i ett mycket sent skede i förfarandet bekräftat att dessa försändelser hölls inne av DPAG medan de adressater som valts ut för att lämna prov på brev kontaktades och innehållet i försändelserna återsändes till DPAG av adressaterna ⁽¹⁸⁴⁾. Som ovan nämnts tar detta åtminstone fem–sex dagar i genomsnitt. Dessutom behövs ytterligare tid för att hantera och slutligen släppa posten. Kommissionen sluter sig därför till att de 19 berörda försändelserna hölls inne minst sju dagar.
  - iii) Den 3 februari 1999 riktade DPAG ytterligare anspråk på BPO att erlægga extraavgifter. Enligt DPAG hölls totalt 156 435 brev från Ideas Direct inne av DPAG från oktober till december 1998 ⁽¹⁸⁵⁾. Bevismaterialet visar att DPAG undersökte innehållet i alla dessa försändelser ⁽¹⁸⁶⁾. DPAG har bekräftat att dessa försändelser hölls inne av DPAG, medan de adressater som valts ut för att lämna prov på brev kontaktades och innehållet i försändelserna återsändes till DPAG av adressaterna ⁽¹⁸⁷⁾. Eftersom detta förfarande tar minst fem–sex dagar i genomsnitt sluter sig kommissionen till att de berörda 19 försändelserna hölls inne minst sju dagar.
- (146) *Fidelity Investments*: Att döma av upplysningar som DPAG lämnade till BPO 1999 framgår det tydligt att DPAG hade detaljerade uppgifter om de försändelser från Ideas Direct som företaget hanterade 1997 och 1998 ⁽¹⁸⁸⁾. På grundval av bevismaterial och uttalanden av DPAG under förfarandet, kan följande slutsatser dras:
- i) Utifrån de bevis som finns i ärendet har kommissionen inte kunnat fastställa antalet försändelser och de exakta datum då Fidelity Investments försändelser skickades i mars och april 1997 stoppades respektive släpptes av DPAG. DPAG:s påstående på ett sent stadium i förfarandet, att företaget inte längre kan identifiera dessa försändelser, saknar trovärdighet mot bakgrund av de detaljerade förteckningar som man fört i fråga om andra försändelser från Fidelity Investments. DPAG har emellertid bekräftat att totalt 24 försändelser från Fidelity Investments anlände i april 1997 varav DPAG ansåg att alla omfattades av artikel 25 i Världspostkonventionen ⁽¹⁸⁹⁾. I ett av dessa fall visar bevismaterialet i ärendet att DPAG använde formuläret för kontroll av remail-ärenden för att underrätta BPO ⁽¹⁹⁰⁾. För att detta formulär skall kunna användas, måste en undersökning av innehållet med nödvändighet ske innan det kontor i Tyskland som DPAG anser vara avsändaren kan anges på formuläret. Som framgår ovan tar detta förfarande i genomsnitt minst 5–6 dagar. Extra tid för hantera och slutligen släppa posten behövs också. Kommissionen drar därför slutsatsen att försändelsen i fråga hölls inne minst sju dagar.

⁽¹⁸¹⁾ Under dessa förfaranden har DPAG i ett antal fall givit kommissionen motstridiga uppgifter. När det gäller faktainslagen i detta fall (t.ex. när försändelserna släppts eller stoppats) har kommissionen kommit fram till att minimiförseningarna kan bevisas med hjälp av bevismaterialet och DPAG:s uttalanden i detta ärende.

⁽¹⁸²⁾ Jfr. avsnittet om Ideas Direct i avsnitt I.E ovan.

⁽¹⁸³⁾ Jfr. avsnittet om Ideas Direct i avsnitt I.E ovan.

⁽¹⁸⁴⁾ DPAG:s skrivelse till kommissionen av den 18 maj 2001, s. 1.

⁽¹⁸⁵⁾ Kommissionen känner inte till antalet försändelser. Dessa försändelser förtecknades i en bilaga till DPAG:s skrivelse. Bilagan har inte lämnats in till kommissionen.

⁽¹⁸⁶⁾ Jfr. avsnittet om Ideas Direct – Retroaktiva betalningsanspråk i faktadelen ovan.

⁽¹⁸⁷⁾ DPAG:s skrivelse till kommissionen av den 18 maj 2001, s. 1.

⁽¹⁸⁸⁾ Jfr. DPAG:s förteckning över innehållna försändelser från Fidelity Investments (dokument nr 506 och 507 i kommissionens förteckning).

⁽¹⁸⁹⁾ DPAG:s svar på kommissionen meddelande om invändningar, s. 21.

⁽¹⁹⁰⁾ Fax från DPAG till BPO av den 7 april 1997 (dokument nr 60 i kommissionens förteckning).

- ii) Den 11 december 1998 skickade DPAG en skrivelse till BPO, där extraavgifter krävdes för 118 försändelser (innehållande totalt 275 027 brev) från Fidelity Investments som anlände andra halvåret 1997. BPO underrättades av DPAG elva månader efter det att det sista av dessa försändelser tagits emot. Det framgår av handlingar i ärendet att DPAG undersökte innehållet i alla dessa försändelser⁽¹⁹¹⁾. DPAG har i ett mycket sent skede i förfarandet bekräftat att dessa försändelser hölls inne av DPAG, medan de adressater som valts ut för att lämna prov på brev kontaktades och innehållet i försändelserna återsändes till DPAG av adressaterna⁽¹⁹²⁾. Som framgår ovan tar det i genomsnitt fem–sex dagar att kontakta adresaterna. Dessutom behövs extra tid för att hantera och slutligen släppa posten. Kommissionen sluter sig därför till att försändelsen i fråga hölls inne minst sju dagar.
- iii) Den 3 februari 1999 riktade DPAG ytterligare krav på extraavgifter till BPO, denna gång för 224 301 brev som anlönt mellan oktober och december 1998⁽¹⁹³⁾. Det framgår av handlingar i ärendet att DPAG undersökte innehållet i alla dessa försändelser⁽¹⁹⁴⁾. DPAG har bekräftat att dessa försändelser hölls inne av DPAG, medan de adressater som valts ut för att lämna prov på brev kontaktades och innehållet i försändelserna återsändes till DPAG av adressaterna⁽¹⁹⁵⁾. Eftersom detta förfarande tar minst fem–sex dagar i genomsnitt sluter sig kommissionen till att de berörda försändelserna hölls inne minst sju dagar.
- iv) Den 1 mars 1999 skickade DPAG en annan skrivelse till BPO som innehöll krav på erläggande av extraavgift för 1 035 837 brev från Fidelity Investments som DPAG tog emot mellan januari och september 1998. BPO underrättades av DPAG sex månader efter det att det sista av dessa försändelser tagits emot. Det framgår av bevismaterialet i ärendet att DPAG undersökte innehållet i alla dessa försändelser⁽¹⁹⁶⁾. DPAG har bekräftat att dessa försändelser hölls inne av DPAG, medan de adressater som valts ut för att lämna prov på brev kontaktades och innehållet i försändelserna återsändes till DPAG av adressaterna⁽¹⁹⁷⁾. Eftersom detta förfarande tar minst fem–sex dagar i genomsnitt sluter sig kommissionen till att de berörda försändelserna hölls inne minst sju dagar.
- (147) *Gant*: På grundval av bevismaterialet i ärendet och uttalanden från DPAG under förfarandet, kan följande slutsatser dras i fråga om utvecklingen.
- i) DP:s innehållande av 1996 års höstkatalog från Gant meddelades BPO den 16 september 1996. DPAG har underlåtit att för kommissionen avslöja den dag då försändelsen stoppades men hävdar att försändelsen släpptes den 4 oktober 1996. Man kan sluta sig till att DPAG försenade den berörda försändelsen minst 18 dagar.
- ii) DP har självt på formuläret för kontroll av remail angivit att två försändelser från Gant (totalt 2 571 brev) som innehöll 1998 års höstkatalog stoppades den 27 och 28 augusti 1998. BPO underrättades först den 17 september 1998, dvs. efter det att 20 dagar hade gått⁽¹⁹⁷⁾. DPAG har i ett mycket sent skede i förfarandet bekräftat att dessa försändelser vidarebefordrades den 8 september 1998⁽¹⁹⁸⁾. Kommissionen sluter sig därför till att de två försändelserna hölls inne 11 respektive 12 dagar.

- (148) *Multiple Zones*: På grundval av kommissionens dokument i ärendet, kan följande slutsatser dras i fråga om utvecklingen.

Den 11 februari 1999 underrättades BPO av DPAG om att en försändelse stoppats den 4 februari, dvs. sju dagar tidigare. Trots att BPO samma dag gick med på att betala det begärda beloppet, släppte inte DPAG försändelsen förrän den 18 februari. Man kan sluta sig till att försändelsen försenades 14 dagar.

⁽¹⁹¹⁾ Fax från DPAG till BPO av den 11 december 1998 (dokument nr 493 och 494 i kommissionens förteckning).

⁽¹⁹²⁾ DPAG:s skrivelse till kommissionen av den 18 maj 2001, s. 2.

⁽¹⁹³⁾ Kommissionen känner inte till antalet försändelser. Dessa försändelser var förtecknade i en bilaga till DPAG:s skrivelse. Bilagan har inte lämnats in till kommissionen.

⁽¹⁹⁴⁾ Fax från DPAG till BPO av den 3 februari 1999 (dokument nr 929 och 930 i kommissionens förteckning).

⁽¹⁹⁵⁾ DPAG:s skrivelse till kommissionen av den 18 maj 2001, s. 2.

⁽¹⁹⁶⁾ Fax från DPAG till BPO av den 1 mars 1999 (dokument nr 931 och 932 i kommissionens förteckning).

⁽¹⁹⁷⁾ Jfr. avsnittet om Gant – 1998 års höstkatalog i faktadelen ovan.

⁽¹⁹⁸⁾ DPAG:s skrivelse till kommissionen av den 18 maj 2001, s. 3.

- (149) Vad gäller massbrev är det avgörande att avsändarna kan räkna med en rimlig leveranstid. Avsändarna är beroende av att postoperatörer kan tillhandahålla en pålitlig tjänst för att leveransen av breven skall kunna anpassas till annan kommersiell verksamhet. Kommersiella massbrev kan "bli förstörda" genom att en utdragen försening starkt kan minska eller till och med omintetgöra en försändelses kommersiella effekt⁽¹⁹⁹⁾. Att dessa försändelser kan "förstöras" understryker ytterligare skyldigheten för den operatör som innehar monopollet att inte försena utdelningen.
- (150) Den ursprungliga postoperatören som avsändaren anförtrott den första etappen av den internationella tjänsten (dvs. insamlingen, sorteringen och befordran av utgående internationell brevpost) kan komma att lida ekonomiska och kommersiella förluster om den mottagande operatören försenar utdelning av inkommande post under en längre tid. Den sändande postoperatören kan bli tvungen att ersätta kunder och tillförlitligheten i dess internationella tjänster kan komma att ifrågasättas.
- (151) Eftersom DPAG och BPO befinner sig i direkt konkurrens med varandra på den brittiska marknaden för utgående internationell post, har DPAG ett tydligt intresse att hindra en punktlig utdelning av försändelser som skickats av BPO till adressater i Tyskland. Om BPO:s tjänster uppfattas som otillförlitliga och dyra till följd av upprepade avbrott och åläggande av extraavgifter, är det troligt att brittiska avsändare vänder sig till DPAG:s företrädare i Storbritannien i stället, eftersom dessa kan erbjuda billigare och mer tillförlitliga tjänster. Dessutom kommer internationella företag med centraliserade gemenskapstäckande postverksamhet att få incitament att flytta sina europeiska distributionscentra till Tyskland eller att skicka den post som är avsedd för tyska adressater inrikes i stället⁽²⁰⁰⁾.
- (152) DPAG:s påstående att REIMS II-avtalets kvalitetsmål och kontrollsystem skulle göra det omöjligt för DPAG att medvetet försena inkommande internationell post är inte trovärdigt. För det första gäller utdelningsmålen enligt REIMS II-avtalet endast prioriterad post och en stor del av flödet av internationella massbrev. För det andra kontrolleras kvaliteten på varje REIMS II-sigmatärs utdelningstjänster varje år genom att man skickar iväg ett antal testbrev som innehåller en sändare som gör att dessa brev kan spåras. Under 1999 skickades totalt 1 224 sådana testbrev från Storbritannien till Tyskland och år 2000 var antalet 1 290 enligt DPAG⁽²⁰¹⁾. Genom att jämföra ett begränsat antal testbrev med den totala mängd internationell post som skickats från Storbritannien till Tyskland varje år, kan man sluta sig till att de förseningar som beskrivs i detta ärende endast skulle ha marginella effekter på de mål för servicekvaliteten som anges i REIMS II-avtalet. Mot bakgrund av detta drar kommissionen slutsatsen att reglerna i REIMS II-avtalet skulle ha mycket liten begränsande effekt på DPAG:s agerande i detta avseende.

Slutsats

- (153) Vad gäller försändelserna från de fyra företag där det framgår att avsändarna av försändelserna hade sina fasta adresser utanför Tyskland (dvs. Ideas Direct, Fidelity Investments, Gant och Multiple Zones), fanns det inga skäl för DPAG att försena frisläppandet av dessa försändelser mer än vad som är absolut nödvändigt för att identifiera avsändaren. DPAG:s motargument att dessa förseningar delvis förorsakades av BPO:s oförmåga att möta DPAG:s krav är ovidkommande, eftersom dessa krav i sig var omotiverade. Villkoren på vilka DPAG skulle tillhandahålla sin vidarebefordrings- och leveranstjänst för dessa försändelser är därför liktydiga med en konstruktiv vägran att utföra tjänster från DPAG:s sida. Den negativa effekten av dessa avslag förvärrades av de påföljande förseningarna. I vissa fall var dessa förseningar tillräckligt långa för att avsevärt minska försändelsernas kommersiella inflytande.

⁽¹⁹⁹⁾ Jfr. avsnitten om Gant och Multiple Zones avsnitt I.E ovan.

⁽²⁰⁰⁾ Jfr. avsnittet om Fidelity Investments i avsnitt I.E ovan.

⁽²⁰¹⁾ DPAG:s skrivelse till kommissionen av den 11 december 2000, s. 7

- (154) Kommissionen konstaterar att DPAG missbrukade sin dominerande ställning på den tyska marknaden för befordran och utdelning av inkommande internationell brevpост genom att vägra att dela ut dessa försändelser, om inte avsändaren eller den sändande postoperatören går med på att betala hela inrikestariffen. Genom att göra så vägrar DPAG de facto att utföra sina befordrings- och utdelningstjänster. De negativa effekterna av detta fördragsstridiga agerande förstärktes av att DPAG försenade utdelningen under en period som var tillräckligt lång för att avsevärt minska försändelsernas kommersiella inflytande. Kommissionen anser att detta agerande utgör en överträdelse av artikel 82 i EG-fördraget.

Oskäligen försäljningspriser

- (155) Domstolen har fastställt att ett pris som anses för högt i förhållande till det ekonomiska värdet kan utgöra en överträdelse mot artikel 82 i fördraget, om det leder till att parallellhandeln bromsas eller att kunder oskäligen utnyttjas⁽²⁰²⁾.
- (156) Inrikestariffen i Tyskland för prioriterad post i den lägsta viktgruppen är för närvarande 0,56 euro⁽²⁰³⁾. Nuvarande tariff infördes den 1 september 1997. Den tidigare tariffen, som uppgick till 0,51 euro, hade varit oförändrad i åtta år⁽²⁰⁴⁾. Som en av signatärerna till REIMS II-avtalet har DPAG hävdade att den genomsnittliga kostnaden för att dela ut ett inkommande internationellt brev till adressaterna i motsvarande kategori kan uppskattas till 80 % av inrikestariffen. På grundval av nuvarande tariff och den kostnadsbedömning som lämnats av DPAG i egenskap av REIMS II-signatär, kan den genomsnittliga kostnaden uppskattas till 0,45 euro⁽²⁰⁵⁾. När det gäller inkommande internationella brev som DPAG bedömer vara "faktisk" A-B-A-remail, tar DPAG ut hela inrikestariffen (0,56 euro) – ett pris som ligger 25 % över den uppskattade snittkostnaden.

Argument som framförts av Deutsche Post

- (157) Genom att i sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar hänvisa till domen i målet GZS & Citicorp hävdade DPAG att det inte strider mot artikel 82 i fördraget att ta ut hela inrikestariffen minus terminalavgifter för att befördra och dela ut A-B-A-remail. DPAG återopade åter igen att försändelserna i detta fall är jämförbara med dem som undersökts av domstolen. Eftersom alla berörda försändelser enligt DPAG:s uppfattning har tyska avsändare, är det omöjligt att DPAG skulle ha begått en överträdelse mot artikel 82 i fördraget⁽²⁰⁶⁾.
- (158) DP hävdade att DPAG:s genomsnittliga kostnad för att dela ut ett inkommande internationellt brev är minst 80 % av inrikestariffen. Uppskattningen 80 % som DPAG och övriga REIMS II-signatärer talar för i sin anmälan till kommissionen är ett genomsnitt av de beräknade kostnaderna för alla REIMS II-avtalets parter. DPAG hävdade att detta genomsnitt inte kan användas som grund för att uppskatta DPAG:s genomsnittliga kostnader.

Bedömning

- (159) Enligt domstolens rättspraxis kan skäligheten i ett pris prövas genom en jämförelse av detta pris och det ekonomiska värdet av en viss vara eller tjänst som erbjuds. Ett pris som sätts på en nivå, som inte har någon rimlig koppling till det ekonomiska värdet i den tjänst som erbjuds, måste i sig betraktas som för högt, eftersom det leder till ett oskäligt utnyttjande av konsumenterna⁽²⁰⁷⁾. På en marknad som är öppen för konkurrens vore det normalt att använda ett test där den dominerande operatörens pris jämförs med de priser som tas ut av konkurrenterna. Till följd av DPAG:s omfattande monopol kan en sådan prisjämförelse inte göras i detta ärende. Dessutom har DPAG först på senare tid infört ett internt system för kostnadsbokföring som är öppet för insyn och granskning och det saknas därför tillförlitliga uppgifter för den period som är relevant i detta ärende. Följaktligen kan kommissionen inte göra någon detaljerad kostnadsanalys av DPAG:s genomsnittliga kostnader för de berörda tjänsterna under den berörda perioden⁽²⁰⁸⁾. Därför måste en alternativ jämförelsemetod tillämpas.

⁽²⁰²⁾ Dom av den 13 november 1975 i mål 26/75, General Motors mot kommissionen, Reg. 1975, s. 367.

⁽²⁰³⁾ 1,10 mark.

⁽²⁰⁴⁾ 1,00 mark. Källa: DPAG:s pressmeddelande av den 1 augusti 1997 som det publicerades på DPAG:s hemsida.

⁽²⁰⁵⁾ 0,88 mark.

⁽²⁰⁶⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar, s. 38–39.

⁽²⁰⁷⁾ General Motors; United Brands mot kommissionen.

⁽²⁰⁸⁾ REIMS II. Parterna åtog sig att i slutet av 1999 införa ett bokföringssystem som är öppet för insyn och granskning.

- (160) I sin anmälan till kommissionen av REIMS II-avtalet hävdade DPAG och övriga signatärer att den genomsnittliga kostnaden för att befordra och dela ut inkommande internationell post (inklusive en rimlig vinstmarginal) kan vara omkring 80 % av inrikestariffen ⁽²⁰⁹⁾. I sitt beslut om REIMS II-avtalet godtog kommissionen, i avsaknad av tillförlitliga kostnadsuppgifter och under de omständigheter som rädde då, att inrikestariffen utgjorde den lämpligaste mätstickan för att bedöma kostnaden för utdelningen ⁽²¹⁰⁾.
- (161) DP har inte konkretiserat påståendet att dess uppskattade genomsnittliga kostnader för att dela ut ett inkommande internationellt brev i själva verket överstiger de uppskattade 80 % som DPAG (i egenskap av signatär till REIMS II-avtalet) tidigare angivit till kommissionen. Inte heller har DPAG angivit den procentandel som företaget anser vara lämplig för Tyskland.
- (162) I avsaknad av tillförlitliga kostnadsuppgifter anser kommissionen för detta beslut att den uppskattade genomsnittliga kostnaden för utdelning av inkommande internationell post, uttryckt som en procentandel av inrikestariffen, som DPAG och övriga REIMS II-signatärer lämnat i sin anmälan till kommissionen, kan tjäna som riktmärke för att uppskatta DPAG:s kostnader i detta avseende. Som ovan nämnt tar DPAG ut hela inrikestariffen (0,56 euro) för brev som omdefinierats som "faktisk" A-B-A-remail, dvs. ett pris som ligger 25 % över den uppskattade genomsnittliga kostnaden och det uppskattade ekonomiska värdet på den tjänsten. I detta sammanhang skall det understrykas att posttjänster och särskilt de här undersökta massutskickerna innebär att stora volymer skall bearbetas och skickas där vinstmarginalen per enhet är låg. År 1997 uppgick vinstmarginalen per enhet i genomsnitt till 3 % ⁽²¹¹⁾.
- (163) REIMS II-signatärerna lämnade emellertid inga slutliga bevis på att den 80 % inrikestariffen är ett tillförlitligt värde för den genomsnittliga kostnaden för att dela ut inkommande internationell post. Andra avtal om terminalavgifter visar att den genomsnittliga kostnaden i själva verket är lägre. I det nordiska avtalet om terminalavgifter och det bilaterala avtalet om terminalavgifter som slutits av de nederländska och svenska offentliga postoperatörerna, har den fastställts till 70 % av inrikestarifferna ⁽²¹²⁾. Därför intog kommissionen en försiktig ställning och förklarade att parterna inte hade framlagt så övertygande bevis att man kunde konstatera att terminalavgifterna bör ligga på 80 % av inrikesavgifterna. Kommissionen föreskrev följande:
- "Den maximala tillåtna nivån på terminalavgifter som enligt detta beslut är tillåten kommer därför inte att överstiga 70 % av inrikestarifferna, en nivå som inte verkar orimlig ⁽²¹³⁾."
- (164) Om 70 %-nivån tillämpades som riktmärke för det ekonomiska värdet på den berörda tjänsten, låge det pris som tagits ut av DPAG (0,56 euro) 43 % över det uppskattade ekonomiska värdet på tjänsten (0,39 euro) ⁽²¹⁴⁾.
- (165) Posten AB är precis som DPAG en högtariffoperatör som verkar i en medlemsstat med högkostnads-läge. De geografiska förutsättningarna i Sverige (dvs. ett stort men glesbefolkat land) jämfört med dem i Tyskland antyder att kostnaden för utdelning borde vara högre i Sverige än i Tyskland. Trots detta räcker avgifter som uppgår till 70 % av inrikestariffen i Sverige för att täcka Posten AB:s utdelningskostnader. Med tanke på detta är DPAG:s okonkretiserade påstående, att dess kostnader för inkommande internationell brevpost bör överstiga 80 % av inrikestariffen, inte trovärdigt.

Slutsats

- (166) I avsaknad av konkreta bevis på att det genomsnittliga ekonomiska värdet på utdelningen av inkommande internationella brev till företagets tyska adressater överstiger 0,45 euro (80 % av inrikestariffen), sluter sig kommissionen till att det pris som DPAG tagit ut för den inkommande internationell post som företaget anser vara "faktisk" A-B-A-remail (0,56 euro) överstiger det genomsnittliga ekonomiska värdet på tjänsten med minst 25 %.

⁽²⁰⁹⁾ REIMS II.

⁽²¹⁰⁾ REIMS II, punkt 86.

⁽²¹¹⁾ "Modelling and Quantifying Scenarios for Liberalisation", MMD:s studie för kommissionens räkning. Februari 1999, s. 44.

⁽²¹²⁾ Det nordiska avtalet anmäldes till kommissionen den 30 mars 2000 (ärende nr COMP/37.848. Det bilaterala avtalet om terminalavgifter anmäldes av Posten AB och PTT Post den 8 juli 1998 (ärende nr COMP/37.142). Ärendet avslutades efter det att kommissionen den 18 september 1998 skickat en administrativ skrivelse till parterna enligt vilken artikel 81 i EG-fördraget inte var tillämplig.

⁽²¹³⁾ REIMS II, punkt 88.

⁽²¹⁴⁾ 0,77 mark.

- (167) Med tanke på DPAG:s ställning som monopolföretag och med hänsyn till de specifika dragen i posttjänsterna drar kommissionens slutsatsen att den tariff som tas ut av DPAG saknar tillräcklig eller rimlig koppling till faktiska kostnader eller det reella värdet på den utförda tjänsten. DPAG:s prissättning utnyttjar alltså konsumenterna i mycket hög grad och bör därför betraktas som oskäligt försäljningspris enligt artikel 82 i fördraget. Sammanfattningsvis anser kommissionen att DPAG har missbrukat sin dominerande ställning på den tyska marknaden för inkommande brevpost genom att ålägga kunder ett oskäligt försäljningspris som motsvarar hela inrikestariffen. Det kan inte objektivt motiveras att företaget tar ut denna tariff. Därför begår DPAG en överträdelse mot artikel 82 i fördraget, särskilt punkt a i denna.

Begränsning av produktionen, marknader och teknisk utveckling

- (168) Ett företags missbruk av sin dominerande ställning kan omfatta en begränsning av produktionen, marknader eller teknisk utveckling till nackdel för konsumenterna. Av detta följer att ett dominerande företag som begränsar utbudet av en viss tjänst till nackdel för dem som vill utnyttja den kan begå en överträdelse mot artikel 82 i fördraget ⁽²¹⁵⁾. Denna regel är inte blott tillämplig på situationer där det dominerande företaget genom sin monopolställning minskar sitt eget tjänsteutbud för att genom prisökningen öka intäkten, utan också på situationer där de åtgärder som vidtagits av det dominerande företaget begränsar andra företags verksamhet ⁽²¹⁶⁾.

Argument som framförts av DPAG

- (169) I sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar förnekade DPAG att företaget alls skulle ha begränsat sitt tjänsteutbud och hävdade att kommissionen inte lyckats bevisa detta. DPAG kräver endast den ersättning som företaget har rätt till enligt artikel 25 i Världspostkonventionen 1989 och artikel 25 i Världspostkonventionen 1994. DPAG hävdade att om det finns några begränsande effekter på den brittiska marknaden för utgående internationell post till följd av DPAG:s agerande, har DPAG:s åtgärder stöd i den ovannämnda artikeln och de förfaranden som DPAG och BPO har beslutat om ⁽²¹⁷⁾.

Bedömning

- (170) Domstolen har tidigare konstaterat att vissa arrangemang troligen kommer att begränsa marknader till nackdel för konsumenter i enlighet med artikel 82, om de begränsar konkurrenternas möjligheter att konkurrera med det dominerande företaget. ⁽²¹⁸⁾ I sitt beslut i målet *British Telecommunications*, som rörde regler om begränsad återsändning av telexmeddelanden, fann kommissionen att dessa regler utgjorde ett missbruk enligt artikel 82 i fördraget, eftersom de

”...begränsade teleföretagens verksamhet till nackdel för kunder i andra EEG-medlemsstater... ⁽²¹⁹⁾”

- (171) Kommissionen fortsatte att hävda att en sådan begränsning

”...begränsar både utvecklingen av en ny marknad och bruket av en ny teknik till nackdel för reläoperatörer och deras kunder som alltså förhindras att på ett effektivare sätt utnyttja telekommunikationssystemen ⁽²²⁰⁾.”

- (172) Kommissionen har tidigare ansett att ett dominerande företag som satte indirekt press på en konsument att höja sina priser skulle kunna tolkas som att det dominerande företaget ville begränsa produktionen, marknader eller den tekniska utvecklingen till nackdel för konsumenter ⁽²²¹⁾.

- (173) Som ovan nämnt drog domstolen följande slutsats i målet *GZS & Citicorp*.

”Som domstolen har fastslagit i samband med en vägran att sälja åt ett företag som har en dominerande ställning enligt artikel 86 i fördraget, skulle en sådan åtgärd inte stämma överens med målsättningen i artikel 3 g i EG-fördraget [...], vilket förklaras i artikel 86, särskilt andra stycket b och c... ⁽²²²⁾”

⁽²¹⁵⁾ Höfner und Elser, punkt 30.

⁽²¹⁶⁾ Jfr. domen av den 16 december 1975 i de förenade målen 40–48, 50, 54–56, 111, 113 och 114–173 *Coöperative Vereniging "Suiker Unie" UA m.fl mot kommissionen*, Rec. 1975, s. 1663, punkterna 398, 526; Dom av den 6 april 1995 i de förenade målen C-241/91 P och C-242/91 P, *Radio Telefis Eirann (RTE) och Independent Television Publications Ltd (ITP) mot kommissionen*, Rec. s. I-0743.

⁽²¹⁷⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar, s. 39.

⁽²¹⁸⁾ *Suiker Unie*, punkt 526.

⁽²¹⁹⁾ Kommissionens beslut 82/861/EEG, *British Telecommunications*, ärende nr COMP/29.877, EGT L-360, 21.12.1982, s. 36, punkt 30.

⁽²²⁰⁾ *British Telecommunications*, punkt 34.

⁽²²¹⁾ Kommissionens beslut 88/589/EEG, *London European/Sabena*, ärende nr COMP/32.318, EGT L-317, 24.11.1988, s. 47, punkterna 29–30.

⁽²²²⁾ Kommissionens undertrykning. *GZS & Citicorp*, punkterna 59–60.

- (174) Domstolen klargjorde alltså att en begränsning av postutdelningen, med påföljden att avsändarens kommersiella verksamhet på den mottagande postoperatörens territorium påverkas negativt, kan utgöra missbruk enligt artikel 82 i fördraget.
- (175) De omtvistade försändelserna från Ideas Direct, Fidelity Investments, Gant och Multiple Zones härrörde som ovan nämnt från avsändare utanför Tyskland. DPAG:s argument att förseningarna delvis var en följd av de förfaranden som överenskommits mellan DPAG och BPO är ovidkommande. För det första var dessa arrangemang en direkt följd av DPAG:s omotiverade krav. För det andra påtvingades BPO dessa arrangemang av DPAG. Till följd av att DPAG vägrade dela ut post om inte företagens orimliga villkor uppfylldes, hade BPO inget annat alternativ än att böja sig för DPAG:s vilja.
- (176) I enlighet med domstolens rättspraxis anser kommissionen att innehållen post, extraavgifter och förseningar på kort sikt direkt begränsar kapaciteten på den tyska marknaden för befördran och utdelning av inkommande internationell brevpост. De avgifter som ålagts sändande operatörer och – direkt eller indirekt – avsändarna leder till kostandsökningar som inte kan motiveras. Därför påverkas avsändarna, den sändande postoperatören och slutligen konsumenterna negativt av DPAG:s strategi.
- (177) På grund av de frekventa avbrotten och den sjunkande kvaliteten på tjänsten kommer missnöjda kunder på lång sikt att avskräckas från att anlita postoperatörer i Storbritannien att befördra post med slutdestination Tyskland. DPAG sätter indirekt press på postoperatörerna i Storbritannien att höja sina tariffer. För att tackla den uppkomna kostnadsökningen måste brittiska postoperatörer avsevärt öka sina internationella tariffer mellan Storbritannien och Tyskland. Följaktligen begränsar DPAG produktionen av utgående internationella brevtjänster från Storbritannien.

Slutsats

- (178) Vad gäller DPAG:s hantering av internationell brevpост från Storbritannien, anser kommissionen att DPAG i) begränsar produktionen av tjänster på den tyska marknaden för inkommande internationell brevpост till nackdel för konsumenterna, och ii) begränsar postoperatörernas möjligheter att konkurrera på den brittiska marknaden för utgående internationell brevpост till Tyskland till nackdel för konkurrenterna. DPAG:s agerande i detta avseende innebär därför en överträdelse mot artikel 82 i fördraget, särskilt stycke b) i denna.

F. Effekt på handeln mellan medlemsstaterna

- (179) Handeln mellan medlemsstaterna påverkas på grund av att den internationella posten är just internationell.

G. Artikel 86.2 i eg-fördraget

- (180) Så länge postoperatörer har en lagstadgad skyldighet att erbjuda vissa tjänster, kan de betraktas som företag som anförtrots att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse enligt artikel 86.2 i fördraget. Om detta är fallet är konkurrensreglerna endast tillämpliga om detta inte hindrar dem att utföra de specifika uppgifter som anförtrots dem. Undantaget i artikel 86.2 är inte tillämpligt om utvecklingen av handeln påverkas så mycket att det står i strid med gemenskapens intressen.

Argument som anförts av DPAG

- (181) Innan kommissionen gjorde sitt meddelande om invändningar den 25 maj 2000, åberopade aldrig DPAG undantaget i artikel 86.2 för att motivera sitt agerande i detta ärende. I sitt svar på kommissionens meddelande om invändningar hävdade DPAG att företaget alltid åberopar denna regel i relevanta förfaranden. Denna regel åberopades av DPAG i målet GZS/Citicorp, särskilt i samband med försändelser från Citicorp som enligt DPAG:s uppfattning inte skilde sig från försändelserna i detta ärende.
- (182) I sin dom i målet GZS/Citicorp fastslog domstolen att så länge det inte finns något system för terminalavgifter som täcker den mottagande offentliga postoperatörens kostnader, är tillämpningen av artikel 25 i Världspostkonventionen 1989 ett nödvändigt instrument som DPAG kan använda för att tillhandahålla tjänster av allmänt ekonomiskt intresse. Därför kan inte kommissionen tillämpa artikel 82 på ett sätt som begränsar DPAG:s möjligheter att med stöd i artikel 25 i Världspostkonventionen 1989 ta ut hela inrikestariffen ⁽²²³⁾.

Bedömning

- (183) DPAG måste anses vara ett företag som tillhandahåller tjänster av allmänt ekonomiskt intresse i enlighet med artikel 86.2 i fördraget. Som ovan nämnt har avsändarna till de omtvistade försändelserna inte sina fasta adresser i Tyskland. Domstolens synpunkter i målet GZS/Citicorp om artikel 86.2 i fördraget är därför ovidkommande i detta ärende. Detta beslut begränsar inte DPAG:s rättigheter att rättmätigt åberopa artikel 25 i Världspostkonventionen 1994 och artikel 43 i Världspostkonventionen 1999.
- (184) Kommissionen anser att DPAG endast skulle kunna stödja sig på artikel 86.2 om det – på grundval av öppen, detaljerad och tillförlitlig intern kostnadsbokföring samt tillförlitliga marknadsuppgifter – kunde påvisas att tillämpningen av konkurrensregler i detta ärende skulle hindra DPAG:s verksamhet i sådan grad den allmänna tjänstens äventyrades under finansiellt balanserade förhållanden. DPAG har inte lyckats visa hur och i vilken omfattning den finansiella balansen i DPAG:s räkenskaper skulle påverkas.
- (185) Kommissionen anser att DPAG:s förmåga att fullfölja sina åligganden att tillhandahålla tjänster av allmänt intresse inte skulle äventyras av att konkurrensreglerna tillämpades i detta ärende. För det första genererar inkommande internationell post från Storbritannien endast en mycket liten del av DPAG:s totala intäkter. För det andra höjs posttarifferna i Tyskland och DPAG:s brevidision är mycket lönsam ⁽²²⁴⁾. För det tredje är DPAG:s totala finansiella styrka avsevärd.
- (186) Kommissionen anser under alla omständigheter att DPAG:s missbruk av sin ställning påverkar utvecklingen av handeln i en omfattning som strider mot gemenskapens intressen. Därför är undantaget från artikel 86.2 inte tillämpligt.

H. Artikel 3 i förordning nr 17

- (187) Enligt artikel 3 i förordning nr 17 kan kommissionen när den, efter ansökan eller på eget initiativ, konstaterar en överträdelse av bestämmelserna i fördragets artikel 82 ålägga de berörda företagen eller företagssammanslutningarna att upphöra med överträdelsen.
- (188) Den "materiella" definitionen av avsändaren, som den tolkas av DPAG i detta ärende, och de åtgärder som vidtagits av DPAG vid tillämpningen av denna definition, är oförenliga med gemenskapslagstiftningen. Det missbruk av en dominerande ställning som beskrivs ovan har åtminstone pågått sedan september 1996, dvs. den tidpunkt då det i detta fall tidigast finns bevis på att normal internationell post har hållits inne, avgiftsbelagts och försenats av DPAG ⁽²²⁵⁾. Avtalet mellan parterna från oktober 2000 innehåller ingen tillfredsställande lösning för DPAG:s framtida hantering av inkommande internationell post. ⁽²²⁶⁾ Fastän avtalet kommer göra att förseningarna troligen inte kommer att förekomma så ofta i framtiden, fortsätter DPAG att avgiftsbelägga vanlig internationell post som den klassificerar som "virtuell" A-B-A-remail. Den garanti som DPAG lämnade den 1 juni 2001 innebär inte att överträdelsen ovan omelbart upphör ⁽²²⁷⁾. Missbruket måste därför betraktas som pågående.

⁽²²³⁾ DPAG:s svar på kommissionens meddelande om invändningar, s. 40.

⁽²²⁴⁾ Jfr. avsnitt I.B ovan.

⁽²²⁵⁾ Jfr. avsnitt I.E "Gant – 1996 års höstkatalog", ovan.

⁽²²⁶⁾ Jfr. avsnitt I.F. ovan.

⁽²²⁷⁾ Jfr. avsnitt I.G. – "Garanti" ovan. Enligt punkt iv) i DPAG:s garanti börjar den gälla tre månader efter det att kommissionens beslut har meddelats DPAG.

- (189) Kommissionen måste säkerställa att DPAG verkligen permanent kommer att upphöra med de överträdelser som beskrivs i avsnitt II.E ovan. För att garantera att DPAG i framtiden avstår från åtgärder som kan ha samma syfte eller effekt, anser kommissionen det nödvändigt att fatta ett beslut om detta.

I. Artikel 15 i förordning nr 17

- (190) Enligt artikel 15 i förordning nr 17 får kommissionen ålägga företag och företagssammanslutningar böter om högst en miljon beräkningsenheter, eller ett högre belopp som dock inte får överstiga tio procent av föregående räkenskapsårs omsättning för varje företag som har deltagit i överträdelsen av EG-fördragets artikel 82.
- (191) DP måste ha varit medvetet om att företagets agerande, dvs. innehållandet, avgiftsbeläggandet och förseningen av ett stort antal internationella brevfrändelser från andra medlemsstater, avsevärt hämmade det fria postflödet mellan Storbritannien och Tyskland och att detta agerande negativt påverkade konkurrensen till nackdel för BPO och avsändarna. Mot bakgrund av detta sluter sig kommissionen till att DPAG åtminstone begick överträdelsen av försumlighet.
- (192) En överträdelse av konkurrensreglerna liknande den nuvarande skulle normalt bestraffas med böter som varierar i förhållande till överträdelsens allvar och varaktighet. I vissa fall kan kommissionen emellertid belägga det företag som begått överträdelsen med ett symboliskt bötesbelopp. Av följande skäl anser kommissionen det lämpligt att belägga DPAG med böter på endast 1 000 euro:
- (193) DPAG har agerat på ett sätt som – åtminstone delvis – är förenligt med tysk rättspraxis. Trots att kommissionen anser att DPAG:s agerande i vissa avseenden går utöver vad som med säkerhet kan avgöras utifrån tysk rättspraxis, måste slutsatsen dras att denna rättspraxis resulterade i en situation där rättsläget var osäkert. Vid den tidpunkt då de flesta innehållandena, avgiftsbeläggandena och förseningarna ägde rum, fanns ingen rättspraxis för det specifika området internationella brevpост-tjänster. Genom den garanti som lämnats av DPAG införs slutligen ett detaljerat förfarande för behandling av inkommande internationella brevfrändelser som innebär att praktiska svårigheter avlägsnas samtidigt som det blir lättare att upptäcka eventuella framtida överträdelser.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Deutsche Post AG har överträtt artikel 82 i EG-fördraget genom att hålla inne, avgiftsbelägga och försena inkommande internationell brevpост från Förenade kungariket som sänts av avsändare utanför Tyskland men som innehåller hänvisningar till en adress i Tyskland.

Artikel 2

Deutsche Post AG skall omgående upphöra med den i artikel 1 omnämnda överträdelsen, såvida detta inte redan har gjorts, och skall i framtiden avstå från att upprepa något av det agerande som beskrivs i artikel 1.

Artikel 3

På grund av den i artikel 1 nämnda överträdelsen fastställs härmed ett bötesbelopp på [...] euro för Deutsche Post AG.

Böterna skall erläggas inom tre månader räknat från dagen för mottagandet av detta beslut till Europeiska gemenskapernas kommissions bankkonto nr 642-0029000-95 (IBAN BE76 6420 0290 0095; SWIFT: BBVABEBB) i Banco Bilbao Vizcaya Argentaria BBVA, Avenue des Arts 4, B-1040 Bryssel. Efter utgången av denna period börjar ränta automatiskt att löpa enligt den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpade på sina refinansieringstransaktioner den första arbetsdagen i den månad då detta beslut antogs, med tillägg av 3,5 procentenheter, nämligen 8,05 %.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till:

Deutsche Post AG
Heinrich-von-Stephan-Straße 1,
D-53175 BONN

Artikel 5

Detta beslut utgör en verkställbar rättsgrund enligt artikel 256 i EG-fördraget.

Utfärdat i Bryssel den 25 juli 2001.

På kommissionens vägnar

Mario MONTI

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION

av den 7 december 2001

om principer för användning av "SOLVIT" — problemlösningsnätverket för den inre marknaden

[delgivet med nr K(2001) 3901]

(Text av betydelse för EES)

(2001/893/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION UTFÄRDAR DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 211 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 3 i fördraget uppställs målet att upprätta en inre marknad genom att hindren för fri rörlighet för varor, personer, tjänster och kapital avskaffas mellan medlemsstaterna för att skapa den s.k inre marknaden. Det skulle gagna både medborgare och företag, särskilt småföretagen, om det fanns ett sätt att informellt lösa problem som uppstår då regler som är avsedda att uppnå detta mål inte tillämpas korrekt.
- (2) Enligt Handlingsplanen för den inre marknaden från 1997 ⁽¹⁾ skall medlemsstaterna upprätta kontaktpunkter för medborgarna och företagen, vars uppgift är att handlägga specifika problem i samband med den inre marknaden. Medlemsstaterna har även upprättat s.k. samordningscentraler, som skall samarbeta för att lösa gränsöverskridande problem som förorsakas av att reglerna för den inre marknaden tillämpas felaktigt av de nationella myndigheterna (problemlösningsnätverket).
- (3) Problemlösningsnätverket har nu fungerat i tre år. Genom Rådgivande kommittén för den inre marknaden har medlemsstaterna och kommissionen gjort en utvärdering av hur effektivt nätverket är. Deras slutsats är att en av nätverkets största svagheter är att alla ärenden inte behandlas med samma omsorg och att utomstående har svårt att förstå hur det fungerar.
- (4) Kommissionen har beskrivit sina tankar om för problemlösning i sitt meddelande Effektiv problemlösning på den inre marknaden (SOLVIT) ⁽²⁾. Där föreslås en ny metod, som kallas "SOLVIT." Det föreslås att nätverket skall göras mer effektivt genom att en gemensam online-databas skapas. Samordningscentralerna i medlemsstaterna kommer att registrerar och följa ärendena, vilket kommer att vara mer effektivt och göra det lättare för medborgarna att förstå hur det fungerar.

- (5) Gemensamma principer bör fastställas för att säkerställa att SOLVIT är lyhört för medborgarnas och företagens behov samt att de insatser som görs av en medlemsstat matchas av motsvarande insatser i övriga medlemsstater. Dessutom bör medlemsstaterna säkerställa att tillräckliga mänskliga och ekonomiska resurser finns tillgängliga, så att samordningscentralerna kan handlägga ett ökande antal ärenden, tillhandahålla användarna tjänster av hög kvalitet och sprida upplysningar om verksamheten.
- (6) Europaparlamentet, rådet ⁽³⁾, samt Ekonomiska och sociala kommittén ⁽⁴⁾ samt Regionkommittén ⁽⁵⁾ har alla understrukit behovet av mer effektiva problemlösning-instrument.
- (7) Ett av målen med den nyligen utkomna vitboken om styrelseformer ⁽⁶⁾ är att medborgarna och företagen bättre skall kunna identifiera sig med unionen. De nationella myndigheterna och domstolarna påminns också om sin skyldighet att genomföra och tillämpa gemenskapslagstiftningen.
- (8) Eftersom SOLVIT är ett nätverk för informell problemlösning bör det endast handlägga ärenden som inte omfattas av rättsliga åtgärder nationellt eller på gemenskapsnivå. En sökande har alltid möjlighet att när som helst välja ett sådant förfarande och ärendet kommer i ett sådant fall att registreras som avslutat i databasen. Om det finns andra effektiva gränsöverskridande instrument för problemlösning skall SOLVIT inte ersätta dessa utan istället styra över ärendena till dessa instrument.
- (9) Framgångsrik problemlösning krävers att medlemsstaternas samordningscentraler samarbetar med varandra. Samordningscentralen i sökandens medlemsstat bör förvissa sig om att ärendet är välgrundat och att all relevant information finns tillgänglig. Därefter ankommer det på samordningscentralen i den medlemsstat där problemet uppkommit att vidta lämpliga åtgärder för att lösa detta.

⁽¹⁾ CSE (97) 1 slutlig, 4.6.1997.⁽²⁾ KOM (2001) 702 slutlig av den 27.11.2001.⁽³⁾ Rådets slutsats av den 30 maj 2001.⁽⁴⁾ ESK 702/2001, 30-31 maj 2001.⁽⁵⁾ Reg.kommittén 200/2001 vers. 2, av den 14-15 november 2001.⁽⁶⁾ KOM(2001) 428, 25.4.2001.

- (10) Båda samordningscentralerna bör bekräfta att ärendet är välgrundat och att de kommer att göra sitt yttersta för att lösa problemet inom en fastställd tidsperiod som i undantagsfall kan förlängas.
  - (11) Sökandena bör i förväg få information om hur ärendena handläggs och vilka tidsfristergränser som gäller. De bör bli påminnas om att det kan finnas andra mer formella sätt att få rättelse, t.ex. genom ett rättsligt förfarande. För att kunna utnyttja ett sådant formellt förfarande måste kanske ärendet behöva överlämnas inom vissa tidsfristergränser som inte upphör att gälla som en följd av att SOLVIT utnyttjas. Sökande behöver inte acceptera föreslagna lösningar. Eftersom SOLVIT är ett informellt problemlösningssinstrument för problemlösning, finns det inte några möjligheter för den sökande att ifrågasätta föreslagna lösningar.
  - (12) Alla föreslagna lösningar bör vara helt i full överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen. Kommissionen förbehåller sig rätten att vidta åtgärder mot medlemsstater om den bedömer att detta inte är fallet.
  - (13) Alla nödvändiga åtgärder bör vidtas för att skydda konfidentiell information.
  - (14) Principerna i denna rekommendation bör tillämpas från den tidpunkt då online-databasen tas i drift.
2. hem-samordningscentral: samordningscentral i den medlemsstat där det gränsöverskridande problemet lades fram,
  3. huvudansvarig samordningscentral: samordningscentral i den medlemsstat där det gränsöverskridande problemet uppkom,
  4. gränsöverskridande problem: problem som en enskild person eller ett företag stöter på i en medlemsstat och som innebär att reglerna för den inre marknaden tillämpas av en myndighet i en annan medlemsstat. Detta omfattar situationer där en medborgare eller ett företag som har en administrativ anknytning (nationalitet, utbildning, etablering etc.) till en medlemsstat redan befinner sig i den andra medlemsstaten där problemet uppkommer,
  5. reglerna för den inre marknaden: de bestämmelser som gäller för att den inre marknaden skall fungera i den mening som avses i artikel 14.2 i fördraget,
  6. rättsligt förfarande: formellt förfarande för att lösa en tvist inför domstol eller ett domstolsliknande organ,
  7. sökande: en enskild person eller ett företag som har överlämnat ett gränsöverskridande problem till en samordningscentral.

II. PRINCIPER

A. Hem-samordningscentral

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

I. ALLMÄNT

A. Syfte och tillämpningsområde

I denna rekommendation som riktar sig till medlemsstaterna uppställs principer som för medlemsstaternas samordningscentraler bör följa när de handlägger gränsöverskridande problem som rör tillämpningen av reglerna för den inre marknaden som en del av SOLVIT-nätverket.

Den gäller inte ärenden som omfattas av ett rättsligt förfarande nationellt eller på gemenskapsnivå.

B. DEFINITIONER

I denna rekommendation avses med:

1. samordningscentral: administrativ enhet i en medlemsstat med ansvar för att handlägga gränsöverskridande problem som läggs fram av enskilda personer eller för,

3. När ett ärende införs in i databasen bör hem-samordningscentralen ställa all relevant information till förfogande för den huvudansvariga samordningscentralen, så att ärendet kan lösas snabbt, dock med beaktande av kraven på sekretess i punkt H.
4. Hem-samordningscentralen bör hålla kontakt med den sökande tills problemet är löst.

- a) de faktiska omständigheterna,
- b) om ärendet skulle kunna lösas bättre på något annat sätt, t.ex. genom Euro Info Centre-nätverket,
- c) om ett rättsligt förfarande vore lämpligare

Ärendet bör inte föras in i databasen om ett rättsligt förfarande redan pågår. Om en sökande under ärendets gång beslutar att inleda ett rättsligt förfarande bör ärendet genast avlägsnas från databasen.

B. Huvudansvarig samordningscentral

1. Den huvudansvariga samordningscentralen bör bekräfta att den mottagit ärendet inom en vecka och sända det vidare till en behörig avdelning för handläggning. Ytterligare information som behövs bör så snart som möjligt begäras från hem-samordningscentralen. Om den huvudansvariga samordningscentralen inte åtar sig ett fall, bör detta automatiskt registreras i databasen liksom skälen för detta. Hem-samordningscentralen bör informera den sökande som kan föra ärendet vidare inom ramen för ett mer formellt förfarande.
2. Den huvudansvariga samordningscentralen bör ta på sig ansvaret för att lösa det gränsöverskridande problemet.

C. Information till den sökande

1. Hem-samordningscentralen bör informera de sökande i förväg om förfarandet och om tidsfrister. Detta bör omfatta också information om att det kan finnas mer formella möjligheter till upprättelse nationellt och på gemenskapsnivå. Det bör påpekas att det enligt nationell lagstiftning kan finnas vissa tidsfristergränser som måste respekteras för att de sökande inte skall gå miste om sina juridiska rättigheter och att SOLVIT inte inverkar på dessa tidsfrister.
2. Sökande bör också informeras om att de inte behöver acceptera föreslagna lösningar. Det går dock inte att ifrågasätta föreslagna lösningar inom SOLVIT. Om ett problem inte kan lösas genom SOLVIT eller om en föreslagen lösning anses vara oacceptabel kan en sökande fortfarande inleda ett rättsligt förfarande, om så önskas. Om det formella förfarandet inleds under problemlösningsfasen, kommer detta att resultera i att ärendet avlägsnas från SOLVIT.

D. Tillträde till SOLVIT-databasen

1. Hem-samordningscentralen och den huvudansvariga samordningscentralen bör kunna registrera information i SOLVIT-databasen och avsluta ärendet.
2. De andra samordningscentralerna bör bara kunna läsa den information som finns i ärendet, som kommer att görasvara anonymt. Sökande bör kunna läsa sina ärenden.

E. Tidsfrister

1. Så snart den huvudansvariga samordningscentralen bekräftar att ärendet kommer att tas upp, bör databasen ange ett datum då problemet bör vara löst anges. Tidsfristen för att lösa problem bör vara tio veckor.

2. I undantagsfall får hem-samordningscentralen och den huvudansvariga samordningscentralen komma överens om att förlänga tidsfristen med upp till högst fyra veckor, om de anser att det är troligt att en lösning kan nås inom denna tid.

F. Informationsutbyte och kommunikation

1. Den huvudansvariga samordningscentralen bör göra sitt yttersta för att lösa ärendet i nära samarbete med övriga delar av förvaltningen.
2. E-post och andra snabba kommunikationsmedel bör utnyttjas så mycket som möjligt.
3. Den huvudansvariga samordningscentralen bör hålla hem-samordningscentralen informerad om hur ärendet utvecklas. Den bör löpande uppdatera uppgiftsinformation i databasen så snart något händer, dock minst en gång i månaden.
4. Hem-samordningscentralen och den huvudansvariga samordningscentralen bör komma överens om vilket språk de kommer att använda för att kommunicera med varandra, med beaktande av att syftet är att i den sökandes intresse lösa problem genom informella kontakter så snabbt och enkelt som möjligt.
5. Hem-samordningscentralen bör vid behov ansvarar för översättningar av dokument som inöverlämnas av sökanden.

G. Resultat av ärenden

1. Alla föreslagna lösningar bör vara i full överensstämmelse med gemenskapslagstiftningen. Kommissionen förbehåller sig rätten att vidta åtgärder mot medlemsstater om den bedömer att detta inte är fallet.
2. När ett gränsöverskridande problem löses inom tidsfristen bör både hem-samordningscentralen och den huvudansvariga samordningscentralen bekräfta att ärendet är löst och registrera detta i databasen. Den huvudansvariga samordningscentralen bör informera hem-samordningscentralen om hur de sökanden kan dra nytta av lösningen.
3. Om den huvudansvariga samordningscentralen finner att den berörda medlemsstaten har följt reglerna för den inre marknaden och att ärendet är ogrundat, bör den registrera detta i databasen. Hem-samordningscentralen skall informera sökanden om skälen. Den sökande kan om han så önskar föra ärendet vidare inom ramen för ett mer formellt förfarande.

H. Sekretess

1. Hem-samordningscentralen bör normalt uppge sökandens identitet för den huvudansvariga samordningscentralen så att problemlösningen underlättas. Sökanden bör informeras om detta då förfarandet inleds och ges möjlighet att göra invändningar och sökandens identitet bör i det fallet inte uppges.
2. Den huvudansvariga samordningscentralen bör använda den information som sökanden tillhandahåller endast för att lösa det aktuella ärendet.
3. Nödvändiga åtgärder bör vidtas för att skydda kommersiellt känsliga uppgifter eller personliga uppgifter under hela förfarandet och särskilt vid överföringar av uppgifter via nätverket.

III. TIDPUNKT FÖR TILLÄMPNING OCH ADRESSATER

Denna rekommendation gäller från och med den 1 juni 2002.

Denna rekommendation riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdad i Bryssel den 7 december 2001.

På kommissionens vägnar

Frederik BOLKESTEIN

Ledamot av kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 13 december 2001

om gemenskapens bidrag för 2001 till finansieringen av ett bekämpningsprogram mot skadegörare på växter och växtprodukter i de franska utomeuropeiska departementen

[delgivet med nr K(2001) 4267]

(Endast den franska texten är giltig)

(2001/894/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättande av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1452/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för de franska utomeuropeiska departementen, ändring av direktiv 72/462/EEG samt upphävande av förordning (EEG) nr 525/77 och förordning (EEG) nr 3763/91 (Poseidom) ⁽¹⁾, särskilt artikel 20.3 i denna,

med beaktande av de program som Frankrike lämnat in för bekämpning av skadegörare på växter och växtprodukter i de franska utomeuropeiska departementen, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens beslut 93/522/EEG av den 30 september 1993 om definition av vilka åtgärder som berättigar till bidrag från gemenskapen till program för bekämpning av skadegörare på växter eller växtprodukter i de franska utomeuropeiska departementen samt Azorerna och Madeira ⁽²⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 96/633/EG ⁽³⁾, anges de åtgärder som kan komma i fråga för gemenskapsfinansiering i fråga om bekämpningsprogram mot skadegörare på växter och växtprodukter i de franska utomeuropeiska departementen samt på Azorerna och på Madeira.
- (2) De särskilda odlingsvillkoren i de franska utomeuropeiska departementen kräver särskild uppmärksamhet. Åtgärder på växtproduktionsområdet, särskilt på växtskyddsområdet, bör vidtas eller förstärkas i de regionerna.
- (3) Kostnaderna för de växtskyddsåtgärder som skall vidtas eller förstärkas är särskilt höga.
- (4) De behöriga franska myndigheterna har lagt fram ett program med dessa åtgärder för kommissionen. I detta program anges närmare de mål som skall uppnås, de åtgärder som skall genomföras, deras varaktighet och kostnaden för dessa för att gemenskapen eventuellt skall bidra till finansieringen av dem.

- (5) Gemenskapens finansiella bidrag kan täcka upp till 60 % av de godkända kostnaderna. Detta finansiella bidrag täcker inte skyddsåtgärder för bananer.
- (6) De åtgärder för växtskydd i de franska utomeuropeiska departementen som fastställs i de samlade programplaneringsdokumenten för perioden 2000/2006 enligt rådets förordning (EG) nr 1257/1999 ⁽⁴⁾ och 1260/1999 ⁽⁵⁾ kan inte vara identiska med de som ingår i detta program.
- (7) Åtgärderna som föreskrivs i Europeiska gemenskapens ramprogram för forskning och teknisk utveckling får inte vara desamma som de som ingår i detta program.
- (8) De tekniska uppgifter som Frankrike tillhandahållit har gjort det möjligt för Ständiga kommittén för växtskydd att analysera situationen på ett riktigt och uttömmande sätt.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemenskapens finansiella bidrag till det officiella bekämpningsprogrammet mot skadegörare på växter och växtprodukter i de franska utomeuropeiska departementen som föreslås av Frankrike för 2001 godkänns härmed.

Artikel 2

Det officiella programmet består av tre delprogram.

1. Ett delprogram som utarbetats för departementet Guadeloupe och som avser tre åtgärder:
  - Ett fytoanitært centrum i Guadeloupe där försök, studier och experiment utförs.
  - Bekämpning av de viktigaste skadegörarna på växter.
  - En övervakningsplan för bekämpningsmedelsrester på frukt och grönsaker.

⁽¹⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 11.⁽²⁾ EGT L 251, 8.10.1993, s. 35.⁽³⁾ EGT L 283, 5.11.1996, s. 58.⁽⁴⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 80.⁽⁵⁾ EGT L 161, 26.6.1999, s. 1.

2. Ett delprogram som utarbetats för departementet Guyana och som avser två åtgärder:
  - Diagnostik av växtskyddsrisiker och god jordbrukssed.
  - Biologisk kontroll och miljö.
3. Ett delprogram som utarbetats för departementet Martinique och som avser tre åtgärder:
  - Utvärdering av växtskydd och diagnostik.
  - Övervakning av den fytosanitära statusen, särskilt för Anthurium.
  - Utveckling av integrerade bekämpningsåtgärder.

Artikel 3

Gemenskapens finansiella bidrag till det program som Frankrike lämnat in för 2001 skall vara 60 % av kostnaderna i samband med bidragsberättigande åtgärder enligt definitionen i kommissionens beslut 93/522/EEG, dock högst 200 000 euro (utan moms).

Finansieringsplanen för programkostnaderna återfinns i bilaga I till detta beslut.

Artikel 4

Ett förskott på 100 000 euro skall betalas till Frankrike.

Artikel 5

Gemenskapsstödet avser kostnader för bidragsberättigande åtgärder i samband med verksamheter som omfattas av det nuvarande programmet och för vars genomförande Frankrike skall ha anslagit nödvändiga finansiella medel mellan den 1

oktober och den 31 december 2001. Tidsfristen för slutbetalning i samband med dessa verksamheter är den 30 september år 2002 och i händelse av obefogad försening kan rätten till gemenskapsfinansiering gå förlorad.

Om det skulle visa sig bli nödvändigt att förlänga tidsfristen för utbetalning skall den behöriga myndigheten lämna in en ansökan, tillsammans med nödvändiga ändringar, innan slutligt datum fastställs.

Artikel 6

Bestämmelser om finansieringen av programmet, förenlighet med gemenskapspolitiken och de uppgifter som Frankrike skall lämna till kommissionen återfinns i bilaga II.

Artikel 7

Eventuell offentlig upphandling avseende investeringar som omfattas av detta beslut skall omfattas av gemenskapslagstiftningen.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till Republiken Frankrike.

Utfärdat i Bryssel den 13 december 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR 2001

(i euro)

	Stödberättigande kostnader 2001		
	EG	Nationella	Totalt
Guadeloupe	68 400	45 600	114 000
Guyana	53 351	35 568	88 919
Martinique	78 249	52 165	130 414
Totalt	200 000	133 333	333 333

BILAGA II

I. TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER FÖR PROGRAMMET

A. FINANSIELLA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Kommissionens avsikt är att upprätta ett verkligt samarbete med de myndigheter som ansvarar för genomförandet av programmet. I överensstämmelse med programmet skall dessa myndigheter vara de som anges nedan.

Åtagande och betalning

2. Frankrike skall säkerställa att alla officiella eller privata organ som deltar i förvaltningen och genomförandet av de åtgärder som delfinansieras av gemenskapen bevarar tillräckliga bokföringsuppgifter för alla transaktioner för att underlätta gemenskapens och de nationella kontrollmyndigheternas granskning av kostnaderna.
3. Det inledande budgetåtagandet skall grundas på en vägledande finansieringsplan. Detta åtagande skall göras för ett år.
4. Åtagandet görs när beslutet om godkännande av stödet antas av kommissionen enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 18 i rådets direktiv 2000/29/EG⁽¹⁾.
5. När åtagandet gjorts skall ett första förskott på 100 000 euro betalas ut.
6. Återstoden på 100 000 euro skall betalas efter det att en slutrapport över verksamheten med en detaljerad redovisning av de totala kostnaderna har lagts fram för och godkänts av kommissionen.

Myndigheter ansvariga för genomförandet av programmet:

— För den centrala förvaltningen:

Ministère de l'agriculture et de la pêche
Sous-direction de la protection des végétaux
251, rue de Vaugirard
F-75732 Paris Cedex 15

— För den lokala förvaltningen:

Guadeloupe:

Ministère de l'agriculture et de la pêche
Direction de l'agriculture et de la forêt
Jardin Botanique
F-97109 Basse Terre Cedex

Martinique:

Ministère de l'agriculture et de la pêche
Direction de l'agriculture et de la forêt
Jardin Desclieux
B.P. 642
F-97262 Fort de France Cedex

Guyana:

Ministère de l'agriculture et de la pêche
Direction de l'agriculture et de la forêt
Cité Rebard
Route de Baduel
B.P. 746
F-97305 Cayenne Cedex

7. De faktiska kostnaderna skall framläggas för kommissionen, fördelade på typ av åtgärd eller delprogram som visar förhållandet mellan den vägledande finansieringsplanen och de faktiska kostnaderna. Om Frankrike har tillräcklig datoriserad bokföring är detta godtagbart.
8. Alla betalningar av stöd som beviljats av gemenskapen inom ramen för detta beslut skall utbetalas till den myndighet som utsetts av Frankrike och som också skall vara ansvarig för återbetalning till gemenskapen av eventuella överskottsbelopp.

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1.

9. Alla ekonomiska åtaganden och betalningar skall ske i euro.

Finansieringsplaner inom ramen för gemenskapsstöd och beloppen för gemenskapens stöd skall uttryckas i euro. Utbetalningarna skall göras till:

Ministère du Budget
Direction de la comptabilité publique
Agence comptable centrale du Trésor
139, rue de Bercy
F-75572 Paris Cedex 12
N° E 478 98 Divers

Finansiell kontroll

10. Kontroller kan utföras av kommissionen eller av Europeiska gemenskapernas revisionsrätt på begäran av denna. Frankrike och kommissionen skall omedelbart utbyta all relevant information om resultaten.
11. Under en treårsperiod efter den sista betalningen som rör stödformer skall den för genomförandet ansvariga myndigheten ställa alla verifikationer för kostnaderna i samband med åtgärden till kommissionens förfogande.
12. När Frankrike lämnar in begäran om betalning skall alla officiella rapporter om kontrollen av denna åtgärdsform ställas till kommissionens förfogande.

Nedsättning, innehållande och indragning av bidrag

13. Frankrike skall bestyrka att gemenskapsfinansieringen använts till planerat ändamål. Om genomförandet av en verksamhet eller en åtgärd inte tycks berättiga till mer än en del av det finansiella bidrag som har tilldelats skall kommissionen omedelbart återkräva det utestående beloppet. Vid tvist skall kommissionen undersöka fallet och särskilt begära av Frankrike eller av de myndigheter som utsetts av Frankrike för genomförandet av verksamheten att framlägga sina synpunkter inom två månader.
14. Kommissionen kan sätta ned eller hålla inne bidraget för en åtgärd om undersökningen bekräftar förekomsten av oegentligheter. Särskilt gäller detta vid en betydande ändring som påverkar karaktären och förhållandena vid genomförandet av åtgärden och för vilken kommissionens godkännande inte har begärts.

Återvinnande av oriktiga utbetalningar

15. Alla felaktigt utbetalda belopp skall återbetalas till gemenskapen av den myndighet som utsetts enligt punkt 8. De belopp som inte återbetalas kan ökas med dröjsmålsränta. Om av ett eller annat skäl den utsedda myndigheten enligt punkt 8 inte återbetalar den felaktiga utbetalningen till gemenskapen skall Frankrike betala detta belopp till kommissionen.

Förhindrande och upptäckt av oegentligheter

16. Parterna skall följa den uppförandekodex som upprättats av Frankrike för att garantera upptäckt av varje oegentlighet i stödformen. Frankrike skall särskilt se till att
- lämpliga åtgärder vidtas,
  - varje belopp som felaktigt betalats till följd av en oegentlighet återkrävs,
  - åtgärder vidtas för att förhindra oegentligheter.

B. ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING

B.1 Övervakningskommitté

1. Inrättande

Oberoende av finansieringen av denna verksamhet skall en övervakningskommitté inrättas för programmet bestående av företrädare för Frankrike och för kommissionen. Den skall ha till uppgift att regelbundet se över programmets genomförande och vid behov besluta om nödvändiga anpassningar.

2. Övervakningskommittén skall själv fastställa sin arbetsordning senast en månad efter anmälan av detta beslut till Frankrike.

3. Övervakningskommitténs behörighet

Kommittén

- skall ha det allmänna ansvaret för att programmet genomförs på ett sådant sätt att de fastställda syftena uppnås. Kommitténs befogenhet gäller programmets åtgärder inom gränserna för gemenskapsstödet. Den skall särskilt övervaka att hänsyn tas till bestämmelserna, inbegripet bedömning av om verksamheter och projekt är stödberättigade,
- skall ta ställning med utgångspunkt från uppgifter som rör val av redan godkända och genomförda projekt med tillämpning av de urvalskriterier som anges i programmet,
- skall ta ställning med utgångspunkt från uppgifter som rör val av redan godkända och genomförda projekt med tillämpning av de urvalskriterier som anges i programmet,
- kan i samförstånd med företrädare för kommissionen företa anpassningar av finansieringsplanen inom gränsen 15 % av gemenskapsbidraget för ett delprogram eller för en åtgärd för hela perioden, och 20 % för budgetåret, förutsatt att det totala fastställda beloppet i programmet inte överskrids; den måste därvid se till att programmets huvudsyften inte riskeras,
- skall lämna sina synpunkter på de anpassningar som föreslås av kommissionen,
- skall avge ett yttrande om projekten för tekniskt stöd som fastställs i programmet,
- skall avge sitt yttrande om det slutliga rapportförslaget,
- skall regelbundet, och minst två gånger under den gällande perioden, rapportera till Ständiga kommittén för växtskydd om hur arbetena fortskrider och om utgiftssituationen.

B.II Övervakning och utvärdering av programmet under dess genomförande (kontinuerlig övervakning och utvärdering)

1. Det nationella organ som ansvarar för genomförandet skall också ansvara för övervakningen och den kontinuerliga utvärderingen av programmet.
2. Med kontinuerlig övervakning avses ett informationssystem om programmets framåtskridande. Den kontinuerliga övervakningen av programmet skall gälla de åtgärder som är inskrivna inom ramen för programmet. Vid den kontinuerliga övervakningen skall det finnas tillgång till finansiella och fysiska indikatorer som är strukturerade så att de tillåter en utvärdering av det sätt på vilket kostnaderna för varje åtgärd motsvarar de i förväg fastställda fysiska indikatorer som anger graden av genomförande av åtgärden.
3. Den kontinuerliga utvärderingen av programmet innebär en analys av de kvantitativa resultaten av genomförandet som grundas på operativa och juridiska beaktanden av förfarandet. Syftet är att garantera överensstämmelse mellan åtgärderna och programmets mål.

Slutrapport om genomförandet och fngranskning av programmet

4. Frankrike skall senast en månad efter antagandet av programmet till kommissionen meddela namnet på den myndighet som ansvarar för utarbetande och framläggande av slutrapport om genomförandet.

Slutrapporten skall innehålla en kortfattad sammanställning av hela programmet (genomförandenivån i fråga om de fysiska och kvalitativa målen och de framsteg som gjorts) och en utvärdering av den omedelbara växtskydds- och ekonomiska effekten.

Den behöriga myndigheten skall senast den 30 september 2002 framlägga slutrapporten om detta program för kommissionen, och den skall därefter framläggas snarast möjligt efter detta datum för Ständiga kommittén för växtskydd.

5. I samarbete med Frankrike kan kommissionen inkalla en oberoende utvärderare. Denne kan på grundval av den kontinuerliga övervakningen företa en kontinuerlig utvärdering enligt punkt 3 ovan. Han kan särskilt framlägga förslag till anpassning av delprogram eller åtgärder, modifiering av urvalskriterierna för projekten m.m. med hänsyn till de problem som uppstått under genomförandet. På grundval av övervakningen av förvaltningen kan han avge ett yttrande över de administrativa åtgärder som skall vidtas.

C. INFORMATION OCH PUBLICITET

Inom ramen för denna verksamhet skall det organ som utsetts som ansvarigt för genomförande av denna stödform se till att denna får lämplig publicitet.

Organet skall särskilt se till att

- göra de potentiella förmånstagarna och yrkesorganisationerna medvetna om de möjligheter som erbjuds genom verksamheten,
- göra allmänheten medveten om gemenskapens roll i samband med verksamheten.

Frankrike och det organ som är ansvarigt för genomförandet skall rådfråga kommissionen om de initiativ som planeras inom området, eventuellt genom övervakningskommittén. De skall regelbundet informera kommissionen om de informations- och reklamåtgärder som vidtagits antingen i form av en slutrapport eller genom övervakningskommittén.

De nationella rättsliga reglerna om sekretess för informationen skall respekteras.

II. ÖVERENSSTÄMMELSE MED GEMENSKAPSPOLITIKEN

Gemenskapspolitiken på detta område måste följas.

Programmet skall genomföras enligt bestämmelserna om samordning och i överensstämmelse med gemenskapspolitiken. I denna fråga skall följande upplysningar lämnas av Frankrike.

1. Offentlig upphandling

Frågeformuläret Offentlig upphandling ⁽¹⁾ skall fyllas i för följande upphandlingar:

- Offentlig upphandling som överstiger de tröskelvärden som fastställs i direktiven om varor och bygg- och anläggningsarbeten, som upphandlas av avtalslutande myndigheter i dessa direktivs mening och som inte omfattas av de fastställda undantagen.
- Offentlig upphandling som understiger tröskelvärdena när den utgör en del av ett arbete eller likartade varor till ett värde som överstiger tröskelvärdet. Med arbete avses här det samlade resultatet av ett antal byggnads- eller ingenjörsarbeten som är avsedda att i sig fylla en ekonomisk eller teknisk funktion.

Tröskelvärdena skall vara de som gäller vid dagen för offentliggörandet av detta beslut.

2. Skydd av miljön

a) Allmän information:

- en beskrivning av de viktigaste miljöegenskaperna och -problemen i den berörda regionen med bl.a. en beskrivning av de ur miljösynpunkt viktigaste områdena (känsliga områden),
- en sammanfattande beskrivning av de viktigaste positiva och negativa effekterna som programmet genom de planerade investeringarna kan ha på miljön,
- en beskrivning av planerade åtgärder för att undvika, minska eller uppväga eventuella betydande negativa effekter på miljön,
- en sammanställning av resultaten av samråd med myndigheter ansvariga för miljön (yttrande från miljöministeriet eller dess motsvarighet) och, om sådana har förekommit, samråd med berörd allmänhet.

b) Beskrivning av planerade åtgärder

- Vad gäller de av programmets åtgärder som skulle kunna ha en betydande negativ inverkan på miljön
- de förfaranden som skall tillämpas vid utvärdering av individuella projekt under genomförandet av programmet,
  - de anordningar som planeras för att kontrollera inverkan på miljön under genomförandet av programmet, för att utvärdera resultaten och för att eliminera, minska eller uppväga de negativa effekterna.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelande KOM(88) 2510 till medlemsstaterna om kontroll av respekten för reglerna för offentlig upphandling i projekt och program som finansieras av strukturfonderna och de finansiella organen (EGT C 22, 28.1.1989, s. 3).

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 13 december 2001

om bidrag för 2001 från gemenskapen till finansieringen av ett program för bekämpning av skadegörare på växter eller växtprodukter på Madeira

[delgivet med nr K(2001) 4268]

(Endast den portugisiska texten är giltig)

(2001/895/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1453/2001 av den 28 juni 2001 om specifika åtgärder för vissa jordbruksprodukter till förmån för Azorerna och Madeira ⁽¹⁾ samt om upphävande av förordning (EEG) nr 1600/92 (Poseima), särskilt artikel 32.3 i denna,

med beaktande av de program som Portugal lämnat in för bekämpning av skadegörare på växter eller växtprodukter på Madeira, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens beslut 93/522/EEG av den 30 september 1993 om definition av vilka åtgärder som berättigar till bidrag från gemenskapen till program för bekämpning av skadegörare på växter eller växtprodukter i de franska utomeuropeiska departementen samt Azorerna och Madeira ⁽²⁾, senast ändrat genom beslut 96/633/EG ⁽³⁾, anges vilka åtgärder som berättigar till bidrag från gemenskapen till program för bekämpning av skadegörare på växter eller växtprodukter i de franska utomeuropeiska departementen samt Azorerna och Madeira.
- (2) De särskilda villkoren för jordbruksproduktionen på Madeira kräver särskild uppmärksamhet och att åtgärder skärps eller vidtas inom vegetabilieproduktionsområdet för denna region, särskilt när det gäller växtskyddet.
- (3) De skärpta eller nya åtgärderna inom växtskyddsområdet är särskilt kostsamma.
- (4) De behöriga portugisiska myndigheterna har lagt fram ett åtgärdsprogram för kommissionen. I detta program anges vilka mål som skall uppnås, vilka åtgärder som skall genomföras samt deras varaktighet och kostnad, så att gemenskapen kan bidra till finansieringen av åtgärderna.
- (5) Gemenskapens ekonomiska bidrag kan täcka upp till 75 % av de stödberättigande kostnaderna, dock inte för skyddsåtgärder för bananer.

- (6) De åtgärder som föreskrivs i Europeiska gemenskapens ramprogram för forskning och teknisk utveckling får inte vara desamma som de som föreskrivs i det här programmet.
- (7) De åtgärder som föreskrivs i det miljöprogram som har godkänts för regionen Madeira inom ramen för förordning (EEG) nr 2078/92 ⁽⁴⁾ senast ändrat genom förordning (EG) nr 1962/96 ⁽⁵⁾, får inte vara desamma som de som föreskrivs i det här programmet.
- (8) Med de tekniska uppgifter som Portugal har tillhandahållit har Ständiga kommittén för växtskydd kunnat göra en välgrundad och omfattande lägesanalys.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Gemenskapens ekonomiska bidrag till det officiella programmet för bekämpning av skadegörare på växter eller växtprodukter på ön Madeira som lagts fram av de behöriga portugisiska myndigheterna för 2001 godkänns härmed.

Artikel 2

Det officiella programmet består av ett program för bekämpning med hansteriliseringsmetoden av medelhavsfruktflugan (*Ceratitis capitata* Wied).

Artikel 3

Gemenskapsbidraget till finansieringen av programmet för 2001 som lagts fram av Portugal skall vara 75 % av kostnaderna för stödberättigande åtgärder enligt definitionen i kommissionens beslut 93/522/EEG med ett tak på 150 000 euro (exkl. mervärdesskatt).

En översikt över utgifterna för programmet och finansieringen därav återfinns i bilaga I till detta beslut.

⁽¹⁾ EGT L 198, 21.7.2001, s. 26.

⁽²⁾ EGT L 251, 8.10.1993, s. 35.

⁽³⁾ EGT L 283, 5.11.1996, s. 58.

⁽⁴⁾ EGT L 215, 30.7.1992, s. 85.

⁽⁵⁾ EGT L 259, 12.10.1996, s. 7.

Artikel 4

Ett förskott på 75 000 euro skall betalas till Portugal omedelbart efter den formella anmälan av detta beslut.

Artikel 5

Gemenskapsstödet avser kostnader för stödberättigande åtgärder i samband med åtgärder som ingår i detta program och som i Portugal omfattas av bestämmelser för vilka de nödvändiga ekonomiska resurserna har anslagits mellan den 1 januari 2001 och den 31 december 2001. Utbetalningar i samband med dessa åtgärder får göras senast den 31 mars 2002, och i händelse av obefogad försening skall rätten till gemenskapsfinansiering gå förlorad.

Om en ansökan om förlängd tidsfrist för utbetalning skulle vara nödvändig måste den behöriga myndigheten lämna in denna ansökan före tidsfristens utgång och lägga fram en motivering för sin begäran.

Artikel 6

Finansiella tillämpningsföreskrifter till programmet, bestämmelser om överensstämmelse med gemenskapspolitiken samt de uppgifter som Portugal skall tillhandahålla kommissionen anges i bilaga II.

Artikel 7

All offentlig upphandling i samband med investeringar i enlighet med detta beslut skall omfattas av gemenskapslagstiftningen.

Artikel 8

Detta beslut riktar sig till republiken Portugal.

Utfärdat i Bryssel den 13 december 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

*BILAGA I***FINANSIERINGSÖVERSIKT FÖR 2001***(i Euro)*

	Stödberättigande utgifter 2001		
	EG	Madeira	Totalt
Ceratitis Capitata	150 000	50 000	200 000
Totalt	150 000	50 000	200 000

BILAGA II

I. TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER FÖR PROGRAMMET

A. FINANSIELLA TILLÄMPNINGSFÖRESKRIFTER

1. Kommissionens avsikt är att upprätta ett verkligt samarbete med de myndigheter som ansvarar för genomförandet av programmet. Dessa myndigheter skall enligt programmet vara de som anges nedan.

Åtagande och utbetalningar

2. För de åtgärder som samfinansieras av gemenskapen åtar sig Portugal att garantera att alla offentliga och privata organ som deltar i förvaltningen och genomförandet av åtgärderna bevarar lämpliga bokföringsuppgifter för alla berörda transaktioner för att underlätta gemenskapens och de ansvariga nationella myndigheternas granskning av utgifterna.
3. Det inledande budgetåtagandet skall grundas på en vägledande finansieringsplan. Detta åtagande skall göras för ett år.
4. Åtagandet sker när beslutet om godkännande av stödet antas av Ständiga kommittén för växtskydd enligt förfarandet i artikel 18 i rådets direktiv 2000/29/EG⁽¹⁾.
5. Förskottet på 75 000 euro skall betalas ut till Portugal omedelbart efter den formella anmälan av detta beslut.
6. Restbeloppet på 75 000 euro skall betalas ut när kommissionen tar emot den slutliga verksamhetsrapporten och redovisningen av de totala utgifterna samt efter godkännande av kommissionen.

Myndigheter som ansvarar för genomförandet av programmet:

— Central förvaltning:

Direcção-Geral de Protecção das Culturas
Quinta do Marqués
P-2780 Oeiras

— Lokal förvaltning:

Região Autónoma da Madeira
Secretaria Regional do Ambiente e Recursos Naturais
Direcção Regional da Agricultura
Av. Arriaga, 21 A
Edifício Golden Gate, 4.º piso
P-9000 Funchal

7. De faktiska kostnaderna skall redovisas för gemenskapen, fördelade på typ av åtgärd eller delprogram på ett sätt som visar förhållandet mellan den vägledande finansieringsplanen och de faktiska kostnaderna. Om Portugal tillämpar lämplig datoriserad bokföring skall denna godtas.
8. Alla stödutbetalningar som beviljas av gemenskapen enligt detta beslut skall göras till den myndighet som har utsetts av Portugal, vilken också skall ansvara för återbetalning till gemenskapen av eventuella överskjutande belopp.
9. Alla ekonomiska åtaganden och betalningar skall göras i euro.

Finansieringsplanerna för gemenskapens stödramar och beloppen för gemenskapens insatser skall uttryckas i euro. Utbetalningarna skall göras till:

Banco BP I
Nº de conta 0010 370 03221820001
Titular: Governo da Região Autónoma da Madeira
Endereço: Av. de Zarco
P-9000 Funchal

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1.

Finansiell kontroll

10. Kontroller får utföras av kommissionen eller av Europeiska gemenskapernas revisionsrätt på deras begäran. Portugal och kommissionen skall omedelbart utbyta all relevant information om resultaten av de utförda kontrollerna.
11. Under en treårsperiod efter den sista stödutbetalningen skall den myndighet som ansvarar för genomförandet hålla alla verifikationer för kostnaderna i samband med åtgärden till kommissionens förfogande.
12. Samtidigt som Portugal lämnar in begäran om utbetalning skall alla officiella rapporter om övervakningen av de berörda åtgärderna ställas till kommissionens förfogande.

Nedsättning, innehållande och upphävande av stöd

13. Portugal och stödmottagarna skall bekräfta att gemenskapsmedlen har använts för de avsedda syftena. Om genomförandet av en åtgärd endast tycks berättiga till en del av det tilldelade ekonomiska bidraget skall kommissionen omedelbart återkräva det utestående beloppet. Vid tvist skall kommissionen undersöka fallet inom ramen för partnerskapet och särskilt begära att Portugal eller de myndigheter som har utsetts av Portugal för genomförandet av åtgärden framlägger sina synpunkter inom två månader.
14. Kommissionen får sätta ned eller hålla inne stödet till den berörda åtgärden om undersökningen bekräftar förekomsten av oegentligheter. Särskilt gäller detta om någon väsentlig förändring gjorts som påverkar åtgärdsformen eller villkoren för genomförandet och för vilket kommissionens godkännande inte har begärts.

Återvinning av felaktiga utbetalningar

15. Alla belopp som erhållits felaktigt skall återbetalas till gemenskapen av den myndighet som angivits i punkt 8. De belopp som inte återbetalas kan höjas med dröjsmålsränta. Om den myndighet som angivits i punkt 8 av någon anledning inte återbetalar den felaktiga utbetalningen till gemenskapen skall Portugal återbetala detta belopp till kommissionen.

Förhindrande och upptäckt av oegentligheter

16. Parterna skall iaktta den uppförandekodex som upprättats av Portugal för att garantera upptäckt av varje oegentlighet inom stödprogrammet. Portugal skall särskilt se till att
  - lämpliga åtgärder vidtas på detta område,
  - i förekommande fall, varje belopp som felaktigt betalats ut till följd av en oegentlighet återvinns,
  - åtgärder vidtas för att förhindra oegentligheter.

B. ÖVERVAKNING OCH UTVÄRDERING**B.I. Övervakningskommitté****1. Inrättande**

Oberoende av finansieringen av denna verksamhet skall en övervakningskommitté inrättas för programmet bestående av företrädare för Portugal och för kommissionen. Den skall ha till uppgift att regelbundet göra en sammanfattning av programmets genomförande och vid behov besluta om nödvändiga anpassningar.

2. Övervakningskommittén skall själv fastställa sin arbetsordning senast en månad efter anmälan av detta beslut till Portugal.**3. Övervakningskommitténs befogenheter****Kommittén**

- skall ha det allmänna ansvaret för att programmet genomförs på ett sådant sätt att de fastställda syftena uppnås. Kommitténs befogenhet gäller programmets åtgärder inom gränserna för gemenskapsstödet. Den skall särskilt övervaka att hänsyn tas till bestämmelserna, inbegripet bedömning av om verksamheter och projekt är stödberättigande,

- skall med utgångspunkt i uppgifter som rör urval av redan godkända och verkställda projekt ta ställning till tillämpningen av de urvalskriterier som anges i programmet,
- skall föreslå nödvändiga åtgärder för att påskynda genomförandet av programmet med hänsyn till de lägesrapporter som erhålls genom de mellanliggande övervaknings- och utvärderingsindikatorerna,
- kan i samförstånd med företrädare för kommissionen anpassa finansieringsplanen med upp till 15 % av gemenskapsbidraget för ett delprogram eller för en åtgärd för hela perioden och högst 20 % för ett givet år, förutsatt att det totala fastställda beloppet i programmet inte överskrids; den måste därvid se till att programmets huvudsyften inte riskeras,
- skall lämna sina synpunkter på de anpassningar som föreslås av kommissionen,
- skall avge yttrande om projekten för tekniskt stöd som fastställs i programmet,
- skall avge yttrande över utkastet till slutrapport om genomförandet,
- skall regelbundet rapportera till Ständiga kommittén för växtskydd om hur programmet fortskrider och om utgiftssituationen; detta skall göras minst två gånger under den gällande perioden.

B.II. Övervakning och utvärdering av programmet under dess genomförande(kontinuerlig övervakning och utvärdering)

1. Det nationella organ som ansvarar för genomförandet skall utföra den kontinuerliga övervakningen och utvärderingen av programmet.
2. Med kontinuerlig övervakning avses ett informationssystem för hur programmet framskrider. Den kontinuerliga övervakningen av programmet skall gälla åtgärderna inom ramen för programmet. Vid den kontinuerliga övervakningen skall det finnas tillgång till finansiella och fysiska indikatorer som är strukturerade så att de tillåter en utvärdering av det sätt på vilket kostnaderna för varje åtgärd motsvarar de i förväg fastställda fysiska indikatorer som anger hur stor del av åtgärden som har genomförts.
3. Den kontinuerliga utvärderingen av programmet skall innehålla en analys av de kvantitativa resultaten av genomförandet som grundas på operationella och juridiska beaktanden av förfarandet. Syftet är att garantera överensstämmelse mellan åtgärderna och programmets mål.

Slutrapport om genomförandet och fingranskning av programmet

4. Portugal skall senast en månad efter det att programmet godkänts till kommissionen meddela namnet på den myndighet som ansvarar för utarbetande och framläggande av slutrapporten om genomförandet.

Slutrapporten skall innehålla en kortfattad redogörelse för hela programmet (genomförandenivån i fråga om de fysiska och kvalitativa målen och de framsteg som gjorts) och en utvärdering av den omedelbara växtskyddsmässiga och ekonomiska effekten.

Slutrapport över detta program skall framläggas för kommissionen av den behöriga myndigheten senast den 31 mars 2002 och skall därefter framläggas snarast möjligt efter detta datum för Ständiga kommittén för växtskydd.

5. I samarbete med Portugal kan kommissionen inkalla en oberoende utvärderare. Denne skall på grundval av den kontinuerliga övervakningen företa en kontinuerlig utvärdering enligt punkt 3 ovan. Han kan särskilt framlägga förslag till anpassning av delprogram eller åtgärder, modifiering av urvalskriterierna för projekten m.m. med hänsyn till de problem som uppstått under genomförandet. På grundval av en uppföljning av förvaltningen kan han avge ett yttrande över de administrativa åtgärder som skall vidtas. För att garantera att utvärderaren är ojävig kommer kommissionen inte att ersätta hela kostnaden för hans anställning.

C. INFORMATION OCH PUBLICITET

Inom ramen för denna verksamhet skall det organ som utsetts som ansvarigt för genomförande av denna interventionsform se till att denna får lämplig publicitet.

Organet skall särskilt se till att

- göra de potentiella förmånstagarna och yrkesorganisationerna medvetna om de möjligheter som erbjuds genom verksamheten,
- göra allmänheten medveten om gemenskapens roll i samband med verksamheten.

Portugal och det organ som är ansvarigt för genomförandet skall rådfråga kommissionen om de initiativ som planeras inom området, eventuellt med hjälp av övervakningskommittén. De skall regelbundet informera kommissionen om de informations- och reklamåtgärder som vidtagits, antingen i form av en slutrapport eller genom övervakningskommittén.

De nationella rättsliga reglerna om sekretess för informationen skall respekteras.

II. ÖVERENSSTÄMMELSE MED GEMENSKAPSPOLITIKEN

Gemenskapspolitiken inom detta område skall följas.

Programmet skall genomföras enligt bestämmelserna om samordning och överensstämma med gemenskapspolitiken. I denna fråga skall följande upplysningar lämnas av Portugal.

1. Offentlig upphandling

Frågeformuläret "Offentlig upphandling" ⁽¹⁾ skall fyllas i för följande upphandlingar:

- Offentliga upphandlingskontrakt som överstiger de tröskelvärden som fastställs i direktiven "varor" och "arbeten", som tilldelas av avtalsslutande myndigheter i dessa direktivs mening och som inte omfattas av de fastställda undantagen.
- Offentlig upphandling som understiger tröskelvärdena när den utgör en del av ett arbete eller likartade varor till ett värde som överstiger tröskelvärdet. Med "arbete" avses här det samlade resultatet av ett antal byggnads- eller ingenjörsarbeten som är avsedda att i sig fylla en ekonomisk och teknisk funktion.

Tröskelvärdena skall vara de som gäller vid dagen för offentliggörandet av detta beslut.

2. Skydd av miljön

a) Allmän information:

- En beskrivning av de viktigaste miljöegenskaperna och -problemen i den berörda regionen med bl.a. en beskrivning av de ur miljösynpunkt viktigaste områdena (känsliga områden).
- En heltäckande beskrivning av de viktigaste positiva och negativa effekterna som programmet genom de planerade investeringarna kan ha på miljön.
- En beskrivning av planerade åtgärder för att undvika, minska eller uppväga eventuella betydande negativa effekter på miljön.
- En sammanställning av resultaten av samråd med myndigheter ansvariga för miljön (yttrande från miljöministeriet eller dess motsvarighet) och, om sådana har förekommit, samråd med berörd allmänhet.

b) Beskrivning av planerade åtgärder

Vad gäller de av programmets åtgärder som skulle kunna ha en betydande negativ inverkan på miljön:

- De förfaranden som skall tillämpas vid utvärdering av individuella projekt under genomförandet av programmet.
- De anordningar som planeras för att kontrollera inverkan på miljön under genomförandet av programmet, för att utvärdera resultaten och för att eliminera, minska eller uppväga de negativa effekterna.

⁽¹⁾ Kommissionens meddelande till medlemsstaterna C (88) 2510 (EGT C 22, 28.1.1989, s. 3.) om kontroll av iakttagandet av reglerna för offentlig upphandling.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 12 december 2001

om fastställande av anvisningar för gemenskapens jämförande försök och tester av fruktplantsförökningsmaterial och fruktplantor enligt rådets direktiv 92/34/EEG

[delgivet med nr K(2001) 4220]

(2001/896/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 92/34/EEG om saluföring av fruktplantsförökningsmaterial och fruktplantor avsedda för fruktproduktion⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 1999/30/EG⁽²⁾, särskilt artikel 20.2 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I ovannämnda direktiv anges vilka villkor som måste vara uppfyllda för att gemenskapens jämförande försök och tester av förökningsmaterial och plantor skall kunna genomföras.
- (2) Det bör säkerställas att de provexemplar som ingår i försök och tester är representativa, åtminstone när det gäller vissa utvalda plantor.
- (3) I de fall förökningsmaterial och plantor från *Prunus domestica* regelmässigt förökas eller saluförs på medlemsstaternas territorier bör medlemsstaterna också delta i gemenskapens jämförande försök och tester, så att man kan dra korrekta slutsatser av dessa.
- (4) Kommissionen ansvarar för att de nödvändiga villkoren för gemenskapens jämförande försök och tester är uppfyllda.
- (5) De tekniska anvisningarna för dessa försök och tester har fastställts inom Ständiga kommittén för förökningsmaterial och plantor av fruktsläkten och -arter.
- (6) Gemenskapens jämförande försök och tester bör utföras under perioden 2002–2006 och omfatta förökningsmaterial och plantor som skördats under 2001. Det bör också fastställas närmare bestämmelser för sådana försök och tester.
- (7) För de av gemenskapens försök och tester som pågår i mer än ett år bör de delar av försöken och testerna som pågår utöver det första året, under förutsättning att nödvändiga anslag finns tillgängliga, bemyndigas av kommissionen utan ytterligare hänvändelse till Ständiga

kommittén för förökningsmaterial och plantor av fruktsläkten och -arter.

- (8) Ständiga kommittén för förökningsmaterial och plantor av fruktsläkten och -arter har inte lämnat något yttrande inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Under 2002–2006 skall gemenskapens jämförande försök och analyser genomföras på föröknings- och plantmaterial till *Prunus domestica*.
2. Den maximala kostnaden för försök och tester under 2002 fastställs i bilagan.
3. Alla medlemsstater skall delta i gemenskapens jämförande försök och analyser i den mån föröknings- och plantmaterial till *Prunus domestica* normalt reproduceras eller saluförs inom deras territorium.
4. Närmare bestämmelser för försök och tester återfinns i bilagan.

Artikel 2

Kommissionen kan besluta att de försök och tester som i bilagan förtecknas för 2003 skall fortsätta till 2006. Kostnaderna för försök eller tester som fortsätter på grundval av ett sådant beslut får inte överskrida de belopp som anges i bilagan.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 december 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 157, 10.6.1992, s. 10.

⁽²⁾ EGT L 8, 14.1.1999, s. 30.

BILAGA

Försök som skall göras med *Prunus domestica*

År	Ansvarigt organ	Villkor som skall utvärderas	Antal prov	Kostnad (euro)
2002	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Sortäkthet och – renhet (fält-försök) Växtskydd (laboratorietest)	50	16 000
2003	dito	dito	Dito	8 000 (*)
2004	dito	dito	Dito	10 900 (*)
2005	dito	dito	Dito	11 100 (*)
2006	dito	dito	Dito	29 100 (*)
			Totalkostnad	75 100

(*) Beräknad kostnad.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 12 december 2001

om villkor för gemenskapens jämförande försök och tester av utsäde och förökningsmaterial från vissa växter enligt rådets direktiv 66/400/EEG, 66/401/EEG, 66/402/EEG, 66/403/EEG, 68/193/EEG, 69/208/EEG, 70/458/EEG och 92/33/EEG

[delgivet med nr K(2001) 4222]

(Text av betydelse för EES)

(2001/897/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

av grönsaker än utsäde ⁽¹³⁾, senast ändrat genom direktiv 1999/29/EG ⁽¹⁴⁾, särskilt artikel 20.4 i detta, och

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

av följande skäl:

med beaktande av rådets direktiv 66/400/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av betutsäde ⁽¹⁾, senast ändrat genom direktiv 98/96/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 20.3 i detta,

(1) I ovannämnda direktiv anges vilka villkor som måste vara uppfyllda för att gemenskapens jämförande försök och tester av utsäde och förökningsmaterial skall kunna genomföras.

med beaktande av rådets direktiv 66/401/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsäde av foderväxter ⁽³⁾, senast ändrat genom direktiv 2001/64/EG ⁽⁴⁾, särskilt artikel 20.3 i detta,

(2) Det bör säkerställas att de provexemplar som ingår i försök och tester är representativa, åtminstone när det gäller vissa utvalda plantor.

med beaktande av rådets direktiv 66/402/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av stråsåd ⁽⁵⁾, senast ändrat genom direktiv 1999/54/EG ⁽⁶⁾, särskilt artikel 20.3 i detta,

(3) I de fall utsäde från dess växtarter regelmässigt förökas eller saluförs på medlemsstaternas territorier bör medlemsstaterna också delta i gemenskapens jämförande försök och tester, så att man kan dra korrekta slutsatser av dessa.

med beaktande av rådets direktiv 66/403/EEG av den 14 juni 1966 om saluföring av utsädespotatis ⁽⁷⁾, senast ändrat genom direktiv 1999/742/EG ⁽⁸⁾, särskilt artikel 14.4 i detta,

(4) Kommissionen ansvarar för att de nödvändiga villkoren för gemenskapens jämförande försök och tester är uppfyllda.

med beaktande av rådets direktiv 68/193/EEG av den 9 april 1968 om saluföring av vegetativt förökningsmaterial av vinstockar ⁽⁹⁾, senast ändrat genom Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige ⁽¹⁰⁾, särskilt artikel 16.3 i detta,

(5) De tekniska anvisningarna för genomförandet av dessa försök och tester har fastställts inom Ständiga kommittén för utsäde och uppföringsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk.

med beaktande av rådets direktiv 69/208/EEG av den 30 juni 1969 om saluföring av utsäde av olje- och spånadsväxter ⁽¹¹⁾, senast ändrat genom direktiv 98/96/EG, särskilt artikel 19.3 i detta,

(6) Anvisningarna för kontrollerna omfattar när det gäller bland annat utsädespotatis också vissa skadegörare som omfattas av rådets direktiv 2000/29/EEG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁵⁾, senast ändrat genom direktiv 2001/33/EG ⁽¹⁶⁾.

med beaktande av rådets direktiv 70/458/EEG av den 29 september 1970 om saluföring av utsäde av köksväxter ⁽¹²⁾, senast ändrat genom direktiv 98/96/EG, särskilt artikel 39.3 i detta,

med beaktande av rådets direktiv 92/33/EEG av den 28 april 1992 om saluföring av annat föröknings- och plantmaterial

(7) Gemenskapens jämförande försök och tester bör utföras under perioden 2002-2003 och omfatta utsäde och förökningsmaterial som skördats under 2001. Det bör också fastställas närmare bestämmelser för sådana försök och tester.

⁽¹⁾ EGT L 125, 11.7.1966, s. 2290/66.

⁽²⁾ EGT L 25, 1.2.1999, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 125, 11.7.1966, s. 2298/66.

⁽⁴⁾ EGT L 234, 1.9.2001, s. 60.

⁽⁵⁾ EGT L 125, 11.7.1966, s. 2039/66.

⁽⁶⁾ EGT L 142, 5.6.1999, s. 30.

⁽⁷⁾ EGT L 125, 11.7.1966, s. 2320/66.

⁽⁸⁾ EGT L 297, 18.11.1999, s. 39.

⁽⁹⁾ EGT L 93, 17.4.1968, s. 15.

⁽¹⁰⁾ EGT C 241, 29.8.1994, s. 155.

⁽¹¹⁾ EGT L 169, 10.7.1969, s. 3.

⁽¹²⁾ EGT L 225, 12.10.1970, s. 7.

⁽¹³⁾ EGT L 157, 10.6.1992, s. 1.

⁽¹⁴⁾ EGT L 8, 14.1.1999, s. 29.

⁽¹⁵⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1.

⁽¹⁶⁾ EGT L 127, 9.5.2001, s. 42.

- (8) För de av gemenskapens försök och tester som pågår i mer än ett år bör de delar av försöken och testerna som pågår utöver det första året, under förutsättning att nödvändiga anslag finns tillgängliga, godkännas av kommissionen utan ytterligare hänvändelse till Ständiga kommittén för utsäde och uppförkningsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk.
- (9) Ständiga kommittén för utsäde och uppförkningsmaterial för jordbruk, trädgårdsnäring och skogsbruk har inte lämnat något yttrande inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapens jämförande försök och tester skall utföras under perioden 2002–2003 och omfatta utsäde och förökningsmaterial från de växtarter som förtecknas i bilagan.
2. Den maximala kostnaden för försök och tester under 2002 fastställs i bilagan.
3. Medlemsstaterna skall delta i gemenskapens jämförande kontroller i de fall de arter och förökningsmaterial som förtecknas i bilagan vanligtvis reproduceras eller saluförs på deras territorium.
4. Närmare bestämmelser för försök och tester återfinns i bilagan.

Artikel 2

Vid bedömningar av utsädespotatis enligt direktiv 2000/29/EG skall det organ som under kommissionens överinseende ansvarar för försöken och testerna förse varje prov som lämnas in för laboratorietestning med en särskild kod. Om det visar sig att ett prov är smittat med någon av skadegörarna i fråga, skall kommissionen se till att de åtgärder vidtas som anges i gemenskapens växtskyddslagstiftning. Detta skall inte påverka de allmänna villkor som gäller granskningen av de årliga rapporterna om de bekräftade resultaten och slutsatserna från gemenskapens jämförande försök och analyser.

Artikel 3

Kommissionen kan besluta att de försök och tester som förtecknas i bilagan skall fortsätta under 2003. Kostnaderna för försök eller tester som fortsätter på grundval av ett sådant beslut får inte överskrida de belopp som anges i bilagan.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 december 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

BILAGA

Försök som skall genomföras under 2002

Art	Ansvarigt organ	Villkor som skall utvärderas	Antal prov	Kostnad (euro)
Gramineae (*)	NAK Emmeloord (NL)	Sortäkthet och - renhet (fältförsök) Yttre utsädeskvalitet (laboratorietest)	230	11 600
<i>Zea mays</i>	ENSE Milano (I)	Sortäkthet och -renhet (fältförsök) Yttre utsädeskvalitet (laboratorietest)	80	14 400
<i>Triticum aestivum</i> (*)	DFE Merelbeke (B)	Sortäkthet och - renhet (fältförsök) Yttre utsädeskvalitet (laboratorietest)	120	7 100
<i>Solanum tuberosum</i>	DGPC Oeiras (P)	Sortäkthet och, - renhet, växtskydd (fältförsök) Växtskydd (ringröta/mörk ringröta/PSTV)	250	51 900
<i>Glycine max</i>	ENSE Milano (I)	Sortäkthet och - renhet (fältförsök)	50	8 000
<i>Brassica napus</i> (*)	NIAB Cambridge (UK)	Sortäkthet och - renhet (fältförsök) Yttre utsädeskvalitet (laboratorietest)	120	25 600
<i>Helianthus annuus</i>	ETSI Madrid (E)	Sortäkthet och - renhet (fältförsök) Yttre utsädeskvalitet (laboratorietest)	80	64 600
<i>Hordeum vulgare</i> <i>Triticum aestivum</i> <i>Lolium Perenne</i> <i>Brassica napus</i> <i>Beta vulgaris</i>	BFL Wien (A)	Yttre utsädeskvalitet (laboratorietest) enl. komm. beslut 98/320/EG	300	22 300
<i>Lycopersicon lycopersicum</i>	ENSE Milano (I)	Sortäkthet och - renhet (fältförsök) Växtskydd (laboratorietest)	70	13 300
<i>Allium ascalonicum</i> (*)	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Sortäkthet och - renhet (fältförsök) Växtskydd (laboratorietest)	70	20 400
<i>Vitis vinifera</i> (*)	ISV Conegliano Veneto (I)	Sortäkthet och - renhet (fältförsök) Yttre utsädeskvalitet (laboratorietest)	102	10 400
			Totalkostnad	249 600

(*) Försök som pågår längre än ett år.

Försök som skall genomföras under 2003

Art	Ansvarigt organ	Villkor som skall utvärderas	Antal prov	Kostnad (euro) (**)
<i>Gramineae</i> (*)	NAK Emmeloord (NL)	Sortäkthet och - renhet (fältförsök) Yttre utsädeskvalitet (laboratorietest)	230	27 000
<i>Triticum aestivum</i> (*)	DFE Merelbeke (B)	Sortäkthet och - renhet (fältförsök) Yttre utsädeskvalitet (laboratorietest)	120	16 700
<i>Brassica napus</i> (*)	NIAB Cambridge (UK)	Sortäkthet och - renhet (fältförsök) Yttre utsädeskvalitet (laboratorietest)	120	11 000
<i>Allium ascalonicum</i> (*)	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Sortäkthet och - renhet (fältförsök) Yttre utsädeskvalitet (laboratorietest)	70	25 000
<i>Vitis vinifera</i> (*)	ISV Conegliano Veneto (I)	Sortäkthet och - renhet (fältförsök) Yttre utsädeskvalitet (laboratorietest)	102	24 200
			Totalkostnad	103 900

(*) Försök som pågår längre än ett år.

(**) Beräknad kostnad.

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 12 december 2001

om fastställande av anvisningar för gemenskapens jämförande försök och tester av förökningsmaterial för prydnadsväxter enligt rådets direktiv 98/56/EG

[delgivet med nr K(2001) 4224]

(2001/898/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 98/56/EG av den 20 juli 1998 om saluföring av förökningsmaterial av prydnadsväxter⁽¹⁾, särskilt artikel 14.4 i detta, och

av följande skäl:

- (1) I ovannämnda direktiv anges vilka villkor som måste vara uppfyllda för att gemenskapens jämförande försök och tester av förökningsmaterial skall kunna genomföras.
- (2) Det bör säkerställas att de provexemplar som ingår i försök och tester är representativa, åtminstone när det gäller vissa utvalda plantor.
- (3) I de fall utsäde från dess växtarter regelmässigt förökas eller saluförs på medlemsstaternas territorier bör medlemsstaterna också delta i gemenskapens jämförande försök och tester, så att man kan dra korrekta slutsatser av dessa.
- (4) Kommissionen ansvarar för att de nödvändiga villkoren för gemenskapens jämförande försök och tester är uppfyllda.
- (5) De tekniska anvisningarna för dessa försök och tester har fastställts inom Ständiga kommittén för förökningsmaterial av prydnadsväxter.
- (6) Gemenskapens jämförande försök och tester bör utföras under perioden 2002–2004 och omfatta förökningsmaterial som skördats under 2001. Det bör också fastställas närmare anvisningar för sådana försök och tester.
- (7) För de av gemenskapens försök och tester som pågår i mer än ett år bör de delar av försöken och testerna som pågår utöver det första året, under förutsättning att nödvändiga anslag finns tillgängliga, godkännas av kommissionen utan ytterligare hänvändelse till Ständiga kommittén för förökningsmaterial av prydnadsväxter.

- (8) Ständiga kommittén för förökningsmaterial av prydnadsväxter har inte lämnat något yttrande inom den tid som dess ordförande har bestämt.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Gemenskapens jämförande försök och tester skall utföras under perioden 2002–2004 och omfatta förökningsmaterial från de växtarter som förtecknas i bilagan.
2. Den maximala kostnaden för försök och tester under 2002 fastställs i bilagan.
3. Medlemsstaterna skall delta i gemenskapens jämförande kontroller i de fall de arter och förökningsmaterial som förtecknas i bilagan vanligtvis reproduceras eller saluförs på deras territorium.
4. Närmare bestämmelser för försök och tester återfinns i bilagan.

Artikel 2

Kommissionen kan besluta att de försök och tester som förtecknas i bilagan skall fortsätta under 2003 och 2004. Kostnaderna för försök eller tester som fortsätter på grundval av ett sådant beslut får inte överskrida de belopp som anges i bilagan.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 12 december 2001.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 226, 13.8.1998, s. 16.

BILAGA

Försök som skall genomföras under 2002

Art	Ansvarigt organ	Villkor som skall utvärderas	Antal prov	Kostnad (euro)
Förförökade prydnadsväxter Petunia Lobelia Lathirus	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Sortäktighet och renhet (fältförsök) Yttre utsädeskvalitet (laboratorietest)	80	37 000
Blomsterlökan (Narcissus)	BKD Lisse (NL)	Sortäktighet och- renhet (fältförsök) Växtskydd (laboratorietest)	80	42 800
Prydnadsväxter (*) Chamaecyparis Ligustrum vulgare Euphorbida fulgens	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Sortäktighet och- renhet, växtskydd (fältförsök) Växtskydd (laboratorietest)	40 40 20	12 400
Totalkostnad				92 200

(*) Försök som pågår längre än ett år.

Försök som skall genomföras under 2003

Art	Ansvarigt organ	Villkor som skall utvärderas	Antal prov	Kostnad (euro)
Prydnadsväxter Chamaecyparis Ligustrum vulgare Euphorbida fulgens	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Sortäktighet och- renhet, växtskydd (fältförsök) Växtskydd (laboratorietest)	40 40 20	3 700 (*)
Totalkostnad				3 700

(*) Beräknad kostnad.

Försök som skall genomföras under 2004

Art	Ansvarigt organ	Villkor som skall utvärderas	Antal prov	Kostnad (euro)
Prydnadsväxter Chamaecyparis Ligustrum vulgare Euphorbida fulgens	NAKT Roelofarendsveen (NL)	Sortäktighet och- renhet, växtskydd (fältförsök) Växtskydd (laboratorietest)	40 40 20	33 600 (*)
Totalkostnad				33 600

(*) Beräknad kostnad.